

IJA # 532

חמשה חומשי תורה ספר הדברים

Ḥamishah Ḥumshe Torah Sefer ha-Devarim

Vienna, 1865

עקב מערכה
ספר עברי
ש' ונגלו

תומשיה חומשי תורה

ספר הדברים

הוגה בעיון ושקרה רבה

בתכלית הדיוק ובשלמות הסידור לא נעדר ממנה
מאומה.

THORA TOM. V.

Wien, 1865.

Verlag von J. Knöpfmayer und Sohn
(Jacob Knöpfmayer.)

Stadt, Seitenstättengasse Nr. 4. (Tempelgebäude.)

מעטות
ישי

הדברים א

א (1) אלה הדברים אשר דבר משה
 אל כל ישראל בעבר הירדן במדבר
 בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
 וקבן והצרת ודי נהב: (2) אחד עשר
 יום מדרב דרך הר שעיור עד קדש
 ברנע: (3) ויהי בארבעים שנה בעשתי
 עשר חדש באחד לחודש דבר משה
 אל בני ישראל ככל אשר ענה יהוה
 אתו אלהם: (4) אחרי הכתו את סחן
 מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת
 עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרת
 באדרעי: (5) בעבר הירדן בארץ מואב
 הואיל משה באר את התורה הזאת
 לאמר: (6) יהוה אלהינו דבר אלינו
 בתרב לאמר רכי לכם שבת בחר הזה:
 (7) פנו ויסעו לכם ובאו הר האמרי ואל
 ל שכניו בערבה בחרו ובשפלה ובנגב
 בחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד
 הנגה הגדל גהר פרת: (8) ראה נתתי

Sieber's Erben Buchdruckerei in Br. sburg 1865.

לפניכם את הארץ באו ורשו את
 הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
 ולזרעם אחריהם: (ט) ואמר אלכם בעת
 ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת
 אתכם: (י) יהוה אלהיכם הרבה אתכם
 והגדלם היום ככוכבי השמים לרב:
 שני צמח (ב) יהוה אלהי אבותכם יסף
 עליכם ככם אלה פעמים ויברך אתכם
 כאשר דבר לכם: שני צמח (ג) אוכה
 אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם:
 (ד) הבו לכם אנשים חכמים ונבנים
 וידעים לשבטיכם ואשכם בראשיכם:
 (ה) ותענו אתי ותאמרו טוב הדבר
 אשר דברת לעשות: (ו) ואקח את
 ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
 ואתן אותם ראשים עליכם שרי אלפים
 ושרי מאות ושרי חמשים ושרי עשרות
 ושרים לשבטיכם: (ז) ואצוה את
 שבטיכם בעת ההוא לאמר שמע ביד
 אחיכם ושפטתם צדק ביד איש וביד

אחיו ובין גרו: (ח) לאתכורו פנים
 במשפט כקטן כגדל תשמעו לא
 תגורו מפני איש כי המשפט לאלהים
 הוא והדבר אשר יקשה מכם תקרבון
 אלי ושמעתיו: (ט) ואצוה אתכם בעת
 ההוא את כל הדברים אשר תעשון:
 (י) ונסע מחלב ונלד את כל המדבר
 הגדול והגורא ההוא אשר ראיתם
 דרך הר האמרי כאשר צוה יהוה
 אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע:
 (יא) ואמר אלכם באתם עד הר האמרי
 אשר יהוה אלהינו נתן לנו: (יב) דאהנתן
 יהוה אלהיך לפניך את הארץ עלה רש
 כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך אל
 תירא ואל תחת: שלישי (יג) ותקרבון אלי
 כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
 ויחפרו לנו את הארץ וישבו אתנו דבר
 את הדרך אשר נעלה בה ואת הערים
 אשר נבא אליהן: (יד) ויטב בעיני הדבר
 ואקח מכם שנים עשר אנשים איש אחר
 לשבת: (טו) ויפנו ויעלו ההרה ויבאו עד

נחל אשכל וירגלו אתה: (כ) ויקחו בידם
 מפרי הארץ ויורדו אלינו וישבו אתנו
 דבר ויאמרו טובה הארץ אשר יהיה
 אלהינו נתן לנו: (כא) ולא אבותם לעלת
 ותמרו את פי יהוה אלהיכם: (כב) ותרגנו
 באהליכם ותאמרו בשנאת יהוה אתנו
 הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
 האמרי להשמידנו: (כג) אנה אנחנו עלים
 אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול
 ורם ממנו ערים גדלות ובצורת בשמים
 וגם בני ענקים ראינו שם: (כד) ואמר
 אלכם לא תערצו ולא תיראו מהם:
 (ה) יהוה אלהיכם ההלך לפניכם הוא ילחם
 לכם ככל אשר עשה אתכם במצרים
 לעיניכם: (הב) ובמדבר אשר ראית אשר
 נשאך יהוה אלהיך באשר ישא איש
 את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עדי
 באכם עדי המקום הזה: (הג) ובדבר הזה
 אינכם מאמינים יהוה אלהיכם: (הד) ההלך
 לפניכם בדרך לתור לכם מקום
 לחנותכם באש ולילה לראתכם בדרך

אשר תלכו ביה ובענין יומם: (ז) וישמע
 יהוה את קול דבריכם ויקצף וישבע
 לאמר: (ח) אם יראה איש באנשים
 האלה תדור הרע הזה את הארץ
 הטובה אשר נשבעתי לתת לאבותיכם:
 (ט) וזלתי כלב בני יפנה הוא יראה ולו
 אתן את הארץ אשר הודתה ולבנו
 יען אשר מלא אחרי יהוה: (י) גם כי
 התאנף יהוה בגללכם לאמר גם אתה
 לא יתבא שם: (יא) יהושע בן נון העמד
 לפניך הוא יבא שמה אתו חוק ביהוה
 ינחלנה את ישראל: (יב) רביעי (יג) ומפכם
 אשר אמרתם לבו יהוה ובניכם אשר
 לא ידעו היום טוב ורע הטה יבאו
 שמה ולחם אתננה והם יירשוה:
 (יד) ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך
 ים סוף: (טו) ותענו ונתאמרו אלי חטאנו
 ליהוה אנתנו נעלה ונלחמנו ככל אשר
 צונו יהוה אלהינו ותחננו איש את כלי
 מלחמתו ותהינו לעדת ההרה:
 (טז) ויאמר יהוה אלי אמר להם לא

תעלו ולא תלחמו כי אני בקרבכם
 ולא תנגפו לפני איביכם: (מ) ואדבר
 אליכם ולא שמעתם ותמרו את-פי
 יהוה ותזדו ותעלו ההרה: (מ) ויצא
 האמרי הישב בהר ההוא לקראתכם
 וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
 ויכתו אתכם בשעיר עד-חרמה:
 (ס) ותשבו ותבכו לפני יהוה ולא-שמע
 יהוה בקלכם ולא האזין אליכם:
 (ס) ותשבו בקדשימים רבים פיימים אשר
 ישבתם: ב (6) ונפן ונפע המדברה דרך
 ים-סוף כאשר דבר יהוה אלי ונסב את-
 הר-שעיר ימים רבים: ס חמישי (3) ויאמר
 יהוה אלי לאמר: (4) רב-לכם סב את-
 ההר הזה פנו לכם צפנה: (7) ואת-העם
 צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם
 בני-עשו הישבים בשעיר וייראו מכם
 ונשמרתם מאד: (8) אל-תתנרו בם כי
 לא-אתן לכם מארצם עד מרבך בפי-הגל
 כי-ירשה לעשו נתתי את-הר-שעיר:
 (1) אכל תשברו מאתם בכסף ואכלתם

וגם-מים תכרו מאתם בכסף ושתייתם:
 (1) כי יהוה אלהיך ברכך בכל מעשה
 ידך ידע לכתך את-המדבר הנדל הזה
 זה ארבעים שנה יהוה אלהיך עמך לא
 חסרת דבר: (2) ונעבר מאת אחינו בני-
 עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה
 מאילת ומעצין גבר * ס ונפן ונעבר דרך
 מדבר מואב: (3) ויאמר יהוה אלי אל-
 תצר את-מואב ואל-תתנר-בם מלחמה
 כי לא-אתן לך מארצו ירשה כי לבני-
 לוינתתי את-ער ירשה: (4) האמים לפנים
 ישבו בה עם גדול ורב ורם בענקים:
 (5) רפאים יחשבו אף-הם בענקים
 והמאבים יקראו להם אמים: (6) ובשעיר
 ישבו החרים לפנים ובני עשו יירשום
 וישמידום מפניהם וישבו תחתם כאשר
 עשה ישראל לארץ ירשתו אשר-נתן
 יהוה להם: (7) עתה קמו ועברו לכם
 את-נחל זרד ונעבר את-נחל זרד:
 (7) והימים אשר-הלכנו מן-קדש ברנע
 עד אשר-עברנו את-נחל זרד שלשים

ושמנה שנה עדתם כל היור אנשי
 המלחמה מקרב המחנה כאשר נשבע
 יהוה להם: (ט) וגם ידיהוה היתה בם
 להמם מקרב המחנה עד תמם: (י) ויהי
 כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות
 מקרב העם: (י) וידבר יהוה אלי
 לאמר: (י) אתה עבר היום את גבול
 מואב את ער: (י) וקרבת מול בני עמון
 אל תצרם ואל תתגר בם כי לא אתן
 מארץ בני עמון לך ירשה כי לבני לוי
 נתתה ירשה: (י) ארץ רפאים תחשב
 אף הוא רפאים ישבו בה לפנים
 והעמנים יקראו להם זמזמים: (כ) עם
 גדול ורב ודם בענקים וישמידם יהוה
 מפניהם ויירשם וישבו תחתם: (כ) כאשר
 עשה לבני עשו הישבים בשעיר אשר
 השמיד את אחרי מפניהם ויירשם
 וישבו תחתם עד היום הנה: (כ) והעונים
 הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
 היצאים מכפתר השמידם וישבו תחתם:
 (כ) קומו סעו ועברו את גחל ארנן ראה

נתתי בידך את סיוחן מלך השבון
 האמרי ואת ארצו החל רש והתגר בו
 מלחמה: (כ) היום הנה אחל תת פחדך
 ויראתך על פני העמים תחת כל השמים
 אשר ישמעון שמעך ורגזו וחלו מפניך:
 (כ) ואשקח מלאכים ממדבר קדמות אל
 סיוחן מלך השבון דברי שלום לאמר:
 (כ) אעברה בארצה בדרך בדרך אלך
 לא אסור ימין ושמאול: (כ) אכל בכסף
 תשברני ואכלתי ומים בכסף תתן לי
 ושתיתי רק אעברה ברגלי: (כ) כאשר
 עשו לי בני עשו הישבים בשעיר
 והמואבים הישבים בער עד אשר אעבר
 את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהינו
 נתן לנו: (כ) ולא אבה סיוחן מלך השבון
 העברני בו כי הקשה יהוה אלהיך את
 רוחו ואמץ את לבבו למען תתן בידך
 כיום הנה: (כ) ששי (כ) ויאמר יהוה אלי
 ראה החלתי תת לפניך את סיוחן ואת
 ארצו החל לרשת את ארצו: (כ) ויצא
 סיוחן לקראתנו הוא וכל עמו למלחמה

יְהִצֵּהוּ: (ב) וַיִּתְּנֵהוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְפָנֵינוּ
וַנִּדְּ אֹתוֹ וְאֶת־בְּנֵי וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ:
(ג) וַנִּלְכַּד אֶת־כָּל־עָרֵינוּ בְּעֵת הַהוּא
וַנַּחֲרֵם אֶת־כָּל־עִיר מֵתָם וְהַנְּשִׁים וְהַטָּף
לֹא הִשְׁאֲרֵנוּ שְׂרִיד: (ד) רַק הִבְהַמָּה בְּזוּנוֹ
לָנוּ וּשְׁלַל הָעָרִים אֲשֶׁר לָכַדְנוּ: (ה) מֵעַרְעָר
אֲשֶׁר עַל־שִׁפְתֵי־נַחַל אַרְנָן וְהָעִיר אֲשֶׁר
בְּנַחַל וְעַד־הַגִּלְעָד לֹא הָיְתָה קְרִיָּה אֲשֶׁר
שָׁגַבְהָ מִמֶּנּוּ אֶת־הַכָּל נִתַּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
לְפָנֵינוּ: (ו) רַק אֶל־אַרְצָן בְּנֵי־עַמּוֹן לֹא
קָרַבְתָּ כְּלִיד נַחַל יַבֵּק וְעָרֵי הַדָּר וְכָל
אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ג (ז) וַנִּפֶן וַנַּעַל
דָּרָד הַבְּשָׁן וַיִּצֵּא עֹוג מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן
לִקְרֹאתָנוּ הוּא וְכָל־עַמּוֹ לַמִּלְחָמָה
אֲדָרְעִי: (ח) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־תִּירָא
אֹתוֹ כִּי בִידְךָ נָתַתִּי אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ
וְאֶת־אַרְצוֹ וְעֲשִׂיתָ לוֹ כַּאֲשֶׁר עֲשִׂיתָ
לְסִיחֹן מֶלֶךְ־הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחַשְׁבוֹן:
(ט) וַיִּתֵּן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּיַדְנוּ גַם אֶת־עֹוג
מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ וַנִּכְהוּ עַד־
בִּלְתִּי הַשְׂאִיר־לוֹ שְׂרִיד: (י) וַנִּלְכַּד אֶת־

כָּל־עָרֵינוּ בְּעֵת הַהוּא לֹא הָיְתָה קְרִיָּה
אֲשֶׁר לֹא־לָקַחְנוּ מֵאֲתָם שְׂשִׁים עִיר כָּל־
חֶבְל אֲרָנָב מִמְּלַכְתָּ עֹוג בְּבִשָּׁן: (א) כָּל־
אֱלֹהֵי עָרִים בְּצִרְתָּ חוּמָה גְבוּהָ דְלֹתִים
וּבְרִיָּה לְבַד מֵעָרֵי הַפְּרוֹזֵי הַרְבֵּה מְאֹד:
(ב) וַנַּחֲרֵם אוֹתָם כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ לְסִיחֹן
מֶלֶךְ־חַשְׁבוֹן הַחֲרָם כָּל־עִיר מֵתָם הַנְּשִׁים
וְהַטָּף: (ג) וְכָל־הַבְּהֵמָה וּשְׁלַל הָעָרִים
בְּזוּנוֹ לָנוּ: (ד) וַנִּקַּח בְּעֵת הַהוּא אֶת־
הָאָרֶץ מִיַּד שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֲמֹרִי אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר תִּירְדָן מִנַּחַל אַרְנָן עַד־הַר חֲרָמוֹן:
(ה) צִידָנִים יִקְרְאוּ לְחֲרָמוֹן שְׂרִיָּן וְהָאֲמֹרִי
יִקְרְאוּ־לוֹ שְׁגִיר: (ו) כָּל־עָרֵי הַמִּישֵׁר וְכָל־
הַגִּלְעָד וְכָל־הַבְּשָׁן עַד־סֹלְכָה וְאֲדָרְעִי
עָרֵי מִמְּלַכְתָּ עֹוג בְּבִשָּׁן: (ז) כִּי רַק־עֹוג
מֶלֶךְ־הַבְּשָׁן נִשְׂאָר מֵיַתֵּר הַרְפָּאִים הַנֶּה
עַרְשׂוֹ עָרֵשׁ בְּרוּל הִלָּה הוּא בְּרַבְתָּ
בְּנֵי עַמּוֹן תִּשַׁע אֲמוֹת אַרְבֵּה וְאַרְבַּע
אֲמוֹת רַחְבָּה כַּאֲמַת־אִישׁ: (ח) וְאֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת יָרֵשׁנוּ בְּעֵת הַהוּא מֵעַרְעָר
אֲשֶׁר־עַל־נַחַל אַרְנָן וְהִצִּי הַר־הַגִּלְעָד

ועריו נתתי לראובני ולגדי: (א) ויתר
הגלעד וכל הבשן ממלכת עוג נתתי
לחצי שבט המנשה כל חבל הארנב
לכל הבשן והוא יקרא ארץ רפאים:
(ב) יאיר בן מנשה לקח את כדחבל
ארנב עד גבול הנשורי והמעכת ויקרא
אתם על שמו את הבשן חות יאיר עד
היום הזה: שביעי (ג) ולמקיר נתתי את
הגלעד: (ד) ולראובני ולגדי נתתי מן
הגלעד ועד גבול ארנן תוך הגלעד וגבול
ועד יבק הגלעד גבול בני עמון:
(ה) והערבה והירדן וגבול מבגרת ועד
ים הערבה ים המלח תחת אשדוד
הפסגה מזרחיה: (ו) ואצו אתכם בעת
ההוא לאמר יהוה אלהיכם נתן לכם את
הארץ הזאת לרשתה חלוצים תעברו
לפני אחיכם בני ישראל כל בני חיל:
(ז) רק נשיכם וטפכם ומקנכם ידעתי
כי מקנה רב לכם ישבו בעריכם אשר
נתתי לכם: מפטור (ח) עד אשר יניח יהוה
לאחיכם ככם וירשו גסהם את הארץ

אשר יהוה אלהיכם נתן להם בעבר
הירדן ושבתם איש לרשתו אשר נתתי
לכם: (א) ואת יהושע צויתי בעת ההוא
לאמר עיניך הראת את כל אשר עשה
יהוה אלהיכם לשני המלכים האלה כך
יעשה יהוה לכל הממלכות אשר אתה
עבר שמה: (ב) לא תיראום כי יהוה
אלהיכם הוא הנלחם לכם: ס ס ס
(ג) ואת חנן אל יהוה בעת ההוא לאמר:
(ד) אדני יהוה אתה החלוצת להראות
את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה
אשר מיראל בשמים ובארץ אשר יעשה
כמעשיך וכגבורתך: (ה) אעברה נא
ואראה את הארץ השובה אשר בעבר
הירדן החר השוב הזה והלבני:
(ו) ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע
אלי ויאמר יהוה אלי רבלך אל תוסף
דבר אלי עוד בדבר הזה: (ז) עלה ראש
הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה
ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את
הירדן הזה: (ח) וצו את יהושע וחזקהו

ואמצהו כיהוא יעבר לפני העם הנה
 והוא ינחיל אותם את הארץ אשר
 תראה: (כט) ונשב בנאימול בית פעור: פ
 ד (6) ועתה ישראל שמע אלהי חקים
 ולא משפטים אשר אנכי מלמד אתכם
 לעשות למען תחיו ואתם וירשתם את
 הארץ אשר יהוה אלהי אבותיכם נתן
 לכם: (3) לא תספו עלהדבר אשר אנכי
 מצוה אתכם ולא תגרעו ממני לשמר
 את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה
 אתכם: (4) עיניכם הראות את אשר
 עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש
 אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו
 יהוה אלהיך מקרבך: (7) ואתם הדבקים
 ביהוה אלהיכם תיים כלכם היום: שני 353
 (5) ראה ולמדתי אתכם חקים ומשפטים
 כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב
 הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה:
 (1) ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם
 ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את
 כל החקים האלה ואמר רק עם חכם

ונבון הנני הנדול הנה: (6) כי מינני גדול
 אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה
 אלהינו בכל קראנו אליו: (8) ומי נני גדול
 אשר לו חקים ומשפטים צדיקים בכל
 התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
 היום: שני 354 (ט) רק השמר לה ושמו
 נפשך מאד פן תשכח את הדברים
 אשר ראוי עיניך ופני יסורו מלבבך כל
 ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך:
 (1) יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך
 בתרב באמר יהוה אלי הקהל לי את
 העם ואשמעם את דברי אשר ילמדו
 לראה אתי כל הימים אשר הם חיים
 על האדמה ואת בניהם ילמדו:
 (2) ותקרבו ותעמדו תחת ההר וההר
 בער באש עד לב השמים השך ענן
 וערפל: (3) וידבר יהוה אליכם מתוך
 האש קול דברים אתם שמעים ותמונה
 אינכם ראים וולתי קול: (2) ויגד לכם
 את בריתו אשר צוה אתכם לעשות
 עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות

אֲבָנִים: (7) וְאֵתִי צִוָּה יְהוָה בְּעַת הַהוּא
 לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂוֹתְכֶם
 אַתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
 לְרִשְׁתָּהּ: (8) וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לִנְפְשֵׁיכֶם
 כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל־תְּמוּנָה בְּיוֹם הַבְּרִיָּה
 אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ: (9) פֶּן־
 תִּשְׁחַתְּוּ וְעִשִּׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל־
 סִמְלַת בְּנֵי־זָכָר אוֹ נְקֵבָה: (10) תִּבְנִית
 כָּל־בְּהֵמָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ תִּבְנִית כָּל־צִפּוֹר
 כָּנָף אֲשֶׁר תִּעוֹף בַּשָּׁמַיִם: (11) תִּבְנִית כָּל־
 רֶמֶשׂ בְּאֲדָמָה תִּבְנִית כָּל־דָּגָה אֲשֶׁר־
 בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: (12) וּפִן־תִּשְׂאֵ עֵינֶיךָ
 הַשָּׁמַיִם וְרְאִיתָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הַיָּרֵחַ
 וְאֶת־הַכּוֹכָבִים כָּל־צִבְאֵ הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ
 וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וְעַבַדְתֶּם אֲשֶׁר חָלַק
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְכֶם לְכָל־הַעַמִּים תַּחַת־כָּל־
 הַשָּׁמַיִם: (13) וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא
 אֶתְכֶם מִבּוֹר הַבְּרוּז מִמִּצְרַיִם לַהֲיוֹת לְךָ
 לְעַם נְחֻלָּה בְּיוֹם הַזֶּה: (14) וַיְהִי הַתְּאֵנָה־
 בִּיעֲלֵךְ בְּרִיכָם וַיִּשְׁבַּע לְבַלְתִּי עֲבַדְוּ אֶת־
 הַיָּרְדֵּן וּלְבַלְתִּי־בֹא אֶל־הָאָרֶץ הַשּׁוֹבָה

אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ נְחֻלָּה: (15) כִּי
 אֲנִכִּי מִתּוֹךְ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת־
 הַיָּרְדֵּן וְאֶתְכֶם עֹבְרִים וַיִּרְשַׁתֶּם אֶת־הָאָרֶץ
 הַשּׁוֹבָה הַזֹּאת: (16) הִשְׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־
 תִּשְׁכַּחוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 בְּרַת עִמָּכֶם וְעִשִּׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
 כָּל־אֲשֶׁר צִוָּךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: (17) כִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא אֵל קָנָא: (18)
 כִּי־תוֹלִיד בָּנִים וּבָנֵי בָנִים וְנִוְשַׁנְתֶּם
 בְּאֶרֶץ וְהִשְׁחַתְתֶּם וְעִשִּׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת
 כָּל־וְעִשִּׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְהַכְעִיסוֹ: (19) הָעִידְתִּי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת־
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי־אֲבַד תִּאבְדוּן
 מִהָרַם מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־
 הַיָּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא־תֵאָרִיכוּ יָמִים
 עֲלֵיךָ כִּי הִשְׁמַד תִּשְׁמַדוּן: (20) וְהִפְיֵן
 יְהוָה אֶתְכֶם בְּעַמִּים וְנִשְׂאֲרַתֶּם מִתִּי
 מִסֵּפֶר בְּנֹוֹיִם אֲשֶׁר יִנְהַג יְהוָה אֶתְכֶם
 שָׁמָּה: (21) וְעַבַדְתֶּם־שֵׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה
 יְדֵי אָדָם עֵץ וְאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן וְלֹא־
 יִשְׁמְעוּן וְלֹא יִאֲכְלוּ וְלֹא יִרְחוּן:

(כט) ובקשתם משם את יהוה אלהיך
 ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל
 נפשך: (ל) בצר לך ומצאוך כל הדברים
 האלה באחרית הימים ושבת עדי יהוה
 אלהיך ושמעת בקלו: (מ) כי אל רחום
 יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא
 ישבח את ברית אבתיך אשר נשבע
 להם: (נ) כי שארנא לימים ראשנים
 אשר היו לפניך למן היום אשר ברא
 אדם על הארץ ולמקצה השמים
 ועד קצה השמים הנהוה בדבר הגדול
 הזה או הנשמע כמהו: (ז) השמע עם
 קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר
 שמעת אתה ויחי: (ח) או הנסה אלהים
 לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במפת
 באתת ובמופתים ובמלחמה וביד
 חזקה ובזרוע נטויה ובמזראים גדלים
 ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם
 במצרים לעיניך: (ט) אתה הראת לדעת
 כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו:
 (י) מן השמים השמיעה את קלו ליסרך

ועל הארץ הראה את אש הגדולה
 ודבריו שמעת מתוך האש: (יא) ותחת
 כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו
 ויצאך בפניו בכחו הגדל ממצרים:
 (יב) להוריש גוים גדלים ועצמים ממך
 מפניך להביאך לתת לך את ארצם
 נחלה כיום הזה: (יג) וידעת היום ויהשבת
 אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים
 ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 (יד) ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
 אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך
 אחריו ולמען תאריך ימים על האדמה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: פ
 שלישי (טו) או יבדיל משה שלש ערים
 בעבר הירדן מזרחה שמש: (טז) לנס
 שמה הוצח אשר ירצה את דעהו בכלי
 דעת והוא לא שגא לו מתמל שלשם
 וגם אל אחת מן הערים האל וחי:
 (יז) את בצר במדבר בארץ המישר
 לראובני ואת דאמת בגלעד לגדי ואת
 גולן בבשן למנשי: (יח) וזאת התורה

אשר-שם משה לפני בני ישראל:
 (ט) אלה העדת והחקים והמשפטים
 אשר דבר משה ל-בני ישראל בצאתם
 ממצרים: (י) בעבר הירדן בנוא מול
 בית פעור בארץ סוהן מלך האמרי
 אשר יושב בחשבון אשר הכה משה
 ובני ישראל בצאתם ממצרים: (יא) ויירשו
 את-ארצו ואת-ארץ ו עוג מלך-הבשן
 שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן
 מזרח שמש: (יב) מערער אשר על-שפת-
 גחל ארנן ועד-הר שיאן הוא חרמון:
 (יג) וכל-הערבה עבר הירדן מזרחה ועד
 ים-הערבה תחת אשרת הפסגה: פריביעי
 ה (ד) ויקרא משה אל-כל-ישראל ויאמר
 אלהם שמע ישראל את-החקים ואת-
 המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם
 היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם:
 (ה) יהוה אלהינו ברת עמנו ברית בחרב:
 (ו) לא את-אבותינו ברת יהוה את-
 הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה
 היום כלנו חיים: (ז) פנים ו בפנים דבר

יהוה עמכם בחר מתוך האש: (ח) אנכי
 עמד בין-יהוה ובניכם בעת ההוא
 להגיד לכם את-דבר יהוה כי וראתם
 מפני האש ולא-עליתם בחר לאמר: ס
 לציבור (י) אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים:
 (יא) לא יהיה לך אלהים אחרים עלי-
 פני: (יב) לא תעשה לך פסל כל-תמונה
 אשר בשמים ו ממעל ואשר בארץ
 מתחת ואשר במים ו מתחת לארץ:
 (יג) לא-תשתחוה להם ולא תעבדם כי
 אנכי יהוה אלהיך אל-קנא פקד עון אבות
 על-בנים ועל-שלישים ועל-רבעים
 לשנאי: (יד) ועשה חסד לאלפים לאהבי
 ולשמרי מצותו: ט (טו) לא תשא את-
 שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקו יהוה
 את אשר-ישא את-שמו לשוא: ס
 (טז) שמור את-יום השבת לקדשו כאשר
 צוה יהוה אלהיך: (יז) ששת ימים תעבד
 ועשית כד-מלאכתך: (יח) ויום השביעי
 שבת ו ליהוה אלהיך לא תעשה כל-

מלאכה אתה ובנדב ובתך ועבדך
 ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך
 ונרדך אשר בשעריך למען ינוח עבדך
 ואמתך כמוד: (טו) וזכרת בי עבד
 היית ובארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך
 משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוה
 יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: ׀
 ׀ (טז) כבוד את אביך ואת אמך כאשר
 צוה יהוה אלהיך למען יאריבן ימך
 ולמען יישב לך על האדמה אשר יהוה
 אלהיך נתן לך: ׀ (יז) לא תרצח: ׀ ׀
 ולא תנאף: ׀ ׀ ולא תגנב: ׀ ׀ ולא תענה
 ברעה עד שוא: ׀ (יח) ולא תחמד אשת
 רעה ׀ ולא תתאוה בית רעה שדהו
 ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר
 לרעה: ׀ ׀ חמישי (יט) את הדברים האלה
 דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך
 האש הענן והערפל קול גדול ולא יסר
 ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי:
 (כ) ויהי כשמעכם את הקול מתוך החושך
 וההר בער באש ותקרבו אלי כל ראשי

שבטיכם וזקניכם: (כא) ותאמרו הן ה' אנו
 יהוה אלהינו את כבודו ואת גדלו ואת
 קלו שמענו מתוך האש היום הוה ראינו
 כי ידבר אלהים את האדם וחי: (כב) ועתה
 למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה
 הזאת אם יספיקו אנחנו לשמע את קול
 יהוה אלהינו עוד ומתנו: (כג) כי מי כל
 בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר
 מתוך האש כמנו וחי: (כד) קרב אתה
 ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו
 ואת הדבר אלינו את כל אשר ידבר
 יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו:
 (כה) וישמע יהוה את קול דבריכם
 בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי
 את קול דברי העם הוה אשר דברו
 אלי הטיבו כל אשר דברו: (כו) מי
 יתן והיה לבכם זה להם לראיה אתי
 ולשמור את כל מצותי כל הימים למען
 ייטב להם ולבניהם לעלם: (כז) לך אמר
 להם שובו לכם לאהליכם: (כח) ואתה פה
 עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה

והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו
 בארץ אשר אנכי נתן לכם לדשתה:
 (כ) ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה
 אלהיכם אתכם לא תסרו ימין ושמאל:
 (ל) בכל הידך אשר צוה יהוה אלהיכם
 אתכם תלכו למען תחיון ושוב לכם
 והארבתם ימים בארץ אשר תירשון:
 ו (מ) וזאת המצוה החקים והמשפטים
 אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם
 לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה
 לדשתה: (נ) למען תירא את יהוה אלהיך
 לשמר את כל חקתיו ומצותיו אשר אנכי
 מצוה אתה ובנה ובן בנה כל ימי חיך
 ולמען יארכן ימך: (ס) ושמעת ישראל
 ושמרת לעשות אשר יטב לך ואשר
 תרפון מאד כאשר דבר יהוה אלהי
 אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש: פ
 (צ) שמע ישראל אלהי יחיד יהוה אחד:
 (ק) ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך
 ובכל נפשך ובכל מאדך: (כ) והיו
 הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום

ע' רבתי ד' רבתי

על לבבך: (כ) ושננתם לבניך ודברתם
 בשבתך בביתך ובילכתך בדרךך
 ובשכבך ובקומך: (ל) וקשרתם לאות
 על ידך והיו לטטפת בין עיניך:
 (מ) וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: ס
 ששי (נ) והיה כייביאך ויהוה אלהיך אל
 הארץ אשר נשבע לאבותיך לאברהם
 ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות
 ושבת אשר לא בנית: (ס) וכתים מלאים
 כל טוב אשר לא מלאת וברת חצוצים
 אשר לא חצבת כרמים וויתים אשר לא
 נטעת ואכלת ושבעת: (ז) השמר לך פן
 תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ
 מצרים מבית עבדים: (ח) את יהוה
 אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע:
 (ט) לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי
 העמים אשר סביבותיכם: (י) כי אל קנא
 יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אתי יהוה
 אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה: ס
 (יא) לא תנפו את יהוה אלהיכם כאשר
 נסיתם במסה: (יב) שמור תשמרון את

מצות יהוה אלהיכם נעדתיו וחקיו אשר צוה: (ט) ועשית הישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ויבאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבותיך: (י) לחרף את כל איביך מפניך כאשר דבר יהוה: (יא) כי ישאלך בנה מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם: (יב) ואמרת לבנה עבדים היינו לפרעה במצרים ויציאנו יהוה ממצרים ביד חזקה: (יג) ויתן יהוה אותת ומפתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו: (יד) ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו: (טו) ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה לראות את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיותנו כהיום הזה: (טז) וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו: (יז) שביע

ז (יח) כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ושלגוים רבים מפניך החתי והגרגזי והאמרי והכנעני והפריזי והחוי והיבוסים שכבה גוים רבים ועצומים ממך: (יט) ונתלם יהוה אלהיך לפניך והביתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם: (כ) ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנה: (כא) כי יסיר את בנה מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידה מחר: (כב) כי אם יבה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומזבחתם תשברו ואשיריהם תגרעו ופסיליהם תשרפון באש: (כג) כי עם קרוש אתה ליהוה אלהיך בד בחר ויהוה אלהיך להיות לו לעם סגולה מכל העמים אשר על פני האדמה: (כד) לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים: (כה) כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבותיכם הוציא יהוה אתכם ביד

חזקה ויפדה מבית עבדים מיד פרעה
מקד מצרים: מפסיר (ט) וידעת כי יהוה
אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר
הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותו
לאלה דור: (י) ומשלם לשנאיו אל פניו
להאבדו לא יאחר לשנאיו פניו ישלם
לו: (יב) ושמרת את המצוה ואת החקים
ואת המשפטים אשר אנכי מצוה היום
לעשותם: פ פ פ

(יג) והיה עקב תשמעו את המשפטים
האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר
יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד
אשר נשבע לאבותיך: (יד) ואהבך וברכך
והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך
הנגה ותירשך ויצהרך שגר אלפיה
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע
לאבותיך לתת לך: (טו) ברוך תהיה מכל
העמים לא יהיה בך עקר ועקרה
ובבהמתך: (טז) והסיר יהוה מפך כל
חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת
לא ישמם בך ונתנם בכל שנאיה:

(יז) ואכלת את כל העמים אשר יהוה
אלהיך נתן לך לא תחוס עינה עליהם
ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא
לך: (יח) כי תאמר בלבבך רבים הגוים
האלה ממני איכה אוכל לחורישם:
(יט) לא תירא מהם ובר תזכר את אשר
עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים:
(כ) המסת הגדלת אשר ראו עיניך
והארת והמפתים והיד החזקה והידיע
הנטייה אשר הוצאך יהוה אלהיך בך
ועשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר
אתה ירא מפניהם: (כא) וגם את הצרעה
ישלח יהוה אלהיך בסעך אבד הנשאים
והנסתרים מפניך: (כב) לא תעריץ מפניהם
כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא:
(כג) ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל
מפניך מעט מעט לא תוכל בלתי מהר
פזת רבה עליך חיות השדה: (כד) ונתנם
יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה
עד השמדם: (כה) ונתן מלכיהם בידיך
והאברת את שמם מתחת השמים לא

ויתיצב איש בפניך עד השמדך אתם:
(כ) פסילי אלהיהם תשרפון באש לא-
תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לד פן
תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא:
(כ) ולא תביא תועבה אל ביתך והיית
חרם כמהו שקץ | תשקצנו ותעב |
תתעבנו כייחרם הוא: פ

ח (6) כל המצוה אשר אנכי מצוה היום
תשמרון לעשות למען תחיון ורבותם
ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותיכם: (3) וזכרת את כל הדבר
אשר הויליך יהוה אלהיך זה ארבעים
שנה במדבר למען ענתך לגסתך לדעת
את אשר בלבבך התשמר מצותו אם-
לא: (4) ויענה וירעבך ויאכלך את המן
אשר לא ידעת ולא ידעון אבתך למען
הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה
האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה
האדם: (7) שמלתך לא בלתה מעליך
ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה:
(8) וידעת עם לבבך כי באשר ייסר איש

את בנו יהוה אלהיך מיסרך: (1) ושמרת
את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרךיו
וליראה אתו: (1) כי יהוה אלהיך מביאך
אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת
ותהמת יצאים בבקעה ובהר: (5) ארץ
חטה ושערה ונפן ותאנה ורמון ארץ זית
שמן ודבש: (6) ארץ אשר לא במסכנת
תאכל ביה לחם לא תחסר כל ביה ארץ
אשר אבניה ברזל ומחרריה תחצב
נחשת: (7) ואכלת ושבעת וברכת את-
יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן-
לך: שני (8) השמר לך פן תשכח את-
יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו
ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום:
(9) פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה
וישבת: (10) ובקרך וצאנך ירבין וכסף
וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה:
(11) ורם ללבבך ושכחת את יהוה אלהיך
המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים:
(12) המוליךך במדבר | הגדל והגזר
נחש ושרף ועקרב וצמאון אשר אין מים

המוציא לך מים מצור החלמיש:
(ט) המאכלה מן במדבר אשר לא ידעו
אבתך למען ענתך ולמען נסתך
להיטבך באחריתך: (י) ואמרת בלבבך
כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה:
(יא) וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן
לך כח לעשות חיל למען הקים את
בריתו אשר נשבע לאבתך ביום
הזה: פ

(יב) והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם
והשתחית להם העדתי בכם היום כי
אבדת אבדון: (יג) בגוים אשר יהוה מאבד
מפניכם בן תאבדון עקב לא תשמעו
בקול יהוה אלהיכם: פ

ט (יד) שמע ישראל אתה עבר היום את-
הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצמים
ממד ערים גדלות ובצרת בשמים: (טו) עם-
גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת
ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק:
(טז) וידעת היום כי יהוה אלהיך הוא העבר

לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא
יבניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר
כאשר דבר יהוה לך: שלישי (ז) אל-תאמר
בלבבך בהרהר יהוה אלהיך אתם מלפניך
לאמר בצדקתי הביא יהוה לרשת את-
הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה יהוה
מורישם מפניך: (ח) לא בצדקתך וכישור
לבבך אתה בא לרשת את-ארצם כי
ברשעת הגוים האלה יהוה אלהיך
מורישם מפניך ולמען הקים את-הדבר
אשר נשבע יהוה לאבתך לאברהם
ליצחק וליעקב: (ט) וידעת כי לא בצדקתך
יהוה אלהיך נתן לך את-הארץ השובה
הזאת לרשתה כי עם קשה ערה אתה:
(י) וזכר אל-תשכח את אשר הקצפת את-
יהוה אלהיך במדבר למן-היום אשר-
יצאת ממצרים עד-באכם עד-
המקום הזה ממרים הייתם עם-יהוה:
(יא) ובחרב הקצפתם את-יהוה ויתאנה
יהוה בכם להשמיד אתכם: (יב) בעלתי
ההרה לקחת לוחת האבנים לוחת

הברית אשר-ברת יהוה עמכם ואשב
 בחר ארבעים יום וארבעים לילה לחם
 לא אכלתי ומים לא שתיתי: (א) ונתן יהוה
 אלי את-שני לוחת האבנים כתבים
 באצבע אלהים ועליהם ככל-הדברים
 אשר דבר יהוה עמכם בחר מתוך האש
 ביום הקהל: (ב) ויהי מקץ ארבעים יום
 וארבעים לילה נתן יהוה אלי את-שני
 לוחת האבנים לחות הברית: (ג) ויאמר
 יהוה אלי קום רר מהר מזה כי שחת עמך
 אשר הוצאת מצרים סרו מהר מן-
 הדרך אשר צויתם עשו להם מסכה:
 (ד) ויאמר יהוה אלי לאמר ראי את העם
 הזה והנה עם-קשה ערף הוא: (ה) הרף
 ממני ואשמידם ואמחה את שמם מתחת
 השמים ואעשה אותך לגוי-עצום ורב
 ממנו: (ו) ואפן וארד מן ההר וההר בער
 באש ושני לוחת הברית על שתי ידי:
 (ז) וארא והנה השאתם ליהוה אלהיכם
 עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן-
 הדרך אשר צוה יהוה אתכם: (ח) ואתפש

בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי
 ואשברם לעיניכם: (ט) ואתפל לפני יהוה
 פראשנה ארבעים יום וארבעים לילה
 לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על-כל-
 חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע
 בעיני יהוה להכעיסו: (י) כי יגדתי מפני
 האף והחמה אשר קצה יהוה עליכם
 להשמיד אתכם וישמע יהוה אלי גם
 בפעם ההוא: (יא) ובאחרץ התאנף יהוה
 מאד להשמידו ואתפלל גם-בעד אחרץ
 בעת ההוא: (יב) ואת-חטאתכם אשר-
 עשיתם את-העגל לקחתי ואשרף אתו
 באש ואכת אתו וסחון היטב עד אשר דבק
 לעפר ואשלך את-עפרו אל-הנחל הירד
 מן ההר: (יג) וכתב ערהו במסה ובקברת
 התאוה מקצפים הייתם את-יהוה:
 (יד) ובשלח יהוה אתכם מקדש ברנע
 לאמר עלו ורשו את-הארץ אשר נתתי
 לכם ותמרו את-פי יהוה אלהיכם ולא
 האמנתם לו ולא שמעתם בקלו:
 (טו) ממרים הייתם עם-יהוה מיום דעתי

אתכם: (כ) ואתנפל לפני יהוה את
 ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר
 התנפלותי כי אמר יהוה להשמיד אתכם
 (כ) ואתפלל אל יהוה ואמר אדני יהוה
 אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית
 בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד
 חזקה: (כ) וכו' לעבדך לאברהם ליצחק
 וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל
 רשעו ואל חטאתו: (כ) פני ארץ הארץ
 אשר הוצאתנו משם מבלי יכלת יהוה
 להביאם אל הארץ אשר דבר להם
 ומשנאתו אותם הוציאם להמתם
 במדבר: (כ) והם עמד ונחלתך אשר
 הוצאת בכחך הגדל ובזרעך הנטויה:

פ רביעי

י (6) בעת ההוא אמר יהוה אלי פסל לך
 שני לוחות אבנים כראשנים ועלה אלי
 ההרה ועשית לך ארון עץ: (3) ואכתב
 על הלוחות את הדברים אשר היו על
 הלוחות הראשנים אשר שברת ושמתם

בארון: (4) ואעש ארון עצי שטים ואפסל
 שני לוחות אבנים כראשנים ואעל ההרה
 ושני הלוחות בידי: (7) ויכתב על הלוחות
 כמכתב הראשון את עשרת הדברים
 אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך
 האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי:
 (5) ואפן וארד מן ההר ואשם את
 הלוחות בארון אשר עשיתי ויהיו שם
 כאשר צוני יהוה: (1) ובני ישראל נסעו
 מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן
 ויקבר שם ויבהן אלעזר בנו תחתיו:
 (1) משם נסעו הגדגדה ומן הגדגדה
 ישבתה ארץ נחלי מים: (6) בעת ההוא
 הבדיל יהוה את שבט הלוי לשאת את
 ארון ברית יהוה לעמד לפני יהוה
 לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה:
 (2) על בן לא יהיה ללוי חלק ונחלה עם
 אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר יהוה
 אל דוד לו: (1) ואנכי עמדתי בהר פימים
 הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה
 וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא אכה

יהוה השחיתך: (ב) ויאמר יהוה אלי קום
 לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את-
 הארץ אשר-נשבעתי לאבתם לתת
 להם: פ המישי (ג) ועתה ישראל מה יהוה
 אליך שאל מעמד כי אם ליראה את יהוה
 אלהיך ללכת בכל דרכיו ולא הבה אתו
 ולעבד את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל
 נפשך: (ד) לשמר את מצות יהוה ואת-
 חקתיו אשר אנכי מצוה היום לשוב לך:
 (ה) הן ליהוה אלהי השמים ושמי השמים
 הארץ וכל אשר-בה: (ו) רק באבתיך
 חשק יהוה לאהבה אותם ויבחר בזרעם
 אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה:
 (ז) ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם
 לא תקשו עוד: (ח) כי יהוה אלהיכם הוא
 אלהי האלהים ואדני האדנים האל הנדל
 הנבד והנורא אשר לא ישא פנים ולא
 יקח שחד: (ט) עשה משפטיותו ואלמנה
 ואב גר לתת לו לחם ושמלה:
 (י) ואהבתם את הנגר כי גרים הייתם
 בארץ מצרים: (יא) את יהוה אלהיך תירא

אתו תעבד וכו תדבק ובשמו תשבוע:
 (בכ) הואתהלת יהוה אלהיך אשר עשה
 אתך את הנדלת ואת הנוראת האלה
 אשר ראו עיניך: (כג) בשבעים נפש ירדו
 אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך
 ככוכבי השמים לרב: יא (כד) ואהבת את
 יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו
 ומשפטיו ומצותיו כל הימים: (כה) וידעתם
 היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו
 ואשר לא יראו את מוסר יהוה אלהיכם
 את נדלו את ידו החזקה וזרעו הנטויה:
 ששי (כז) ואת אתתיו ואת מעשיו אשר
 עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים
 ולכל ארצו: (כח) ואשר עשה לחיל מצרים
 לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים-
 סוף על פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם
 יהוה עד היום הזה: (כט) ואשר עשה לכם
 במדבר עד באכם עד המקום הזה:
 (ל) ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב
 בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה
 ותבלעם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת

כל-הימים אשר ברנליתם בקרב כל-
 ישראל: (י) כי עיניכם הראת את כל-
 מעשה יהוה הגדל אשר עשה:
 (יא) ושמרתם את-כל-המצוה אשר אנכי
 מצוה היום למען תחזקו ובאתם וירשתם
 את-הארץ אשר אתם עברים שמה
 לרשתה: (יב) ולמען תאריכו ימים על-
 האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיכם
 לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב
 ודבש: (יג) שניעי (יד) כי הארץ אשר אתה
 בא-שמה לרשתה לאכאריץ מצרים הוא
 אשר יצאתם משם אשר תזרע את-זרעך
 והשקית ברנלך כגן הירק: (טו) והארץ
 אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ
 הרים ובקעת למטר השמים תשתה-
 מים: (טז) ארץ אשר יהוה אלהיך נרש
 אתה תמיד עיני יהוה אלהיך ביה מרשית
 השנה ועד אחרית שנה: (יז) והוה
 אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי
 מצוה אתכם היום לאהבה את-יהוה
 אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-

נפשכם: (יח) ונתתי מטר-ארצכם בעתו
 וירדה ומלקוש ואספת דגגך ותירשך
 ויצהרך: (יט) ונתתי עשב בשדה לבהמתך
 ואכלת ושבעת: (כ) השמרו לכם פן-
 יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים
 אחרים ויהשתחיתם להם: (כא) ותרה אף-
 יהוה בכם ועצר את-השמים ולא יהיה
 מטר והאדמה לא תתן את-יבוליה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר
 יהוה נתן לכם: (כב) ושמתם את-דברי
 אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם
 אתם לאות על-ידכם והיו לטושפת בין
 עיניכם: (כג) ולמדתם אתם את-בניכם
 לדבר בם בשבתך בביתך ובדלתך
 בדרך ובשכבך ובקומך: (כד) וכתבתם
 על-מוזוזות ביתך ובשעריך: (כה) למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר
 נשבע יהוה לאבותיכם לתת להם כימי
 השמים על-הארץ: (כז) מפטיר (כח) כי אם-
 שמר תשמרון את-כל-המצוה הזאת
 אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה

את יהוה אלהיכם ללכת בכל דרכיו
 וּלְדַבְּקֶה-בּוֹ: (כ) וְהוֹרִישׁ יְהוָה אֶת-כָּל-
 הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֵיכֶם וּירְשֶׁתֶם גּוֹיִם
 גְּדֹלִים וְעַצְמִים מִכֶּם: (כז) כָּל הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
 תֵּדְרֹךְ בְּרַגְלֵיכֶם בּוֹ לָכֶם יְהוָה מִן-
 הַמִּדְבָּר וְהַלְבַּנּוּן מִן הַיַּרְדֵּן נָהָר פְּרֹת וְעַד
 הַיַּם הָאֲחֵרוֹן יְהוָה גְּבַלְכֶם: (כח) לֹא יִצְבֹּב
 אִישׁ בַּפְּנֵיכֶם פְּחֲדֵכֶם וּמוֹרְאֵכֶם יִתֵּן |
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם עַל-פְּנֵי כָל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
 תֵּדְרֹכֶיהָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: ס ס ס
 (כ) ראה אנכי נתן לפניכם היום בְּרֵכָה
 וּקְלָלָה: (כ) אֶת הַבְּרֵכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל-
 מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
 אֶתְכֶם הַיּוֹם: (כ) וְהַקְּלָלָה אִם-לֹא תִשְׁמְעוּ
 אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּסְרַתֶּם מִן הַיַּרְדֵּן
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לִלְכֹת אַחֲרַי
 אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִרְעֶתֶם: ס
 (כ) וְהָיָה כִּי יִבְיֵאֵךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת-הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר-אַתָּה בֹא-שָׂמָה לְרִשְׁתָּהּ וְנִתְּתָה
 אֶת הַבְּרֵכָה עַל-יַד גְּרֹיִם וְאֶת-הַקְּלָלָה
 עַל-יַד עִיבָל: (ג) הֲלֹא-יָהִי בַעֲבֹר

הַיַּרְדֵּן אַחֲרַי דֶּרֶךְ מִבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ בְּאָרֶץ
 הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בְּעֶרְבָה מִן הַיַּרְדֵּן אֶצֶל
 אֱלֹנֵי מֵדָה: (ב) כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת-
 הַיַּרְדֵּן לְבֹא לְרִשֵׁת אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם נָתַן לָכֶם וּירְשֶׁתֶם אֶתָּה וְיִשְׁבְּתֶם-
 בָּהּ: (ב) וְשָׁמַרְתֶּם לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַחֻקִּים
 וְאֶת-הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לְפָנֵיכֶם
 הַיּוֹם: יב (ג) אֱלֹהֵי הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
 אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בְּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן
 יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיךָ לָךְ לְרִשְׁתָּהּ כָּל הַיָּמִים
 אֲשֶׁר-אַתֶּם חַיִּים עַל-הָאָדָמָה: (ג) אֲבָד
 תֵּאבְדוּן אֶת-כָּל-הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ-
 שֵׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם יֹרְשִׁים אַתֶּם אֶת-
 אֱלֹהֵיהֶם עַד הַיּוֹם הַרְּמִים וְעַד הַגְּבֻעוֹת
 וְתַחַת כָּל-עֵץ רַעֲנָן: (ג) וְנִתְּצֹתֶם אֶת-
 מִזְבְּחֹתֶם וּשְׁבָרְתֶם אֶת-מִצְבְּחֹתֶם
 וְאֲשֶׁרֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם
 תִּגְדְּעוּן וְאֲבַדְתֶּם אֶת-שֵׁמֶם מִן הַמְּקוֹם
 הַהוּא: (ג) לֹא תַעֲשׂוּן כֵּן לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 (ג) כִּי אִם-אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה
 אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל-שְׁבֹטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת-שְׁמוֹ

שם לשכנו תדרשו ובאת שמה :
 (1) והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת
 מעשרתיכם ואת תרומת ידכם וגדריכם
 וגדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם :
 (2) ואכלתם שם לפני יהוה אלהיכם
 ושמחתם בכל משלח ידכם אתם
 ובתיכם אשר ברכת יהוה אלהיך :
 (3) לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים
 פה היום איש בל הישר בעיניו : (4) כי
 לא באתם עד עתה אליהמנוחה ואל
 הנחלה אשר יהוה אלהיך נתן לך :
 (5) ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
 אשר יהוה אלהיכם מנחיל אתכם
 והניח לכם מכל איביכם מסביב
 וישבתם בטח : שני (6) והיה המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיכם בו לשכן
 שמו שם שמה תביאו את כל
 הישר אנכי מצוה אתכם עולתיכם
 וזבחיכם מעשרתיכם ותרמת ידכם וכל
 מבחר גדריכם אשר תדרו ליהוה :
 (7) ושמחתם לפני יהוה אלהיכם אתם

ובניכם ובנותיכם ועבדיכם ואמהתיכם
 והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק
 ונחלה אתכם : (8) השמר לך פן תעלה
 עלתיך בכל מקום אשר תראה : (9) כי
 אם במקום אשר יבחר יהוה באחד
 שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה
 כד אשר אנכי מצוה : (10) רק ככל אות
 נפשי תזבחן ואכלת בשר כבדבת יהוה
 אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא
 והטהור יאכלנו כצביון איל : (11) רק הקדש
 לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים :
 (12) לא תוכל לאכל בשעריך מעשר הנדב
 ותירשך ויצהרך ובכרת בקרך וצאנך
 וכד נדרריך אשר תדר וגדבתיך ותרומת
 ידך : (13) כי אם לפני יהוה אלהיך תאכלנו
 במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו אתה
 ובנך ובתיך ועבדך ואמתך והלוי אשר
 בשעריך ושמחת לפני יהוה אלהיך בכל
 משלח ידך : (14) השמר לך פן תעזב את
 הקו כל ימך על אדמתך : (15) כי
 ירחיב יהוה אלהיך את גבולך באשר

דבר לך ואמרת אכלה בשר כיתאנה
 גפשה לאכל בשר בכל אות גפשה
 תאכל בשר: (כ) כיירחק ממך המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם
 וזכתה מבקרת ומצאנה אשר נתן יהוה
 לך כאשר צויתך ואכלת בשעריך בכל
 אנת גפשה: (כ) אדכאשר יאכל את הצבי
 ואת האיל בן תאכלנו הטמא והטהור
 יחדו יאכלנו: (כ) רק חוק לבלתי אכלהם
 כי הרים הוא הנפש ולא תאכל הנפש
 הבר: (כ) לא תאכלנו על הארץ
 תשפכנו במים: (כ) לא תאכלנו למען ייטב
 לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני
 יהוה: (כ) רק קדשך אשר יהו לך ונדריך
 תשאוב את אל המקום אשר יבחר יהוה:
 (כ) ועשית על תיקי הבר והדם על מזבח
 יהוה אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח
 יהוה אלהיך והבשר תאכל: (כ) שמר
 ושמעת את כל הדברים האלה אשר
 אנכי מצוה למען ייטב לך ולבניך אחריך
 עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני

יהוה אלהיך: ס שלישי (כ) כייזכרית
 יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא
 שמה לרשת אותם מפניך וירשת אתם
 וישבת בארצם: (ג) השמר לך פן תנקש
 אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן
 תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו
 הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם
 אני: (ב) לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל
 תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם
 כי גם את בנייהם ואת בנותיהם ישרפו
 באש לאלהיהם: יג (ב) את כל הדבר
 אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו
 לעשות לא תסו עליו ולא תגדעו
 ממנו: פ

(ג) כייקום בקרבך נביא או חלם חלום
 ונתן אליך אות או מופת: (ג) וכא האות
 והמופת אשר דבר אליך לאמר גלכה
 אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם
 ונעבדם: (ג) לא תשמע אל דברי הנביא
 ההוא או לחולם החלום ההוא כי מנסה
 יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם

אדבנים את יהוה אלהיכם בכל לבבכם
 ובכל נפשכם: (י) אחרי יהוה אלהיכם
 תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
 ובקלות שמעו ואתו תעבדו ויבן תדבקין
 (י) והגביא ההוא או הלם החלום ההוא
 יומת פי דבר סרה על יהוה אלהיכם
 המוציא אתכם מארץ מצרים והפך
 מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר
 צוה יהוה אלהיך ללכת בה ובעת הרע
 מקרבך: (י) כי יסיתך אחיך בן אמו
 או בנד או בתך או אשת חיקך או רעה
 אשר פנפשה בפתר לאמר נלכה
 ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת
 אתה ואבתך: (י) מאלחי העמים אשר
 סביבתכם הקרבים אליך או הרחוקים
 מדרך בקצה הארץ ועד קצה הארץ:
 (י) לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא
 תחוס עיניך עליו ולא תחמל ולא תכסה
 עליו: (י) כי הרג תהרגני ידך תהיה
 בו בראשונה להמיתו גר כל העם
 באחרונה: (י) וסקלתו באבנים ומת פי

בקש להדיחך מעליהוה אלהיך המוציאך
 מארץ מצרים מבית עבדים: (י) וכל
 ישראל ישמעו ויראו ולא יזספו לעשות
 כדבר הרעהוה בקרבך: (י) כפי שמע
 באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 לשבת שם לאמר: (י) יצאו אנשים בני
 בלועל מקרבך ודיחו את ישבי עדם
 לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר
 לא ידעתם: (י) ודרשת ותקרת ושאלת
 היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה
 התועבה הזאת בקרבך: (י) תכה תכה
 את ישבי העיר ההוא לפי חרב החרם
 אתה ואת כל אשר בה ואת בדתה
 לפי חרב: (י) ואת כל שללה תקבץ אל
 תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת
 כל שללה כליל ליהוה אלהיך והותה תל
 עולם לא תבנה עוד: (י) ולא ידבק בידך
 מאומה מן החרם למען ישוב יהוה מחרון
 אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך
 כאשר נשבע לאבתך: (י) כי תשמע
 בקול יהוה אלהיך לשמר את כל מצותיו

אשר אנכי מצוה היום לעשות הישר
 בעיני יהוה אלהיך: ^(א) וביעי
 יד ^(ב) בגנים אתם ליהוה אלהיכם לא
 תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
 למת: ^(ג) כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך
 ובה בחר יהוה להיות לו לעם סגולה מכל
 העמים אשר על פני האדמה: ^(ד) לא
 תאכל כל תועבה: ^(ה) ואת הבהמה אשר
 תאכלו שור שה כשבים ושה עזים:
^(ו) איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו
 חמר: ^(ז) וכל בהמה מפרסת פרסה
 ושסעת שסע שתי פרסות מעלת נרה
 בבהמה אתה תאכלו: ^(ח) אך את זה לא
 תאכלו מפעלי הנרה וממפריסי הפרסה
 השסועה את הנמל ואת הארנבת ואת
 השפן כי מעלה נרה המה ופרסה לא
 הפריסו טמאים הם לכם: ^(ט) ואת החזיר
 כי מפריסי פרסה הוא ולא נרה טמא הוא
 לכם מבשרם לא תאכלו ובגבולתם לא
 תנעו: ^(י) את זה תאכלו מכל אשר
 במים כל אשר לזו סגפיר וקשקשת

תאכלו: ^(א) וכל אשר איז לזו סגפיר
 וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם: ^(ב)
^(ג) כל צפור טהרה תאכלו: ^(ד) וזה אשר
 לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה:
^(ה) והראיה ואת האיה והדיה למינה:
^(ו) ואת כל ערב למינו: ^(ז) ואת בת
 היענה ואת התחמס ואת השחף ואת
 הנץ למינהו: ^(ח) את הכוס ואת היגשוף
 והתנשמת: ^(ט) ותקאת ואת הרחמה
 ואת השלד: ^(י) והחסידה והאנפה למינה
 והיוכיפת והעטלף: ^(יא) וכל שרץ העוף
 טמא הוא לכם לא יאכלו: ^(יב) כל עוף
 טהור תאכלו: ^(יג) לא תאכלו כל נבלה
 לנר אשר בשערך תתננה ואכלה או
 מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה
 אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו: פחמישי
^(יד) עשור תעשור את כל תבואת ורעה
 היצא השדה שנה שנה: ^(טו) ואכלת לפני
 יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן
 שמו שם מעשור דגנך תירשך ויצתורך
 ובכרת בקר וצאנך למען תלמד ליראה

את יהוה אלהיך כל הימים: (כז) וכי ירבה
ממך הירדך כי לא תוכל שאתו כי ירחק
ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשום שמו שם כי יברכה יהוה אלהיך:
(כח) ונתתה בפסח וצרת הפסח בידך
והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אלהיך בו: (כט) ונתתה הפסח בכל אשר
תאנה נפשך בפקר ובצאן וביין ובשכר
ובכל אשר תשא לך נפשך ואכלת שם
לפני יהוה אלהיך ושמת אתה וביתך:
(ל) והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי
איז לו חלק ונחלה עמך: ס (לא) מקצה
שלש שנים תוציא את כל מעשר
תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך:
(לב) ובא הלוי כי איז לו חלק ונחלה עמך
והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך
ואכלו ושבעו למען יברכה יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך אשר תעשה: ס ששי
טו (טז) מקץ שבע שנים תעשה שמטה:
(יז) וזה דבר השמטה שמוט כל בעל
משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את-

רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה:
(יח) את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את
אחיק תשמט ידך: (יט) אפס כי לא יהיה
בך אביון כי ברכך יברכה יהוה בארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה:
(כ) רק אם שמוע תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה
הזאת אשר אנכי מצוה היום: (כא) כי יהוה
אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת
גוים רבים ואתה לא תעבטו משלת בגוים
רבים ובה לא ימשלו: ס (כב) כי יהיה
בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך
בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא
תאמין את לבבך ולא תקפץ את ידך
מאחיק האביון: (כג) כי פתחת פתח את
ידך לו והעבטת עבטינו די מחסרו אשר
יחסר לו: (כד) השמר לך פני יהוה דבר
עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת
השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיק
האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה
והיה בך חטא: (כה) נתון נתן לו ולא ירע

לְבַכְּךָ בַּתְּתִיךָ לֹא כִי בְגִלְלָהּ | תִּדְבַר הַזֶּה
 יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֵׂיךָ וּבְכָל
 מַשְׁלַח־יָדֶךָ: (ב) כִּי לֹא־יִחַדֵּל אֲבִיוֹן מִקֶּרֶב
 הָאָרֶץ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצִּוְךָ לֵאמֹר פֶּתַח
 תִּפְתַּח אֶת־יָדֶךָ לְאֶחִיךָ לְעֵינֶיךָ וּלְאֲבִינֶךָ
 בְּאֶרֶץ־עַם: (ג) כִּי־יִזְכָּר לְךָ אֶחִיךָ הָעֵבֶרִי
 אוֹ הָעֵבֶרִיָּה וְעַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה
 הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחֲנוּ חֲפָשִׁי מֵעֶמְדִי: (ד) וְכִי־
 תִשְׁלַחֲנוּ חֲפָשִׁי מֵעֶמְדִי לֹא־תִשְׁלַחֲנוּ רִיקָם:
 (ה) הָעֵנִיק תִּעֲנִיק לֹא מִצֹּאֲנֶךָ וּמִנְרַנֶּךָ
 וּמִיִּקְבֶּךָ אֲשֶׁר בִּרְכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֵּן
 לוֹ: (ו) וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
 וַיִּסְרָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אֲנֹכִי מִצִּוְךָ
 אֶת־תִּדְבַר הַזֶּה הַיּוֹם: (ז) וְהָיָה כִּי־יֹאמֶר
 אֱלֹהֶיךָ לֹא־אֶצְאָ מֵעֶמְדִי כִּי אֶהְבֵּד וְאֶת־בֵּיתֶךָ
 כִּי־טוֹב לוֹ עֶמְדִי: (ח) וּלְקַחְתָּ אֶת־הַמֶּרְצֵעַ
 וְנָתַתָּהּ בְּאֹזְנוֹ וּבִדְלֹתָ וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם
 וְאִךָ לְאִמְתֶּךָ תַעֲשֶׂה־כֵּן: (ט) לֹא־יִקְשֶׁה
 בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחֶךָ אֶתוֹ חֲפָשִׁי מֵעֶמְדִי כִּי
 מִשְׁנֵה שָׂכָר שָׂכִיר עַבְדְּךָ שֵׁשׁ שָׁנִים
 וּבִרְכָךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה:

פִּשְׁבִיעֵי (י) כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בְּבִקְרָךְ
 וּבְצֹאֲנֶךָ הַזָּכָר תִּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
 תַעֲבֹד בְּבִכּוֹר שׂוֹרְךָ וְלֹא־תִגַּז בְּכוֹר צֹאֲנֶךָ:
 (י) לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֵנוּ שְׁנֵה בִשְׁנֵה
 בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה אֶתָּה וּבֵיתֶךָ:
 (כ) וְכִי־יְהִיָּה כּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עוֹר כָּל
 מוֹם רַע לֹא תִזְבַּחֲנוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:
 (כ) בְּשַׁעְרֶיךָ תֹאכְלֵנוּ הַטָּמֵא וְהַטְּהוֹר
 יַחַדוּ כַּצִּבִּי וְכֹאֵיל: (כ) רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא
 תֹאכַל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפֹּכֵנוּ בַּמַּיִם: פ
 מִזֶּה (ב) שְׂמֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאֲבִיב וְעִשִׂיתָ
 פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאֲבִיב
 הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לְיִלְדָה:
 (ג) וּזְבַחְתָּ פֶסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאֵן וּבִקְרָ
 בְּמִקּוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשִׁבְן שְׁמוֹ שָׁם:
 (ד) לֹא־תֹאכַל עָלָיו חֲמֵץ שִׁבְעַת יָמִים
 תֹאכַל־עָלָיו מִצּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּז
 יֵצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִמְעַן תִּזְכָּר אֶת־יּוֹם
 צֵאתֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ: (ה) וְלֹא־
 יִרְאֶה לְךָ שֹׂאֵר בְּכָל־בֵּלֶךָ שִׁבְעַת יָמִים
 וְלֹא־יִדְוֶן מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֵרֶב

ביום הראשון לבקר: (א) לא תוכל לזבח
את הפסח באחד שעריך אשר יהוה
אלהיך נתן לך: (ב) כי אם אל המקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם
תזבח את הפסח בערב כבוא השמש
מועד צאתך ממצרים: (ג) ובשלת ואכלת
במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית
בבקר והלכת לאהליך: (ד) ששת ימים
תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה
אלהיך לא תעשה מלאכה: (ה) שבעה
שבעת תספר לך מחל חרמש בקמה
תחל לספר שבעה שבעות: (ו) ועשית חג
שבעות ליהוה אלהיך מפת נדבת ידך
אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך:
(ז) ושמת לפני יהוה אלהיך את הבגד
ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר
בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר
בקרביך במקום אשר יבחר יהוה אלהיך
לשכן שמו שם: (ח) וזכרת כי עבד היית
במצרים ושמרת ועשית את החקים
האלה: (ט) ממטיר (י) חג הפסח תעשה לך

שבעת ימים באספך מגרנד ומיקבד:
(יא) ושמת בחגך אתה ובנך ובתך
ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום
והאלמנה אשר בשעריך: (יב) שבעת
ימים תחג ליהוה אלהיך במקום אשר
יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל
תבואתך ובכל מעשה ידך והיית אך
שמח: (יג) שלש פעמים בשנה יראה
כל זכורך את פני יהוה אלהיך במקום
אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות
ובחג הפסח ולא יראה את פני יהוה
ריקם: (יד) איש כמתנת ידו כברכת
יהוה אלהיך אשר נתן לך: (טו) ם ם ם
(טז) שפטים ושטרים תתן לך בכל
שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
לשכטיך ושפטו את העם משפט
צדק: (יז) לא תטה משפט לא תכיר
פנים ולא תקח שחד כי השחד יעורר עיני
הכמים ויסקה דברי צדיקים: (יח) צדק צדק
תרדף למען תחיה גורשת את הארץ
אשר יהוה אלהיך נתן לך: (יט) לא

תטע לך אשרה כל עין אצל מזבח יהוה
 אלהיך אשר תעשה לך: (כ) ולא תקים
 לך מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: ס
 יז (ב) לא תזבח ליהוה אלהיך שור ושה
 אשר יהיה בו מום כל דבר רע כיתועבת
 יהוה אלהיך הוא: ס (ג) כי ימצא בקרבך
 באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך
 איש או אשה אשר יעשה את הרע בעיני
 יהוה אלהיך לעבר בריתו: (א) וילך ויעבד
 אלהים אחרים וישתחו להם ולשמשו או
 לירח או לכל צבא השמים אשר לא
 צויתי: (ז) והגדר לך ושמעת ודרשת היטב
 והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה
 הזאת בישראל: (ט) והוצאת את האיש
 ההוא או את האשה ההוא אשר עשו את
 הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש
 או את האשה וסקלתם באבנים ומתו:
 (י) על פי שנים עדים או שלשה עדים
 וימת המת לא יומת על פי עד אחד:
 (י) ויעדים תהיה בו בראשנה להמיתו
 ויד כל העם באחרונה ובערת הרע

מקרבך: פ

(ט) כי יפלא ממך דבר למשפט בין דם
 לדם בין דיין לדין ובין נגע לנגע דברי
 ריבת בשעריך וקמת ועלית אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו: (ט) ובאת
 אל הכהנים הלויים ואל השפט אשר
 יהיה בימים ההם ודרשת והגידו לך את
 דבר המשפט: (י) ועשית על פי הדבר
 אשר יגידו לך מן המקום ההוא אשר
 יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר
 יורה: (ב) על פי התורה אשר יורה ועל
 המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא
 תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין
 ושמאל: (ג) והאיש אשר יעשה בודון
 לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם
 את יהוה אלהיך או אל השפט ומת האיש
 ההוא ובערת הרע מישראל: (ד) וכל העם
 ישמעו ויראו ולא יזדון עוד: ס שני
 (ז) כיתבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך ורשתה וישבתה בה ואמרת
 אשימה עלי מלך ככל הגוים אשר

סביבתי: (ט) שום תשים עליך מלך
 אשר יבחר יהוה אלהיך בו מקרב אחיך
 תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך
 איש נכרי אשר לא אחיך הוא: (י) רק
 לא ירבה לזו סוסים ולא ישיב את העם
 מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר
 לכם לא תספון לשוב בדרך הזה עוד:
 (יא) ולא ירבה לזו נשים ולא יסור לבבו
 וכסף וזהב לא ירבה לזו מאד: (יב) והיה
 כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את
 משנה התורה הזאת על ספר מדפני
 הכהנים הלויים: (יג) והיתה עמו וקרא בו
 כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה
 אהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת
 ואת החקים האלה לעשתם: (יד) לבלתי
 דום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה
 זמן ושמאור למען יאריך ימים על
 ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל: (טו) שלישי
 יח (טז) לא יהיה לכהנים הלויים כל שבט
 לזו חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
 ונחלתו יאכלו: (יז) ונחלה לא יהיה לזו

בקרבו אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר
 דבר לזו: (א) וזה יהיה משפט הכהנים
 מאת העם מאת זבחי הנזבחים שוראם
 שה ונתן לכהן הזרע והלויים והקבה:
 (ב) ראשית הנגדה תירשן ויצהרן וראשית
 גז צאנן תתן לזו: (ג) כי בו בחר יהוה
 אהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם
 יהוה הוא ובניו כל הימים: (ד) ובעי
 (ה) וכי יבא הלוי מאחד שעריך מכל
 ישראל אשר הוא נר שם וקא בכל אות
 גפשו אל המקום אשר יבחר יהוה:
 (ו) ושרת בשם יהוה אלהיו בכל אחיו
 הלויים העמדים שם לפני יהוה: (ז) חלק
 כחלק יאכלו לבר ממכריו ועל האבות:
 (ח) כי אתה בא אל הארץ אשר יהוה
 אהיך נתן לך לא תלמד לעשות כותועבת
 הגוים ההם: (ט) לא ימצא בך מעביר בנר
 וכתו באש קסם קסמים מעונן ומגחש
 ומכשף: (י) וחבר חבר ושאל אוב וידעני
 ודרש אל המתים: (יא) כיתועבת יהוה
 כל עשה אלה ובגלל התועבת האלה

יהוה אלהיך מוריש אותם מפנה:
 (ב) תמים תהיה עם יהוה אלהיך: חמישי
 (ג) כיו הגוים האלה אשר אתה יורש
 אותם אל-מענגים ואל-קסמים ושמעו
 ואתה לא כן נתן לך יהוה אלהיך:
 (ד) נביא מקרבך מאחריך כמני יקים לך
 יהוה אלהיך אליו תשמעו: (ה) ככל אשר
 שאלת מעם יהוה אלהיך בהרב ביום
 הקהל לאמר לא אסף לשמע את-קול
 יהוה אלהי ואת-האש הגדלה הזאת לא-
 אראה עוד ולא אמות: (ו) ויאמר יהוה
 אלי היטיבו אשר דברו: (ז) נביא אקים
 להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי
 בפיו ודבר אליהם את כל-אשר אצונו:
 (ח) והיה האיש אשר לא-ישמע אל-דברי
 אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו:
 (ט) אך הנביא אשר יזיד לדבר דבר בשמי
 את אשר לא-צויתיו לדבר ואשר ידבר
 בשם אלהים אחרים ומת הנביא ההוא:
 (כ) וכי תאמר בלבבך איכה גרע את-
 הדבר אשר לא-דברו יהוה: (כג) אשר

תיז רבתי

ידבר הנביא בשם יהוה ולא יהיה הדבר
 ולא יבא הוא הדבר אשר לא-דברו יהוה
 בדרון דברו הנביא לא תגור מפניו: ס
 יט (ב) כייכרית יהוה אלהיך את-הגוים
 אשר יהוה אלהיך נתן לך את-ארצם
 וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם:
 (ג) שלוש ערים תבדיל לך בתוך ארצה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה:
 (ד) תבין לך הדרך ושלשת את-גבול
 ארצה אשר ינחילך יהוה אלהיך והיה
 לגוים שמה כל-רצח: (ה) וזה-דבר הרצח
 אשר-יגוים שמה וחי אשר יבה את-רעהו
 בבלידעת והוא לא-שנא לו מתמל
 שלשם: (ו) ואשר יבא את-רעהו ביער
 לחטב עצים וגדחהו בדרון לכרת העץ
 ונשל הברזל מן-העץ ומצא את-רעהו
 ומת הוא יגוים אל-אחת הערים האלה
 וחי: (ז) פן-ירדה גאל הדם אחרי הרצח
 כי יחם לבבו והשיגו כייירבה הדרך
 והכהו נפש ולו אין משפט-מות כי לא
 שנא הוא לו מתמול שלשום: (ח) על-כין

אנכי מצוה לאמר שלש ערים תבנה לך: (ט)
 ואם ירחיב יהוה אלהיך את גבולך
 באשר נשבע לאבותיך ונתן לך את כל
 הארץ אשר דבר לתת לאבותיך: (ט)
 תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה
 אשר אנכי מצוה היום לאהבה את יהוה
 אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ונספת
 לך עוד שלש ערים על השלש האלה:
 (י) ולא ישפךדם נקי בקרב ארצה אשר
 יהוה אלהיך נתן לך גחלה ויהיה עליך
 דמים: פ

(ב) וכי יהיה איש שגא לרעהו וארב לו
 וקם עליו והכהו נפש ונשם אל אחת
 הערים האל: (ג) ושלחו זקני עירו ולקחו
 אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת:
 (ד) לא תחוס עיניך עליו ובערת דם הנקי
 מישראל וטוב לך: (ה) ששי (ו) לא תסוג
 גבול רעה אשר גבול ראשנים בגחלתך
 אשר תגחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
 לך לרשתה: (ז) לא יקום עד אחד
 באיש לכל עון ולכל השאת במלחמה

א צר יחטא על פי | שני עדים או על פי
 שלשה עדים יקום דבר: (ט) כייקום
 עד חמס באיש לענות בו סרה: (י) ועמדו
 שני האנשים אשר להם הריב לפני יהוה
 לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים
 ההם: (יא) ודרשו השפטים היטב והנה
 עד שקר העד שקר ענה באחיו:
 (יב) ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו
 ובערת הרע מקרבך: (יג) והגשאים
 ישמעו ויראו ולא יספו לעשות עוד כדבר
 הרע הזה בקרבך: (יד) ולא תחוס עיניך
 נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל
 ברגל:

(טו) כ כי תצא למלחמה על איבך וראית
 סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם
 כי יהוה אלהיך עמך המעלה מארץ
 מצרים: (טז) והיה בקרבכם אלה המלחמה
 ונגש הפהן ודבר אל העם: (יז) ואמר
 אלהם שמע ישראל אתם קרבים היום
 למלחמה על איביכם אלייך לבבכם
 אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו

מפניהם: (7) כי יהוה אלהיכם ההלך
 עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע
 אתכם: (8) ודברו השטרים אליהם
 לאמר מיהאיש אשר בנה בית חדש
 ולא הנכו ילך וישב לביתו פנימות
 במלחמה ואיש אחר יחנכו: (9) ומי האיש
 אשר נטע כרם ולא חללו ילדו וישב לביתו
 פנימות במלחמה ואיש אחר יחללנו:
 (10) ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
 ילך וישב לביתו פנימות במלחמה ואיש
 אחר יקחנה: (11) ויספו השטרים לדבר
 אליהם ואמרו מיהאיש הנרא ורך
 הלבב ילדו וישב לביתו ולא ימס את לבב
 אחיו כלבבו: (12) והיה ככלת השטרים
 לדבר אליהם ופקדו שרי צבאות
 בראש העם: (13) שביעי (14) כי תקרב אל עיר
 להלחם עליה וקראת אליה לשלום:
 (15) והיה אם שלום תענה ופתחה לך
 ונתה כל העם הנמצא בה יהיו לך למס
 ועבדוך: (16) ואם לא תשלים עמך ועשתה
 עמך מלחמה וצרת עליה: (17) ונתנה

יהוה אלהיך בידך והכית את כל זכורה
 לפי חרב: (18) רק הנשים והטף והבהמה
 וכל אשר יהיה בעיר כל שכלה תבז לך
 ואכלת את שלל איביך אשר נתן יהוה
 אלהיך לך: (19) בן תעשה לכל הערים
 הרחוקת ממך מאד אשר לא מערי הגוים
 האלה הננה: (20) רק מערי העמים האלה
 אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה
 כל נשמה: (21) כיהחרם תחרים החתי
 והאמרי הכנעני והפרזי החוי והבוסי
 באשר צוה יהוה אלהיך: (22) למען אשר
 לא ילמדו אתכם לעשות ככלת ועבתם
 אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה
 אלהיכם: (23) כיה תצור אל עיר ימים
 רבים להלחם עליה לתפשלה לא תשחית
 את עצה לנדה עליו נרון כי ממנו תאכל
 ואתו לא תכרת כי האדם עין השדה
 לבא מפניך במצור: (24) רק עין אשר תדע
 כי לא עין מאכל הוא אתו תשחית וכרת
 ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה
 עמך מלחמה עד רדתה: פ

כא (6) כִּי יִמְצָא חֵלֶל בְּאֶרְצָה אֲשֶׁר יְהוָה
 אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ נֶפֶל בְּשָׂדֶה לֹא
 נֹדַע מִי הִכְהוּ: (3) וַיֵּצֵא זִקְנֶיךָ וְשַׁפְטֶיךָ
 וּמִדְרוֹ אֶל הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹת הַחֵלֶל:
 (4) וְהָיָה הָעִיר הַקְּרֹבָה אֶל הַחֵלֶל וְלִקְחוּ
 זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא עֲגֹלֹת בָּקָר אֲשֶׁר לֹא-
 עֲבָד בָּהּ אֲשֶׁר לֹא מִשְׁכָּה בְּעַל: (7) וְהוֹדְרוּ
 זִקְנֵי הָעִיר הַהִוא אֶת הָעֲגֹלָה אֶל-נַחַל
 אֵיתָן אֲשֶׁר לֹא-יַעֲבֹד בּוֹ וְלֹא יִזְרַע וְעֵרְפוּ
 שָׁם אֶת הָעֲגֹלָה בְּנַחַל: (8) וּנְגִשׁוּ הַכֹּהֲנִים
 בְּנֵי לֵוִי כִּי בָּם בָּחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁרְתּוֹ
 וְלִבְרֶךְ בְּשֵׁם יְהוָה וְעַל-פִּיהֶם יִהְיֶה כָּל-
 דִּבְרֵי וְכֹל-נִגְעֵ: (1) וְכֹל זִקְנֵי הָעִיר
 הַהִוא הַקְּרֹבִים אֶל-הַחֵלֶל יִרְחֲצוּ
 אֶת-יְדֵיהֶם עַל-הָעֲגֹלָה הָעֵרוּפָה
 בְּנַחַל: מִפְּסוּר (1) וְעָנּוּ וְאָמְרוּ יְדֵינוּ
 לֹא שָׁפְכָה אֶת-הַדָּם הַזֶּה וְעֵינֵינוּ לֹא רָאוּ:
 (2) כִּפְסוּר לַעֲמֹד יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר-פָּדִיתָ יְהוָה
 וְאֵל-תִּתֵּן דָּם גָּמֵל בְּקֶרֶב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
 וְנִכְפַּר לָהֶם הַדָּם: (5) וְאִתָּה תִּבְעַר הַדָּם
 הַגָּמֵל מִקֶּרֶב בֵּיתְעֵשָׂה הַיִּשָּׁר בְּעֵינֵי

ס ס ס

יהוה:

(1) כִּי-תֵצֵא לְמִלְחָמָה עַל-אֹיְבֶיךָ וַנִּתְּנוּ
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּידֶיךָ וּשְׁבִית שְׁבוּיֹ: (6) וְרָאִיתָ
 בְּשֹׁבֵיהָ אִשָּׁה יִפְתִּיחַ אֶרֶץ וְהִשְׁקַת בָּהּ
 וְלִקַּחְתָּ לָּךְ לְאִשָּׁה: (3) וְהִכַּאתָה אֶל-תֹּדֶךָ
 בֵּיתְךָ וּנְלַחְתָּה אֶת-רֵאשֵׁה וְעֵשְׂתָה אֶת-
 צַפְרֹנֶיהָ: (4) וְהִסְרָה אֶת-שְׁמֹלֹת שְׁבִיָּה
 מֵעַלֶיהָ וּשְׁבִיָּה בְּבֵיתְךָ וּבִכְתָּהּ אֶת אֲבִיהָ
 וְאֶת-אִמָּהּ יַחַד יָמִים וְאַחֵר כִּפְתֹּבֵא אֵלֶיהָ
 וּבְעַלְתָּהּ וְהִיתָה לָּךְ לְאִשָּׁה: (7) וְהָיָה אִם-
 לֹא חִבַּצְתָּ בָּהּ וּשְׁלַחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכַר
 לְאֵת מַכְרָנָהּ בְּכֶסֶף לֹא-תִתְעַמֵּר בָּהּ
 תַּחַת אֲשֶׁר-עָנִיתָה: (8) כִּי תִהְיֶיךָ לְאִישׁ
 שְׁתֵּי נָשִׁים הָאֶחָת אֲהוּבָה וְהָאֶחָת
 שְׁנוּאָה וְיִלְדוּ לּוֹ בָנִים הָאֵהוּבָה וְהַשְׁנוּאָה
 וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר לְשְׁנוּאָה: (9) וְהָיָה בַיּוֹם
 הַנִּחְלוֹ אֶת-בְּנֵי אֶת אֲשֶׁר-יִהְיֶה לוֹ לֹא
 יוּכַל לְבַכֵּר אֶת-בֶּן הָאֵהוּבָה עַל-פְּנֵי בֶן
 הַשְׁנוּאָה הַבְּכֹר: (10) כִּי אֶת-הַבְּכֹר בֶּן
 הַשְׁנוּאָה יִכֹּר לְתַת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל
 אֲשֶׁר-יִמְצָא לוֹ כִּי-הוּא רֵאשִׁית אֲנִי לוֹ

משפט הבכרה: ^(א) כי יהיה לאיש בין
סורר ומורה איננו שמע בקול אביו
ובקול אמו וסרו אתו ולא ישמע
אליהם: ^(ב) ותפשו בו אביו ואמו
והוציאו אתו אלזקני עירו ואלשער
מקמו: ^(ג) ואמרו אלזקני עירו בנינו
זה סורר ומרה איננו שמע בקולנו וזולל
וסבא: ^(ד) ורגמהו כל אנשי עירו
באבנים ומת ובערת הרע מקרבך
וכל ישראל ישמעו ויראו: ^(ה) שני וכי-
יהיה באיש חטא משפטמות והומת
ותלית אתו על-עין: ^(ו) לא-תלין
נבלתו על-העין כי-קבור תקברנו
ביום ההוא כי-קללת אלהים תלוי
ולא תטמא את-אדמתך אשר יהנה
אלהיך נתן לך נחמה: ^(ז)

כב ^(א) לא תראה את-שור אחיך או את-
שיו נדחים והתעלמת מהם השב
תשיבם לאחיד: ^(ב) ואם לא קרוב אחיך
אליך ולא ידעתו ואספתו אל-תוד ביתך
והנה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו

לו: ^(א) וכן תעשה לחמרו וכן תעשה
לשמלתו וכן תעשה לכל-אבדת אחיך
אשר-תאבד ממנו ומצאתה לא תוכל
להתעלים: ^(ב) לא תראה את-חמור אחיך
או שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם
הקם תקום עמו: ^(ג) לא יהיה כלי-נכר
עד אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי
תועבת יהוה אלהיך כל-עשה אלה: ^(ד)
^(א) כי יקרא קן צפור ולפניך בדרך בכל-
עין או על הארץ אפרחים או ביצים והאם
רבעת על-האפרחים או על-הביצים
לא תקח האם על-הבנים: ^(א) שלח תשלח
את-האם ואת-הבנים תקח-לך למען
ישוב לך והארכת ימים: ^(ב) שלישי ^(ב) כי
תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא
תשים דמים בביתך כי-יפל הנפל ממנו:
^(ג) לא תזרע ברמק בלאים פן-תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת
הקרם: ^(א) לא תחרש בשור ובחמר
יחדו: ^(ב) לא תלבש שעטני צמר ופשתים
יחדו: ^(ג) גדלים תעשה לך על-ארבע

בנפשות כסותך אשר תכסה בהם (א) כי יקח איש אשה ובא אליה ושנאה (ד) ושם לה עלילת דברים והוציא עליה שם רע ואמר את האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים (ט) ולקח אבני הנער ואמה והוציא את בתולי הנער אל זקני העיר השערה (ט) ואמר אבני הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש הזה לאשה ושנאה (י) והנה הוא שם עלילת דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר (י) ולקחו זקני העיר והוא את האיש ופרו אתו (י) וענשו אתו מאה כסף ונתנו לאבני הנערה כי הוציא שם רע על בתולת ישראל ולו תהיה לאשה לא יוכל לשלחה בלי מויו (ט) ואם אמת היה הדבר הזה לא תמצאו בתולים לנער (כ) והוציאו את הנער אל פתח בית אביו וסקלוהו אנשי עירה באבנים ומתה כי עשתה גבלה בישראל לזנות בית אביה ובערת

הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק'

הרע מקרבך (כ) כי ימצא איש שכבו עם אשה בעלת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע מישראל (כ) כי יהיה נער בתולה מארשה לאיש ומצאה איש בעיר ושכב עמה (ד) והוצאתם את שניהם אל שערי העיר והוא וסקלתם אתם באבנים ומתו את הנער על דבר אשר לא צעקה בעיר ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך (ס) ואם בשדה ימצא האיש את הנער המארשה והחזיק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו (כ) ולנער לא תעשה דבר איז לנער חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר הזה (כ) כי בשדה מצאה צעקה הנער המארשה ואין מושיע עליה (כ) כי ימצא איש נער בתולה אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו (כ) ונתן האיש השכב עמה לאבני הנער

נערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק' הנערה ק'

חמשים בסף ולויתתיה לאשה תחת
 אשר ענה לא יוכל שלחה פלימי: ס
 כג (6) לא יקח איש את אשת אביו ולא
 יגלה בנה אביו: (7) לא יבא פצוע דבה
 וברות שפכה בקהל יהוה: (8) לא יבא
 ממזר בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבא
 לו בקהל יהוה: (9) לא יבא עמוני
 ומואבי בקהל יהוה גם דור עשירי לא
 יבא להם בקהל יהוה עד עולם: (10) על-
 דבר אשר לא יקדמו אתכם בלחם
 ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר
 שכר עליך את בלעם בן בעור מפתור
 ארם גהרים לקלד: (11) ולא אבה יהוה
 לאהוד לשמע אל בלעם ויהי מדי יהוה לאהוד
 לה את הקללה לברכה כי אהבה יהוה
 אלהיו: (12) לא תדרש שלמם ושבתם
 פלימי לעולם: (13) וכיעי (14) לא תתעב
 אדמי כי אחך הוא לא תתעב מצרו כי
 גר היית בארצו: (15) בניס אשר יולדו
 להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה: (16)
 כי תצא מתנה על איביך וגשמרת

מכל דבר רע: (17) כי יהיה בך איש אשר
 לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל-
 מחויץ למחנה לא יבא אל תוך המחנה:
 (18) והיה לפנות ערב ירחץ במים ויבא
 השמש יבא אל תוך המחנה: (19) ויד
 תהיה לה מחויץ למחנה ויצאת שמה חויץ:
 (20) ויתר תהיה לה על אנף יהוה בשבתך
 חויץ והפרתה בה ושבת וכסית את-
 צאתה: (21) כי יהיה אלוך מתהלך בקרב
 מחנה להצילה ולתת איביך לפניך והנה
 מחנה קדוש ולא יראה בך ערות דבר
 ושב מאחריך: (22) לא תסגיר עבר אל-
 אדני אשר ינצל אלוך מעם אדני:
 (23) עמד ישב בקרבך במקום אשר יבחר
 באחד שעריך בטוב לו לא תוננו: (24)
 לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא
 יהיה קדש מבני ישראל: (25) לא תביא
 אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך
 לכד נדר כי תועבת יהוה אלהיך גם
 שניהם: (26) לא תשיך לאחוך נשך בסף
 נשך אבל נשך כל דבר אשר ישך:

(ב) לנכרית שיוך ולא אהיה לא תשיוך למען
יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על
הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה:ם
(ג) כי תדר גדר ליהוה אלהיך לא תאחר
לשלמו כי דרש ודרשני יהוה אלהיך
מעמד ויהי בך חטא: (ד) וכי תהדל
לגדר לא יהיה בך חטא: (ה) מוצא
שפתיה תשמר ועשית כאשר גדרת
ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיה:ם
חמישי (ו) כי תבא בכרם רעד ואכלת
ענבים כנפשך שבעד ואל פליה לא
תתן:ם (ז) כי תבא בקמת רעד וקטפת
מלילת בידך וחרמש לא תניף על קמת
רעד:ם

כד (ח) כיינקח איש אשה ובעלה והיה
אם לא תמצא חן בעיניו כיימצא בה
ערות דבר וכתב לה ספר בריתת ונתן
בידה ושלחה מביתו: (ט) ויצאה מביתו
והלכה והיתה לאיש אחר: (י) ושנאה
האיש האחרון וכתב לה ספר בריתת
ונתן בידה ושלחה מביתו או כי ימות

האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה:
(י) לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה
לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחר
אשר השמאה כיתועבה הוא לפני יהוה
ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך
נתן לך נחלה:ם ששי (י) כיינקח איש
אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר
עליו לכל דבר נקיה יהיה לביתו שנה אחת
ושמה את אשתו אשר לקח: (י) לא יחבל
רחים ורכב כיינפש הוא חבל:ם (י) כי
ימצא איש נגב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הנגב ההוא
ובערות הרע מקרבך:ם (י) השמר בנגע
הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר
יורו אתכם הכהנים הלויים כאשר צויתם
תשמרו לעשות: (י) זכור את אשר עשה
יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם
ממצרים:ם (י) כיתשה ברעד משאת
מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטו:
(י) בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה
בו יוציא אליך את העבוט ההוצאה:

(37) ואם איש עני הוא לא תשכב בעכומו:
 (38) השב תשוב לו את העבוס כבוד
 השמש ושכב בשלמתו וברכך וילך
 תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך: (7) שביעי
 לא תעשק שכיר עני ואביון מאחריך
 או מגרד אשר בארצך בשעריך:
 (10) ביומו תתן שכרו ולא תבול
 עליו השמש כי עני הוא ואלו היו
 נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל
 יהוה והיה בך חטא: (11) לא יומתו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על
 אבות איש בחטאו יומתו: (12) לא תטה
 משפט גר יתום ולא תחבל בגר אלמנה:
 (13) וזכרת כי עבד הוית במצרים ויפדך
 יהוה אלהיך משם על כן אנכי מצוה
 לעשות את הדבר הזה: (14) כי
 תקצר קצורך בשדך ושכחת עמר
 בשדה לא תשוב לקחתו לגר ליתום
 ולא למנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך
 בכל מעשה ידיך: (15) כי תחבט זיתך
 לא תפאר אחריו לגר ליתום ולא למנה

יהוה: (16) כי תבצול ברמך לא תעולל
 אחריו לגר ליתום ולא למנה יהוה:
 (17) וזכרת כי עבד הוית בארץ מצרים
 על כן אנכי מצוה לעשות את הדבר
 הזה: (18)
 כה (19) כיריה הרוב בין אנשים ונגשו אל
 המשפט ושפטום והצדיקו את הצדיק
 והרשיעו את הרשע: (20) והיה אם בין
 הבנות הרשעו והפילו השפט והכהו לפניו
 כדי רשעתו במספר: (21) ארבעים יבנו
 לא יסוף פדיוסוף להכתו על אלה מכה
 רבה ונקלה אחריך לעיניך: (22) לא תהסם
 שור בדישו: (23) כי יושבו אחים יחדו
 ומת אחד מהם ובן אינלו לא תהיה
 אשת המת החוצה לאיש זר ובמה יבא
 עליה ולקחה לו לאשה ובמה: (24) והיה
 הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו
 המת ולא ימחה שמו מישראל: (25) ואם
 לא יחפיקה איש לקחת את יבמתו ועלתה
 יבמתו השערה אל הוקנים ואמרה מאן
 יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה

יבמיו: (ח) וקר אלו וקר עירו ודברו אלו
 ועמד ואמר לא חבצתי לקחתה: (ט) ונגשה
 יבמתו אלו לעיני הזקנים וחלצה געלו
 מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה
 בכה ועשה לאיש אשר לא יבנה את בית
 אחיו: (י) ונקרא שמו בישראל בית חלוי
 הנעל: (יא) כי ינצו אנשים יחדו איש
 ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את
 אישה מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה
 במבשוי: (יב) וקצתה את כפה לאתחוס
 עינה: (יג) לא יחיה לה בכיסה אבן
 ואבן גדולה וקטנה: (יד) לא יחיה לה
 בביתה איפה ואיפה גדולה וקטנה:
 (טו) אבן שלמה וצדק יהיה לה איפה
 שלמה וצדק יהיה לה למען יאריכו ימיה
 על האדמה אשר יהיה אלהיה נתן לה:
 (טז) כי תועבת יהוה אלהיה כל עשה
 אלה כל עשה עול: פ מפטיה
 (יז) זכור את אשר עשה לה עמלק בדרך
 בצאתכם ממצרים: (יח) אשר קרד בדרך
 וינב בך כל הגחשלים אחריך ואתה עפר

ונגע ולא ירא אלהים: (יט) והיה בהניה
 יהוה אלהיה ו לה מכל איביך מסביב
 בארץ אשר יהוה אלהיה נתן לה נחלה
 לך שתה תמחה את זכר עמלק מתחת
 השמים לא תשכח: פ פ פ
 כו (א) והיה כן תבוא אל הארץ אשר יהוה
 אלהיה נתן לך נחלה וירשתה וישבת
 בה: (ב) ולקחת מראשיתו פרי האדמה
 אשר תביא מארצה אשר יהוה אלהיה
 נתן לך ושמת בשנא והלכת אל המקום
 אשר יבחר יהוה אלהיה לשכן שמו שם:
 (ג) וכאת אל הכהן אשר יהוה בימים ההם
 ואמרת אלו הנהתי היום ליהוה אלהיה
 כן באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו: (ד) ולקח הכהן
 השנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה
 אלהיה: (ה) וענית ואמרת לפני יהוה
 אלהיה ארמי אבד אבי וירד מצרימה
 ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול
 עצום ורב: (ו) וירעו אתנו המצרים
 ויעינונו ויתנו עלינו עבדה קשה: (ז) ונצצק

אל יהוה אלהי אבותינו וישמע יהוה את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: (ט) ויצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרע נשיויה ובמרא גדל ובאתות ובמפתים: (ט) ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש: (י) ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: (ב) ושמחת בכל השוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך: (ג) כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: (ד) ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מזה הבית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה בכל מצותך אשר צויתני לא עברתי ממצותיך ולא שכחתי: (ה) לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא

ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: (ו) השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש: (ז) שליש היום הזה יהוה אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה ואת המשפטים ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך: (ח) את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרךיו ולשמר חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו: (ט) ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל מצותיו: (י) ולתתך עליון על כל הגוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולהיתך עם קדש ליהוה אלהיך כאשר דבר: פ רביעי כז (ב) ויצו משה וקני ישראל את העם לאמר שמר את כל המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום: (ג) והיה ביום אשר

תעבדו את ה' יהוה אל הארץ אשר יהוה
 אלהיך נתן לך והקמת לך אבנים גדולות
 ושדת אתם בשיד: (1) וכתבת עליהן את
 כל דברי התורה הזאת בעברך למען
 אשר תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך
 נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
 יהוה אלהי אבותיך לך: (2) והיה בעברכם
 את ה' יהוה תקימו את האבנים האלה
 אשר אנכי מצוה אתכם היום בחר עיבל
 ושדת אותם בשיד: (3) ובנית שם מזבח
 ליהוה אלהיך מזבח אבנים לאתניף
 עליהם ברזל: (4) אבנים שלמות תבנה
 את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו
 עולת ליהוה אלהיך: (5) וזבחת שלמים
 ואכלת שם ושמת לפני יהוה אלהיך:
 (6) וכתבת על האבנים את כל דברי
 התורה הזאת באר היטב: (7) וידבר
 משה והקבנים הלויים אל כל ישראל
 לאמר הספת ושמע ישראל היום הנה
 נהיית לעם ליהוה אלהיך: (8) ושמעת
 בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותו

ואת חקיו אשר אנכי מצוה היום: (9) חמישי
 (10) ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר:
 (11) אלה יעמדו לברך את העם על ה' יהוה
 גרום בעברכם את ה' יהוה שמעו ואלו
 ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן: (12) ואלה
 יעמדו על הקללה בחר עיבל ראובן גד
 ואשר וזבולן דן ונפתלי: (13) וענו הדוים
 ואמרו אל כל איש ישראל קול רם: (14) ס
 ארור האיש אשר יעשה פסלו ומסכה
 תועבת יהוה מעשה ידי חרש ושם בסתר
 וענו כל העם ואמרו אמן: (15) ארור
 מקלה אביו ואמו ואמר כל העם אמן: (16)
 ארור מסוג גבול רעהו ואמר כל
 העם אמן: (17) ארור משנה עור
 בדרך ואמר כל העם אמן: (18) ארור
 מטה משפט גר יתום ואלמנה ואמר כל
 העם אמן: (19) ארור שכב עם אשת אביו
 כי גלה פנה אביו ואמר כל העם אמן: (20)
 ארור שכב עם כל בהמה ואמר כל
 העם אמן: (21) ארור שכב עם אחתו
 בת אביו או בת אמו ואמר כל העם

אמן: ס (כ) ארור שכב עם חתנותיו ואמר
כל העם אמן: ס (כז) ארור מכה רעהו
בפתר ואמר כל העם אמן: ס (כח) ארור
לקח שחר להפות נפשם נקו ואמר כל
העם אמן: ס (כט) ארור אשר לא יקים
את דברי התורה הזאת לעשות אותם
ואמר כל העם אמן: ס

כח (ל) והיה אם שמעו תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל
מצותיו אשר אנכי מצוה היום ונתנה
יהוה אלהיך עליון על כל צווי הארץ:
(מ) ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגך
כי תשמע בקול יהוה אלהיך: (נ) ברוך
אתה בעיר וברוך אתה בשדה: (ז) ברוך
פרי בטנה ופרי אדמתה ופרי בהמתה
שגר אלפיה ועשתרות צאנה: (ס) ברוך
טנאך ומשארתך: (י) ברוך אתה בבאך
וברוך אתה בצאתך: ששי (יא) יתן יהוה
את איביך הקמים עליך נגפים לפניך
ברוך אחד יצא אליך ובשבעה דרכים
יגיסו לפניך: (יב) יצו יהוה אתך את

הברכה באסמך ובכל משלח ידך
ובברכה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לך: (ט) יקימך יהוה לוי לעם קדוש כאשר
נשבע לך כי תשמר את מצות יהוה
אלהיך והלכת בדרכיו: (י) וראו כל עמי
הארץ כי שם יהוה נקרא עליך ויראו
ממך: (יא) והותרך יהוה לטובה בפרי
בטנה ובפרי בהמתה ובפרי אדמתה על
האדמה אשר נשבע יהוה לאבותיך לתת
לך: (יב) יפתח יהוה לך את אוצרו הטוב
את השמים לתת מטר ארצל בעתו
ולברך את כל מעשה ידך והלוית גוים
רבים ואתה לא תלוה: (יג) ונתנה יהוה
לראש ולא לזנב והיית רק למעלה ולא
תהיה למטה כי תשמע אל מצות יהוה
אלהיך אשר אנכי מצוה היום לשמר
ולעשות: (יד) ולא תסור מכל הדברים
אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין
ושמאל ללכת אחרי אלהים אחרים
לעבדם: פ (טו) והיה אם לא תשמע בקול
יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל

מצותיו וחקתיו אשר אנכי מצוה היום
 ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגך:
 (ב) ארור אתה בעיר וארור אתה בשדה:
 (ג) ארור טנאך ומשארתך: (ד) ארור פרי-
 כטנך ופרי אדמתך שגר אלפיך ועשתרת
 צאנך: (ה) ארור אתה בבאך וארור אתה
 בצאתך: (ו) ישלח יהוה בך את המארה
 את המהומה ואת המגערת בכל משלח
 ידך אשר תעשה עד השמדך ועד אבדך
 מהר מפני רע מעלליך אשר עובתני:
 (ז) ידבק יהוה בך את הדבר עד כדתו
 אתך מעל האדמה אשר אתה באשמה
 לרשתה: (ח) יבכה יהוה בשחפת
 ובקנחת ובדלקת ובחרחר ובחרב
 ובשדפון ובירקון ורדפוך עד אבדך:
 (ט) והיו שמך אשר על ראשך נחשת
 והארץ אשר תחתיך ברזל: (י) ותיהוה
 את מטר ארצך אבק ועפר מזיהשמים
 ירד עליך עד השמדך: (יא) יתנג יהוה
 נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו
 ובשבעה דרכים תנוס לפניו והיות

לזעוה לכל ממלכות הארץ: (יב) והיותה
 נבלתך למאכל לכל עוף השמים
 ולבהמת הארץ ואין מחריד: (יג) יבכה
 יהוה בשחין מצרים ובעפלים ובנרב
 ובחרס אשר לא תוכל להרפא: (יד) יבכה
 יהוה בשנעון ובעורזן ובתמהון לבב:
 (טו) והיות ממשש בצהלים כאשר ימשש
 העור באפלה ולא תצליח אתי דרכך
 והיות אך עשוק וגזול כל הימים ואין
 מושיע: (טז) אשה תארש ואיש אחר
 ישגלגלה בית תבנה ולא תשב בו כרם
 תטע ולא תחללנו: (יז) שורך טבוח
 לעיניך ולא תאכל ממנו חמרך גזול
 מלפניך ולא ישוב לך צאנך נתנות
 לאיביך ואין לך מושיע: (יח) בליך
 ובנתיך נתנים לעם אחר ועיניך ראות
 וכלות אליהם כל היום ואין לאל ידך:
 (יט) פרו אדמתך וכלי יגיעך יאכל עם
 אשר לא ידעת והיות רק עשוק ורצוין
 כל הימים: (כ) והיות משגע ממראה
 עיניך אשר תראה: (כא) יבכה יהוה

בשחין רע על הברכים ועל השקים
אשר לא תוכל להרפא מקה רגלך ועד
קדקדך: (1) וילך יהוה אתך ואת מלכך
אשר תקים עליך אלגוי אשר לא
ידעת אתה ואבתך ועבדת שם אלהים
אחרים עין ואבן: (2) והיית לשמה למשל
ולשגינה בכל העמים אשר ינהגו יהוה
שמה: (3) זרע רב תוציא השדה ומעט
תאסף כי יחסלנו הארבה: (4) ברמים
תטע ועבדת ניין לא תשתה ולא תאגר
כי תאכלנו התלעת: (5) זיתים יהיו לך
בכל גבולך ושמן לא תסוך כיושל זיתך:
(6) פנים ובנות תוליד ולא יהיו לך כי
ילכו בשכי: (7) כל עצה ופרי אדמתך
ירש הצלצל: (8) הגר אשר בקרבך
יעלה עליך מעלה מעלה ואתה תרד
מטה מטה: (9) הוא ילך ואתה לא
תלוגו הוא יהיה לראש ואתה תהיה
לזנב: (10) ובא עליך כל הקללות האלה
ורד פוד והשיגוך עד השמהך כילא
שמעת בקול יהוה אלהיך לשמר מצותיו

וחקתיו אשר צוד: (11) והיו בך לאות
ולמופת ובורעך עד עולם: (12) תחת אשר
לא עבדת את יהוה אלהיך בשמחה
ובטוב לבב מרב כל: (13) ועבדת את
אליך אשר ישלחנו יהוה בך ברעב
ובצמא ובעירס ובחסר כל ונתן על ברזל
על צוארך עד השמידו אתך: (14) ישא
יהוה עליך גוי מרחק מקצה הארץ באשר
ידאה הנשר גוי אשר לא תשמע לשנו:
(15) גוי עז פנים אשר לא ישא פנים לזקן
וגער לא יחן: (16) ואכל פרי בהמתך ופרי
אדמתך עד השמדך אשר לא ישאור לך
הגז תירוש ויצהר שגר אלפיך ועשתרת
צאנך עד האבדו אתך: (17) והצר לך
בכל שעריך עד רדת המתיך הנבחת
והבצרות אשר אתה בטח בהן בכל
ארצך והצר לך בכל שעריך בכל ארצך
אשר נתן יהוה אלהיך לך: (18) ואכלת פרי
בטנה בשר בניה ובנותיה אשר נתן לך
יהוה אלהיך במצור ובמצוק אשר יציק לך
אליך: (19) האיש הרך בך והענג מאד תרע

עיניו באחיו ובאשת חיקו וביתר בניו
 אשר יותירו: (ס) מתת ולאחד מהם מבשר
 בניו אשר יאכל מבלי השאיר לו כל
 במצור ובמצוק אשר יציק לך איבך
 בכל שערך: (ס) הרבה בך והעננה אשר
 לא נסתה כפרגלה הצג על הארץ
 מהתענג ומרד תרע עינה באיש חיקה
 ובבנה ובבתה: (ס) ובשליחה היוצת
 מבין רגליה ובבניה אשר תלד כי
 תאכלם בחסר כל בסתר במצור
 ובמצוק אשר יציק לך איבך בשערך:
 (ס) אמלא תשמר לעשות את כל דברי
 התורה הזאת הפתבים בספר הזה
 ליראה את השם הנקבר והנורא הזה
 את יהוה אלהיך: (ס) והפלא יהוה את
 מכתך ואת מכות זרעך מכות גדלת
 ונאמנות וחליס רעים ונאמנים: (ס) והשיב
 בך את כל מדוה מצרים אשר יגרת
 מפניהם ודבקו בך: (ס) גם כל חלו וכל
 מכה אשר לא כתוב בספר התורה
 הזאת יעלם יהוה עליך עד השמרך:

(ס) ונשאתם במתי מעט תחת אשר
 הייתם ככוכבי השמים לרב כילא
 שמעת בקול יהוה אלהיך: (ס) ויהוה
 כלאשר שש יהוה עליכם להיטיב
 אתכם ולהרבנות אתכם כן ישיש יהוה
 עליכם ולהאביד אתכם ולהשמיד אתכם
 ונסחתם מעל האדמה אשר אתה בא
 שמה לרשתה: (ס) והפיצך יהוה בכל
 העמים מפצה הארץ ועד קצה הארץ
 ועבדת שם אלהים אחרים אשר לא
 ידעת אתה ואבתיך עין ואבן: (ס) ובנוים
 ההם לא תרגיע ולא יהיה מנוח לכהן
 רגלך ונתן יהוה לך שם לב רגז וכליון
 עינים ודאבון נפש: (ס) והיו חייך תלאים
 לך מנגד ופחדת לילה ויומם ודא תאמין
 בחיך: (ס) בבקר תאמר מי יתן ערב
 ובערב תאמר מי יתן בקר מפחד לבבך
 אשר תפחד ומראה עיניך אשר תראה:
 (ס) והשיבך יהוה ומצרים באניות בדרך
 אשר אמרתי לך לא תסיף עוד לראתה
 והתמפרתם שם לאיבך לעבדים

ולשפחות ואין קנה: ס (ט) אלה דברי
הברית אשר צוה יהוה את משה לכת
את בני ישראל בארץ מואב מלבד
הברית אשר כרת אתם בחרב: פ שבעי
כט (6) ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר
אלהם אתם ראיתם את כל אשר עשה
יהוה לעיניכם בארץ מצרים לפרעה
ולכל עבדיו ולכל ארצו: (3) המסות
הנדלת אשר ראוי עיניך האת והמפתים
הנדלים ההם: (4) ולא נתן יהוה לכם לב
לדעת ועינים לראות ואזנים לשמע עד
היום הזה: (7) ואולך אתכם ארבעים שנה
במדבר לא יבלו שלמתיכם מעליכם
ונעלך לא יבלתה מעל רגלך: (8) לחם
לא אכלתם ויין ושכר לא שתיתם למען
תדעו כי אני יהוה אלהיכם: מפסוק
(1) ותבאו אל המקום הזה ויצאו
סיחן מלך חשבון ועוג מלך הבשן
לקראתנו למלחמה ונפס: (11) ונקח
את ארצם ונתנה לנו חלה לראובני ולגדי
ולחצי שבט המנשי: (12) ושמרתם את

דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען
תשכילו את כל אשר תעשון: פ פ פ
(13) אתם נצבים היום כלכם לפני יהוה
אלהיכם ראשיכם שבטיכם וקניכם
ושטריכם כל איש ישראל: (1) מפכם
נשיכם ונרדך אשר בקרב מחניך מחטב
עצידך עד שאב מימדך: (6) לעברך בברית
יהוה אלהיך ובאדתו אשר יהוה אלהיך
כרת עמך היום: שני (3) למען הקים
אתך היום לזו לעם והוא יהוה דד לאלהים
כאשר דבר לך וכאשר נשבע לאבתך
לאברהם לעצחק וליעקב: (12) ולא אתכם
לבדיכם אנכי כרת את הברית הזאת
ואת האלה הזאת: (7) כי את אשר ישנו
פה עמנו עמד היום לפני יהוה אלהינו
ואת אשר איננו פה עמנו היום: שלישי
(13) כי אתם ידעתם את אשר ישבנו
בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב
הנזים אשר עברתם: (14) ותראו את
שקוציהם ואת גלליהם עץ ואבן בסך
וזהב אשר עמקם: (15) פניש בכם איש

או אשה או משפחה או שכט אשר לכו
 פנה היום מעם יהוה להינו ללכת לעבד
 את אלהי הגוים ההם פוֹיֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ
 פְּדֵה רֹאשׁ וּלְעֵנָה: (ס) וְהָיָה בְשִׁמְעוֹ אֶת־
 דְּבָרֵי הָאֱלֹהִים הַזֹּאת וְהִתְבָּרַךְ בְּלִבּוֹ
 לֵאמֹר שְׁלוֹם יְהִי־לִי כִּי בִשְׂרָרֹת לְבִי
 אָלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הַרְוָה אֶת־הַצְּמֹאָה:
 (ט) לֹא־יֵאבֵךְ יְהוָה סֵלַח לוֹ כִּי אִוֵּי עֵשֶׂן
 אֶף־יְהוָה וּקְנֵאתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא וּרְבֹצָהּ בּוֹ
 כָּל־הָאֱלֹהִים הַכֹּתוּבָה בְּסֵפֶר הַזֶּה וּמַחֲהָ
 יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:
 (י) וְהִבְדִּילוּ יְהוָה לְרַעְיָה מִכָּל שְׁבִטֵי
 יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֱלוֹת הַבְּרִית הַכֹּתוּבָה
 בְּסֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה: (כ) וְאָמַר הַדּוֹר
 הָאֲחֵרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר יָקִימוּ מֵאַחֲרֵיכֶם
 וְהִנְבְּרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה וְרָאוּ
 אֶת־מִבּוֹת הָאָרֶץ הַהוּא וְאֶת־תַּחְלָאֲנֶיהָ
 אֲשֶׁר־חָלָה יְהוָה בָּהּ: (כג) נְסֻרִית וּמְלַח
 שָׂרְפָה כָּל־אֶרֶצָהּ לֹא תִזְרַע וְלֹא תִצְמַח
 וְלֹא־יֵעֲלֶה בָּהּ כֹּל־עֵשֶׂב כִּמְהַפְּלַת סָדֶם
 וְעִמְרָה אֲדָמָה וְצִבְיִים אֲשֶׁר הִפִּךְ יְהוָה

נצבים ק

בְּאֶפְסוֹ וּבְחֻמָּתוֹ: (כד) וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־
 מַה־עָשָׂה יְהוָה כִּכְהָ לָאָרֶץ הַזֹּאת מִהַחֲרִי
 הָאֵף הַגָּדוֹל הַזֶּה: (כה) וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
 עֲזַבּוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר־
 בְּרַת עֵמֶם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
 (כו) וַיִּלְכוּ וַיַּעֲבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲוּ
 לָהֶם אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּם וְלֹא חָלַק
 לָהֶם: (כז) וַיַּחֲרֵאֶף יְהוָה בְּאֶרֶץ הַהוּא
 לְהֵבִיא עֲלֵיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה הַכֹּתוּבָה
 בְּסֵפֶר הַזֶּה: (כח) וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אֲדָמָתָם
 בְּאֵף וּבְחֻמָּה וּבְקִצְף גָּדוֹל וַיִּשְׁלַכֶם אֶל־
 אֶרֶץ אַחֲרַת כַּיּוֹם הַזֶּה: (כט) הַנִּסְתַּרְתָּ לַיהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְהִנְגַּלְתָּ לָנוּ וְלִבְנֵינוּ עַד־עוֹלָם
 לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת:
 רְבִיעִי שְׁנֵי ל' (ל) וְהָיָה כִּי־יָבֹאוּ עֲלֶיךָ כָּל־
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה אֲשֶׁר
 נָתַתִּי לְפָנֶיךָ וְהִשְׁבַּת אֶל־לִבְּךָ בְּכָל־
 הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְיָיִךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁמָה:
 (ל) וּשְׁבַת עַד־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּשְׁמַעַת בְּקוֹלוֹ
 כְּכֹל אֲשֶׁר־אֲנֹכִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֹתָהּ וּבְנֵיךָ
 בְּכָל־לִבְּבָךְ וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: (מ) וּשְׁבַת יְהוָה

ל רבתי יא נקודות

אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך
מכל העמים אשר הפיצה יהוה אלהיך
שמה: (7) אם יהיה נדחך בקצה השמים
משם יקבצך יהוה אלהיך ומשם יקחך:
(8) והביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר
ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך
מאבתך: (9) ומל יהוה אלהיך את לבבך
ואת לבב ורעך לאהבה את יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך למען חיך:
חמישי שלישי (10) ונתן יהוה אלהיך את כל
האלות האלה על איביך ועל שנאיך
אשר רדפוך: (11) ואתה תשוב ושמעת
בקול יהוה ועשית את כל מצותיו אשר
אנכי מצוה היום: (12) והותירך יהוה אלהיך
בכל מעשה ידך בפרי בטנך ובפרי
בהמתך ובפרי אדמתך לטבה כי ושוב
יהוה לשוש עליך לטוב כאשר שש על
אבתך: (13) כי תשמע בקול יהוה אלהיך
לשמר מצותיו וחקתיו הבתובה בספר
התורה הזה כי תשוב אל יהוה אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך: ׀ ששי

(14) כי המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
היום לא תפלאת הוא ממך ולא תחקה
הוא: (15) לא בשמים הוא לאמר מי יעלה
לנו השמימה ויקחה לנו וישמענו אתה
ונעשנה: (16) ולא מעבר לים הוא לאמר
מי יעבר לנו אל עבר הים ויקחה לנו
וישמענו אתה ונעשנה: (17) בייקרוב
אליך הדבר מאד בפיו ובלבבך
לעשתו: ׀ שביעי (18) ראה נתתי לפניך
היום את החיים ואת הטוב ואת המות
ואת הרע: (19) אשר אנכי מצוה היום
לאהבה את יהוה אלהיך ללכת בדרךיו
ולשמר מצותיו וחקתיו ומשפטיו וחיות
ורבית וברכה יהוה אלהיך בארץ אשר
אתה בא שמה לרשתה: (20) ואם יפנה
לבבך ולא תשמע וגדחת והשתחית
לאהים אחרים ועבדתם: מפסיר (21) הנדתי
לכם היום כי אבד תאבדון לא תאריבון
ימים על האדמה אשר אתה עבר את
הנרדן לבוא שמה לרשתה: (22) העדתי
בכם היום את השמים ואת הארץ החיים

והמות נתתי לפניך הברכה והקללה
ובחרת בחיים למען תחיה אתה וזרעך:
(ב) לא תבה את יהודה אלהיך לשמע בקלו
ולדבקה בו כי הוא חייך וארד ימיד
לשבת על הארמה אשר נשבע יהוה
לאבותיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת
להם: פ פ פ

לא (ב) וילך משה וידבר את הדברים
האלה אל כל ישראל: (ג) ויאמר אלהם
בן מאה ועשרים שנה אנכי היום לא
אוכל עוד לצאת ולבוא ויהוה אמר אלי
לא תעבר את הירדן הזה: (ד) יהוה
אלהיך הוא עבר לפניך הוא ישמיד את
הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע
הוא עבר לפניך כאשר דבר יהוה: שני
(ה) ועשה יהוה להם כאשר עשה לסיוח
ולעוג מלכי האמרי ולארצם אשר
השמיר אתם: (ו) ונתנם יהוה לפניכם
ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי
אתכם: (ז) חזקו ואמצו אל הירדן ואל
תערצו מפניהם כי יהוה אלהיך הוא

ההלך עמך לא ירפך ולא יעזובך: שמי
חמישי (י) ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו
לעיני כד ישראל חזק ואמץ כי אתה תבוא
את העם הזה אל הארץ אשר נשבע
יהוה לאבותם לתת להם ואתה תנהילנה
אותם: (ב) ויהוה הוא ההלך לפניך הוא
יהיה עמך לא ירפך ולא יעזובך לא תירא
ולא תחת: (ג) ויכתב משה את התורה
הזאת ויתנהל בה הנים בני לוי הנשאים
את ארון ברית יהוה ואל כל זקני ישראל:
רביעי (ד) ויצו משה אותם לאמר מקץ
שבע שנים במעד שנת השמטה בחג
הסכות: (ה) בבוא כל ישראל לראות
את פני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר
תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל
באזניהם: (ו) הקהל את העם האנשים
והנשים והטף ונגד אשר בשעריך למען
ישמעו ולמען ילמדו ויראו את יהוה
אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי
התורה הזאת: (ז) ובניהם אשר לא ידעו
ישמעו וילמדו ליראה את יהוה אלהיכם

כִּלְהַיּוֹמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שְׁמָה
לְרִשְׁתָּהּ: פ חמישי ששי

(י) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲזֵן קִרְבֹּי יְמִיךָ
לְמוֹת קְרָא אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וְהִתְיַצְבוּ בְּאֹהֶל
מוֹעֵד וְאַצְוֶנּוּ וַיִּלְךְ מֹשֶׁה וַיְהוֹשֻׁעַ וַיִּתְיַצְבוּ
בְּאֹהֶל מוֹעֵד: (יב) וַיִּרְא יְהוָה בְּאֹהֶל פַּעֲמוֹד
עֲגֹן וַיַּעֲמֵד עַמּוּד הָעֲנָן עַל־פֶּתַח
הָאֹהֶל: (יג) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה הֲנִךְ
שָׁכַב עִם־אֲבֹתֶיךָ וְקָם הָעַם הַזֶּה וְזָנָה ו
אָחְרִי וְאֱלֹהֵי נְכַר־הָאָרֶץ אֲשֶׁר הוּא בְּאֶ־
שְׁמָה בְּקִרְבּוֹ וְעֹזְבֵנִי וְהִפֵּר אֶת־בְּרִיתִי
אֲשֶׁר כָּרַתִּי אִתּוֹ: (יד) וְחָרָה אַפִּי בּוֹ בַּיּוֹם
הַהוּא וְעֹזְבֹתַיִם וְהִסְתַּרְתִּי פְנֵי מַהֵם וְהָיָה
לֶאֱכֹל וּמִצָּאָהוּ רַעוֹת רַבּוֹת וּצְרוֹת וְאָמַר
בַּיּוֹם הַהוּא הֲלֹא עַל כִּי־אֵין אֱלֹהֵי בְּקִרְבֵי
מִצְרָאֵינִי הִרְעוֹת הָאֱלֹהִים: (טו) וְאֲנֹכִי הִסְתַּר
אֶסְתִּיר פְּנֵי בַּיּוֹם הַהוּא עַל כָּל־הִרְעָה
אֲשֶׁר עָשָׂה כִּי פָנָה אֶל־אֱלֹהִים אֲחֵרִים:
(טז) וְעַתָּה כְּתֹבוּ לָכֶם אֶת־הַשְּׁוֹרָה הַזֹּאת
וְלִמְדָה אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שִׁמְרָה בְּפִיהֶם

לְמַעַן תִּהְיֶה־לִּי הַשְּׁוֹרָה הַזֹּאת לְעַד בְּבִנֵי
יִשְׂרָאֵל: ששי שביעי (ז) כִּי־אֲבִיאֲנִי אֶל־
הָאָרֶץ וְאֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאֲבֹתָיו זִבְת
חֶלֶב וְדָבָשׁ וְאֶכְל וְשָׁבַע וְדָשָׁן וּפְנָה אֶל־
אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְעַבְדוּם וְנֹאצְוֵנִי וְהִפֵּר
אֶת־בְּרִיתִי: (ח) וְהָיָה כִּי־תִמְצָאֵן אֶת־
רַעוֹת רַבּוֹת וּצְרוֹת וְעַנְתָּה הַשְּׁוֹרָה הַזֹּאת
לְפָנֶיךָ לְעַד כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי וְרָעוּ כִּי
יִדְעֵתִי אֶת־יִצְרוֹ אֲשֶׁר הוּא עָשָׂה הַיּוֹם
בְּטַרְס אֲבִיאֲנִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי:
(ט) וַיִּכְתַּב מֹשֶׁה אֶת־הַשְּׁוֹרָה הַזֹּאת בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּלְמְדָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (י) וַיִּצְוֶה
אֶת־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נּוּן וַיֹּאמֶר חֹזֵק וְאִמָּץ כִּי
אֲתָה תָבִיא אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לָהֶם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה עִמָּךְ:
(יא) וַיְהִי וּכְכִלּוֹת מֹשֶׁה לְכַתֵּב אֶת־דִּבְרֵי
הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר עַד תִּמָּס: שביעי
(יב) וַיִּצְוֶה מֹשֶׁה אֶת־הַלְוִיִּם נְשֵׂאֵי אֲרוֹן בְּרִית
יְהוָה לֵאמֹר: (יג) לָקַח אֵת סֵפֶר הַתּוֹרָה
הַזֶּה וּשְׂמַתֶּם אֹתוֹ מִצַּד אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְהָיָה־שֵׁם בְּךָ לְעַד: (יד) כִּי אֲנֹכִי

ידעתי את מרדך ואת ערפך הקשה הן
 בעודני חי עמכם היום ממרים הויתם
 עם יהודה ואף כי אחרי מותי: מסטיר
 (כ) הקהילו אלי את כל זקני שבטיכם
 ושטריכם ואדברה באזניהם את
 הדברים האלה ואעידה בם את השמים
 ואת הארץ: (כ) כי ידעתי אחרי מותי
 כי השחת תשחתון וסרתם מן ההרדף
 אשר צויתי אתכם וקראת אתכם הרעה
 באחרית הימים כי תעשו את הרע בעיני
 יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: (ו) וידבר
 משה באזני כל קהל ישראל את דברי
 השירה הזאת עד תמם: פ ש"ש
 לב (ב) האזינו השמים ואדברה ותשמע
 הארץ אמרי פי: (ג) יערף במטר לקחי
 תזל כמל אמרתי בשעירם עלי דשא
 וכרביבים עלי עשב: (א) כי שם יהוה
 אקרא הבונדל לאלהינו: (ד) הצור תמים
 פעלו כי כל דרכיו משפט לאמונה ואין
 עול צדיק וישר הוא: (ה) שחת לו לא בנינו
 מיום דור עקש ופתלתל: (ו) הליהוה

בראש עמוד ס' ביה שמו ה' רבתי והיא תיבה בפני עצמה

תגמלו זאת עם נבל ולא חכם הלוא
 הוא אביך קנך הוא עשך ויכנגד: שני
 (א) זכר ימות עולם בנינו שנות דר ודר
 שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך:
 (ב) בהנחל עליון גוים בהפרידו בני אדם
 יצב נבלת עמים למספר בני ישראל:
 (ג) כי חלק יהוה עמו ועקב חבל נחלתו:
 (ד) ומצא הו בארץ מדבר וכתהויל לישמן
 וסבבנהו יבוננהו וצרנהו כאישון עינו:
 (ה) בנשר יעיר קנו על גווליו ירחף יפרש
 כנפיו וקחהו ושאהו על אברתו: (ו) יהוה
 בדרך ינחנו ואין עמו אל נכר: שלישי
 (ז) ירכבהו על כמותי ארץ ויאכל תנובת
 שדי וינקהו דבש מפלע ושמן מחלמיש
 צור: (ח) חמאת בקר וחלב צאן עם חלב
 כרים ואילים בני כשן ועתודים עם חלב
 כליות חטה ודם ענב תשתה חמר:
 (ט) וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית
 כשית וישש אדוה עשהו וינבל צור
 ישעתו: (י) יקנאהו בזרים בתועבת
 וכעיסהו: (יא) יזבחו לשדים לא אלהי אלהים

יתיר ו' קדש

לא ידעו חדשים מקרב באו לא שערום
אבותיכם: (ט) צור ילדך תשית שבה אל
מחללך: רביעי (י) וירא יהוה וינאץ מפעם
בגיו ובנתיו: (ז) ויאמר אסתירה פני מהם
אראה מה אחריתם כידור תהפכת המה
בנים לא-אמן בם: (ב) הם קנאוני בלא-
אל בעסוני בהבליהם ואני אקניאם בלא-
עם בגוי נבל אכעיסם: (כ) בראש קדחה
באפי ותיקד עדי-שאוול תחתית ותאכל
ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים:
(כ) אספה עלימו רעות חצי אכלה-בם:
(כ) מזו רעב ודחמי רשף וקטב מרירי וישן
בהמת אשלה-בם עם-חמת זחלי עפר:
(כ) מחויג תשכל-חרב ומחדרים אימה
גם בחור גם בתולה יונק עם איש שיבה:
(כ) אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש
זכרם: (ט) לולי פעם אויב אגור פדינכרו
צרימו פדי-אמרו ידנו רמה ולא יהוה
פעל כל-זאת: (כ) בגיו אבד עצות המה
ואין בהם תבונה: חמישי (כ) לו חכמו
ישכילו זאת יבינו לאחריתם: (ג) אוכה

ירדה אחד אלה ושנים יניסו רבקה אם-
לא כי צורם מכרם ויהוה הסגירם: (ב) כי
לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: (כ) כי-
מנפן סדם נפנם ומשדמת עמדה ענבמו
ענבי-רוש אשכלת מרדת למו: (ג) חמת
תנינם יניסו ראש פתנים אכור: (ז) הלא-
הוא כמס עמדי חתום באוצרתי: (ב) לי
נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב
יום אידם וחש עתדת למו: ששי (ב) כי-
ידין יהוה עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה
כי-אזלת יד ואפס עצור ועזוב: (ג) ואמר
אי אלהימו צור חסיו בן: (ב) אשר חלב
זבחיו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו
ויעזרכם יהי עליכם סתרה: (כ) ראו ו
עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי
אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין
מידו מציל: (ט) כי-אשא אל-שמים יהי
ואמרתני חי אנכי לעלם: (כ) אם-שנותי
ברק חרבי ותאחו במשפט ידי אשיב
נקם לצרי ולמשנאי אשלם: (כ) אשכיר
חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל

ושבֹּיָה מראש פרעות אויב: (מ) הרנינו
 גוים עמו כי דם־עבדיו יקום ונקם ישיב
 לצריו וכפר אדמתו עמו: פ ש"ש שביעי
 (נ) ויבא משה וידבר את־כל־דברי
 השירה־הזאת באזני העם הוא והושע
 בזנו: (ס) ויכל משה לדבר את־כל־
 הדברים־האלה אל־כל־ישרא: (סא) ויאמר
 אלהם שימו לבבכם לכל־הדברים אשר
 אנכי מעיד בכם היום אשר תצוים את־
 בניכם לשמר לעשות את־כל־דברי
 התורה הזאת: (סב) כי לא־דבר רק הוא
 מכם כִּי־הוא חייכם ובדבר הזה תאריכו
 ימים על־הארץ אשר אתם עבדים את־
 הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לרשתה: פ מפסיר
 (סג) וידבר יהוה אל־משה בעצם היום
 הזה לאמר: (סד) עלה אל־הר העברים
 הזה הר־נבו אשר בארץ מואב אשר על־
 פני ירחו וראה את־ארץ כנען אשר אני
 נתן לבני ישראל לאחזה: (סה) ומת בדר
 אשר אתה עלה שָׁמָּה והאסף אל־עמך
 באשר־מת אהרן אחיך בדר־ההר ויאסף

אל־עמיו: (ט) על אשר מעלתם כִּי בתוך
 בני ישראל במירמריבת קדש מדבר־צן
 על אשר לא־קדשתם אותי בתוך בני
 ישראל: (טא) כִּי מנגד תראה את־הארץ
 ושמה לא תבוא אל־הארץ אשר אני נתן
 לבני ישראל: פ פ פ
 לג (טב) וזאת הברכה אשר ברך משה
 איש האלהים את־בני ישראל לפני מותו:
 (טג) ויאמר יהוה מפני בא וזרח משעיר
 למו הופיע מהר פארן ואתה מרבבת
 קדש מימינו אשדת למו: (טד) אף חבב
 עמים כל־קדשיו בידך והם תבו לרגלך
 ישא מדברתיך: (טו) תורה צוה לנו משה
 מורשה קהלת יעקב: (טז) ויהי בישרון
 מלך בדתאסף ראשי עם יחד שבטי
 ישראל: (טז) ויהי ראובן ואלימת ויהי מתיו
 מספר: ס (י) וזאת ליהודה ויאמר שמע
 יהוה קול יהודה ואל־עמו תביאנו ידיו
 רב לו ועזר מצריו תהיה: פ שני
 (יב) וללוי אמר תמיד ואנרף לאיש חסידך
 אשר נסיתו במסדה תריבהו על־מי

מריבה: (ט) האמר לאביו ולאמו לא
ראיתיו ואת אחיו לא הכיר ואת בניו לא
ידע כי שמרו אמתך ובריתך ונצרו:
(י) יזרו משפטך לעקב ותורתך לישראל
ישמו קטורה באפך וכליל על מזבחך:
(יא) ברך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה
מחין מתנים קמיו ומשנאו מן יקומין: (יב)
(יג) לבנימן אמר יד יד יהוה ישכנ לבטח
עליו חפה עליו כל יום ויום ובין בתפוז
שכן: (יד) שלישי (טו) וליוסא אמר מברכת
יהוה ארצו ממגד שמים מטל ומתהום
רכצת תחת: (טז) וממגד תבואת שמש
וממגד גרש ירחים: (יז) ומראש הררי
קדם וממגד גבעות עולם: (יח) וממגד
ארץ ומלאה ורצון שכני סנה תבואתה
קראשיוס תולקדקד נזיר אחיו: (יט) בכור
שורו הדר לו וקרני ראם קרני בהם
עמים ינגח יחדו אפסי ארץ והם רבבות
אפרים והם אלפי מנשה: (כ) רבעי
(כא) ולזבולן אמר שמה זבולן בצאתך
ויששכר באהלך: (כב) עמים הר יקראו

שם יזכחו זכח צדק כי שפע ימים ינקו
ושפני טמוני חוד: (א) ולגד אמר ברוך
מרחיב גד כלביא שכן ושרף זרוע אף
קדקד: (ב) וירא ראשית לז כי שם חלקת
מתקק ספון ויתא ראשי עם צדקת יהוה
עשה ומשפטיו עם ישראל: (ג) חמישי
(ד) ולגד אמר דן נזיר אריה יונק מן
הבשן: (ה) ולנפתלי אמר נפתלי שבע
רצון ומלא ברכת יהוה ודרום ודרום
(ו) ולאשר אמר ברוך מבנים אשר יהו
רצוי אחיו ושכל בשמן רגלו: (ז) ברזל
ונחשת מנעלה וכימיה דבאד: (ח) אין
כאל ישראל רכב שמים בעזרה ובנאותו
שחקים: (ט) ששי (י) מענה אלהי קדם
ומתחת זרעת עולם ויגרש מפניך אויב
ויאמר השמד: (יא) וישכנ ישראל בטח
בדר עין יעקב אל ארץ דגן ותירוש
אף שמוי יערפו טל: (יב) אשריך ישראל
מי כמוך עם נושע ביהוה מנן עזרה
ואשרי חרב נאותך ויבחושו איביך לך
ואתה על כמותימו תדרך: (יג) שביעי

לד (6) ויעל משה מערבת מואב אל-הר
נבו ראש הפסגה אשר על-פני ירחו
ויראהו יהוה את-כד-הארץ את-הנגלעד
עדין: (3) ואת כל-נפתלי ואת-ארץ
אפרים ומנשה ואת כל-ארץ יהודה
עד הים האחרון: (4) ואת-הנגב ואת-
הכפר בקצת ירחו עיר התמרים
עדי-צער: (7) ויאמר יהוה אלי ואת
הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק
וליעקב לאמר לזרעה אתננה הראיתיך
בעיניך ושמה לא תעבר: (8) וימת שם
משה עבד יהוה בארץ מואב על פי-יהוה:
(1) ויקבר אתו בני בארץ מואב מול בית
פעור ולא ידע איש את-קברתו עד היום
הזה: (1) ומשה בן-מאה ועשרים שנה
במתו לא-כהתה עינו ולא-נם לחה:
(2) ויקבו בני ישראל את-משה בערבת
מואב שלשים יום ויתמו ימי בכי אבל
משה: (3) ויהושע בין-נון מלא-רוח-חכמה
כיסם-משה את-ידיו עליו וישמעו אליו
בני-ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את-

משה: (1) ולא-קם נביא עוד בישראל
כמשה אשר ידעו יהוה פנים אל-פנים:
(2) לכל-האמת והמופתים אשר שלחו
יהוה לעשות בארץ מצרים לפרעה
ולכל-עבדיו ולכל-ארצו: (3) ולכל הירד
החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה
משה לעיני כל-ישראל: ח ז ק

כסוס פסוקי הספר דברים חסע נאלות ומנשים ומנשה. הנני סימן:
ומליו. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך: ופרכיותיו י"ל אקרו חג בעצמות
סימן: וסדריו כ"ז. יסית אמונה יגיד לך סימן: ופרכיו ל"ד. אודס ב'
זכל לבב סימן: ונין הפסוקים שלשים ולרבעה והסתמות מלך ועשרים
ולרבעה. הכל מלא ומנשים ומנשה פרכיות: וכסא כגוד ינחילם סימן:

כסוס הפסוקים של כל התורה. מנשה אלפים ומנשה נאלות ולרבעים
ומנשה: ואור החמה יהיה שבעתים סימן: ומליו וישם עליו את החסן
ויתן אל החסן את האורים ואת המנשים: ונין פסוקים של כל התורה.
ומנשים ומנשים. יצא דודי לבנו ויאכל פרי נגדיו סימן: והסתמות
שלש נאלות ושבעים ומנשה. אז אקרה אכר על כפסה בשבעה סימן:
כנולא ונין כל הפסוקים פסוקים ומנשים. שש נאלות וששים ומנשה.
לא תחסר כל זה סימן:

קריאת עשרת הדברות לפרשת
ואתחנן ליהוד

אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים: לא-יהיה לך אלהים אחרים על-
פני: לא-תעשה לך פסל כל-תמונה אשר בשמים
ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת

לארץ: לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים ועל שלשים ועל רבעים לשנאי: ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי: ׀ לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא: ׀ שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוה יהוה אלהיך: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמורך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: וזכרת כי עבד הוית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוה יהוה אלהיך לעשות את יום השבת: ׀ כבוד את אביך ואת אמך כאשר צוה יהוה אלהיך למען יאריך ימך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ׀ לא תרצה ׀ ולא תנאף ׀ ולא תגנב ׀ ולא תענה ברעך עד שוא: ׀ ולא תחמד אשת רעך: ׀ ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך: פ

מצות ק

סדר ברכות ההפטר

ברכות קודם קריאת ההפטר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנביאים טובים ורצה בדבריהם הנאמרים באמת: ברוך אתה יי הבורח בתורה ובמשה עבדו וב ישראל עמו ובנביאי האמת וצדק:

ברכות לאחר קריאת ההפטר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם צור כל העולמים צדיק בכל הדורות האל הנאמן האומר ועושה מדבר ומקים. כי כל דבריו אמת וצדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחד מדברך אחור לא ישוב ריקם. כי אל מלך נאמן אתה: ברוך אתה יי האל הנאמן בכל דבריו:

רחם על ציון כי היא בית חיינו ולעלובת נפש תושבע במהרה בימינו: ברוך אתה יי משמח ציון בכנייה:

שמחנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך. ובמלכות בית דוד משיחך. במהרה יבא ויגל לבנו. על כסאו לא ישב זר. ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יקבה גרו לעולם ועד: ברוך אתה יי מגן דוד: לשבת

על התורה ועל העבודה ועל הנביאים ועל יום השבת הזה. שנתת לנו יי אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולתפארת: על הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך ותכבד שמך כפי כל חי תמיד לעולם ועד: ברוך אתה יי מקדש השבת:

* סדר ההפטרות לספר דברים.

הפטרות מחר חדש ישמואל א' כ' יח עד מ"ג:

ספר ללש חמש ביום ה' חנוכים בשבת שלפני זמח הספיקה.

(י) ויאמר לו יהונתן מחר חדש ונפקדת פי
יפקד מושבך: (י) ושלשת תרד
מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום
המעשה וישבת אצל האבן האזל: (י) ואני
שלשת החצים צדה אורה לשלחלי למפודה:
(כ) והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים
אם אמר אמר לפער הנה החצים ממך והנה קחני
ובאה פי שלום לך ואין דבר חי יהנה: (כ) ואם
בה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך פי
שלחך יהנה: (כ) והדבר אשר דברנו אני ואתה
הנה יהנה ביני ובינך עד עולם: (כ) ויפתר דוד
בשדה ויהי החדש וישב המלך אל הלחם לאכול:
(כ) וישב המלך על מושבו בפעם בפעם אל
מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבגר מצד שאול
ויפקד מקום דוד: (כ) ולא דבר שאול מאומה
ביום ההוא פי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא
כי לא טהור: (כ) ויהי ממחרת החדש השני ויפקד
מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנו מדוע לא
בא בן ישי גסת מול גם היום אל הלחם: (כ) ויעז
יהונתן את שאול נשאל נשאל דוד מעמי עד
על כ'

העמדנו הקרי בפנים ועל הגליון למטה הכתיב שלא יצטרך הקורא
להביט אנה ואנה בקראו דברי ה' לפני עם הקדוש:

הפטרות מחר חדש

ס

בית לחם: (כ) ויאמר שלחני נא פי זבח משפחה
לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועתה אם מצאתי חן
בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על כן לא בא
אל שלחן המלך: (כ) ויחר אף שאול ביהונתן
ויאמר לו בך נעות המרדות הלוא ידעתי כי בחר
אתה לבן ישי לכשתך ולכשת ערות אמך: (כ) כי
כל הימים אשר בן ישי חי על האדמה לא תבון
אתה ומלכותך ועתה שלח וקח אתו אלי פי בך
מות הוא: (כ) ויעז יהונתן את שאול אביו ויאמר
אליו למה יומת מה עשה: (כ) ויטל שאול את
החנית עליו להפכו וידע יהונתן כי כלה היא מעם
אביו להמית את דוד: (כ) ויקם יהונתן מעם
השלחן בחרי אף ולא אכל ביום החדש השני
לחם פי נעצב אל דוד פי הכלמו אביו: (כ) ויהי
בבקר ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן
עמו: (כ) ויאמר לנערו רץ מצאנא את החצים
אשר אנכי מורה הנער רץ והוא ירה החצי
להעברו: (כ) ויבא הנער עד מקום החצי אשר
ירח יהונתן ויקרא יהונתן אחרי הנער ויאמר הלא
החצי ממך והלאה: (כ) ויקרא יהונתן אחרי הנער
מהרה חושה אל תעמד וילקט נער יהונתן את
החצים ויבא אל אדניו: (כ) והנער לא ידע
מאומה אך יהונתן ודוד ידעו את הדבר: (כ) ויתן
יהונתן את בליו אל הנער אשר לו ויאמר לו לך
הביא העיר: (כ) הנער בא ודוד קם מאצל הנגב

החצי כ'

הפטרת מחר חדש ומפטיר לשור"ה

ויפל לאפיו ארצה וישתחו שלש פעמים וישקרו ו
איש את רעהו ויכפו איש את רעהו עד דוד הנדיל:
(3) ויאמר יהונתן לדוד לך לשלום אשר נשבענו
שגינו אנחנו בשם יהוה לאמר יהוה יהיה ביני
וביןך ובין זרעי ובין זרעך עד עולם:

קריאת מפטיר לשבת וראש חדש

בשנה וכלש חמש מוילין שני ספרי כללשון קורין שבעה גברי צפ' שבעה
ולוונקים קריט לעילא. ובספר שני קורין לנפטיר צפ' שבת פנסק:

וביום השבת שגייב שנים בני שנה תמימים ושגיי
עשרנים סלת מנחה בלילה בשמן וגספון:
עלת שבת בשבתו על עלת התמיד וגספון: פ
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליהוה פרים בני
בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה
שבעה תמימים: ושלשה עשרנים סלת מנחה
בלילה בשמן לפך האחד ושגיי עשרנים סלת מנחה
בלילה בשמן לאיל האחד: ועשרן עשרון סלת
מנחה בלילה בשמן לפכש האחד עלה ריח גיחה
אשה ליהוה: וגספיהם חצי ההין יהיה לפך
ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לפכש יין זאת
עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים
אחד לחטאת ליהוה על עלת התמיד יעשה
וגספון:

הפטרת שבת וראש חדש (ישעיה ס"א)

(6) כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם
רגלי איזה בית אשר תבנולי ואיזה

הפטרת דברים

(בישעה סמן א)

(6) חזון ישעיהו בן אמון אשר חזה על יהודה
וירושלם בימי עזיהו יותם אחו יחזקיהו
מלכי יהודה: (3) שמעו שמים והאזיני ארץ פי
יהוה דבר בנים גדלתי ורוממתי והם פשעו כי:
(4) ידע שור קנהו וחמור אכוס בעליו ישראל
לא ידע עמי לא התבונן: (7) הוי הוי חטא עם
כבד עון זרע מרעים בנים משחיתים עזבו את
יהוה נאצו את דקרוש ישראל גזרו אחר: (8) על
מה תבו עוד תוסיפו סרה כל ראש לחלי וכל
ללב דוי: (9) מבפך רגל ועד ראש אינפון מתם
פצע וחבורה ומכה מרה לא יזרו ולא חבשו ולא
רפכה בשמן: (10) ארצכם שממה עריכם שרפות
אש אדמתכם לגדכם זרים אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים: (11) וגותרה בת ציון כספה כגרים
כמלונה במקשה בעיר גצורה: (12) לגלי יהוה
צבאות הותיר לנו שריר כמעט כסדם היינו
לעמדה דמינו: (13) שמעו דברי יהוה קציגי סדם
האזינו תורת אלהינו עם עמדה: (14) למח לי
רב זבחיכם יאמר יהוה שכעתי עלות אילים
וחלב מריאים ודם פרים וכבשים ועתודים לא
חפצתי: (15) כי תבאו לראות פני מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי: (16) לא תוסיפו הביא מנחת
שוא קמרת תועבה היא לי חדש ושבת קרא
מקרא לא אוכל און ועצרה: (17) חדשיכם
ומועדיכם שגאה נפשי הוי עלי למרח נלאיתי

נשא: (ט) ובפרשכם פסיכם אעלים עיני מכם
 גם כיתרבו תפלה איני שמע ידיכם דמים מלאו:
 (י) רחצו הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני
 חדלו הרע: (י) למרו היטב דרשו משפט אשרו
 חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה: (י) לכוניא
 ונזכה יאמר יהוה אסי יהיו חטאיכם בשנים
 כשילג ילפינו אס יאדימו בתולע בצמר יהיו:
 (י) אסדתאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו:
 (י) ואסתמאנו ומריתם חרב תאכלו כי פי יהוה
 דבר: (כ) איכה היתה לזונה קריה נאמנה מלאי
 משפט צדק יליו פה ועתה מרצו: (כ) כספי
 הנה לסגים סבאך מהיל במים: (כ) שרדו ס הרים
 וחברי גנבים בלו אהב שחד ורף שלמנים
 יתום לא ישפטו וריב אלמנה לא יבוא אליהם:
 (כ) לין נאם הארון יהוה צבאות אביר ישראל
 הוי אנחם מערי ואנקמה מ ויבי: (כ) ואיש כה
 ידי עליך ואצרה בכי סגיד ואסירה פל גדילך:
 (כ) ואשיבה ששטיך בכראשנה ויעציד כבת חלה
 אחריכז יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה:
 (כ) ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה:

הפטרות ואתחנן (ישעיה ט')

(ב) נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: (ג) דברו
 על לב ירושלים וקראי אליה כי מלאה
 צבאה כי נרצה עינה כי לקחה מיד יהוה כפלים
 בכל חטאתיה: (ד) קול קורא במדבר פני הרך
 יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו: (ה) פלגיא

ונשא וכלהר וגבעה ישפלו ויהו העקב למישור
 והרכסים לבקעה: (ב) ונגלה כבוד יהוה וראו
 כלבשר יחדו כי פי יהוה דבר: (ג) קול אמר
 קרא ואמר מה אקרא כלבשר חציר וכלהסדו
 כציון השדה: (ד) יבש חציר נבל ציון כי רוח
 יהוה נשכה בו אכן חציר העם: (ה) יבש חציר
 נבל ציון ודבר אל הנו יקום לעולם: (ו) על
 הר גבה עלי לך מבשרת ציון הרימי כפח קולך
 מבשרת ירושלים הרימי א תירא אמרי לערי יהודה
 הנה אלהיכם: (ז) הנה אדני יהוה בחזק יבוא
 וירעו משלה לו הנה שכרו אתו ופעלתו לפניו:
 (ח) פרעה עדרו ירעה בורעו יקבץ מלאים ובהיין
 ישא עלות ינהל: (ט) מירמד בשעלו מים ושמים
 בזרת תפן וכל בשלש עפר הארץ ושקל בפלם
 הרים ונבעות במאזנים: (י) מיתכן את רוח יהוה
 ואיש עצתו יודיענו: (י) אתמי נועץ ויבינהו
 וילמדהו בארח משפט וילמדהו דעת ודרך
 תבונות יודיענו: (י) הן גוים פמר מדלי וכשחק
 מאזנים נחשכו הן איים פדק ישול: (י) ולכנון
 אין די בער ותירתו אין די עולה: (י) פל הגוים
 כאין נגדו מאפס ותהו נחשכו לו: (י) ואלמי
 תדמיין אל ומהדמות תערכו לו: (י) הפסל
 נסד חרש וצוף בזהב ירק עני ורתקות כסף
 צורף: (י) המסכן תרומה עין לא יזקב יבד
 חרש חכם יבקשו לו להקין פסל לא ימוט
 (כ) הלוא תדעו הלוא תשמעו הלוא הגד מראש

לכם הלא הבינותם מוסדות הארץ: (35) הישב
על-חוג הארץ וישביה פחגבים הנוטרה כדק
שמים וימתחם באהל לשבת: (36) הנותן רוזנים
לאין שפטי ארץ פתהו עשה: (37) אף בל-נטעו אף
בל-זרעו אף בל-שרש בארץ גזעם וגם נשא בהם
ויבשו וסערה בקש תשאם: (38) ואל-מי תדמוני
ואשנה יאמר קדוש: (39) שאו-מרום עיניכם וראו
מי-ברא אלה המוציא במספר צבאם לכלם
בשם יקרא מרב אזנים ואמין פח איש לא נעדר:

הפטרות עקב (בישעה מ"ט)

(7) ותאמר ציון עזבני יהוה ואדני שכחני:
(8) התשפכה אשה עולה מרחם בן
בטנה גם-אלה תשפחנה ואנכי לא אשכחך:
(9) הן על-כפיהם חקתיך חומתיך נגדי תמיד:
(10) מהרו בניך מהרסיך ומחריביך ממך יצאו:
(11) שאי-סביב עיניך וראי פלם נקבצו באר-לך
חיאני נאס-יהוה כי כלם בעדי תלבשי ותקשרים
כפקה: (12) כי חרבתיך ושמתך וארץ הריסתיך
כי עתה תצרי מיושב ורחקו מבלעיד: (13) עוד
יאמרו באזניך בני שפליך צר-לי המקום גשה-לי
ואשכח: (14) ואמרת בלבבך מי ילד-לי את-
אלה ואני שכולה וגלמודה גלה וסוהרה ואלה
מי גדל הן אני נשאתי לבדי אלה איפה הם:
(15) כה-אמר אדני יהוה הנה אשא אל-גוים
ידי ואל-עמים ארים נפי והביאו בניך בחצן

ובנתיק על-פתח תגשאנה: (16) והיו מלכים
אמניך ושרותיהם מינקותיך אפים ארץ ישתחוו-
לך ועפר רגליך ילחכו וידעת כי-אני יהוה אשר
לא-יבשו קווי: (17) הניחח מגבור מלקוח ואם-
שבי צדיק ימלט: (18) כי-כה אומר יהוה גם-
שבי גבור יקח ומלקוח עריץ ימלט ואת-יריבך
אנכי אריב ואת-בניך אנכי אושע: (19) והאכלתי
את-מוניך את-בשרם וכעסים דמם ישפרון
וידעו כל-בשר כי אני יהוה מושיעך וגאלך אביר
יעקב: ג (20) כה אומר יהוה אי זה ספר בריתות
אמכם אשר שלחתיה או מי מנושי אשר-מברתי
אתכם לו הן בעונותיכם נמפרתם ובפשעיכם
שלחה אמכם: (21) מדוע באתי ואין איש קראתי
ואין עונה הקצור קצרה ידי מפרות ואם-איך-פי
כה להציל הן בנערתי אחרוב ים אשים נהרות
מדבר תבאש דנתם מאין מים ותמת בצמא:
(2) אלביש שמים קדרות ושק אשים בסותם:
(3) אדני יהוה נתן לי לשון למודים לדעת לעות
את-יעף דבר יעיר א בפקר בפקר יעיר לי און
לשמע בלמודים: (4) אדני יהוה פתח-לי און
ואנכי לא מריתי אחור לא נסוגתי: (5) גוי נתתי
למפים ולחני למרמים פני לא הסתרתי מפלמות
ורק: (6) ואדני יהוה יעזר-לי על-כן לא נכלמתי
על-כן שמתו פני כחלמיש ואדע כי-לא אבוש:
(7) קרוב מצדיקי מי-יריב אתי נעמדה יחד מי
בעל משפטי וגש אלי: (8) הן אדני יהוה יעזר-

לוי מי הוא ורשיעני הן כלם כפגד ובלו עש
יאכלם: (א) מי ככם ירא יהוה שמע בקול עבדו
אשר | תלך השבים ואין ננה לו יבטח בשם יהוה
וישען באלהיו: (ב) הן כלכם קדחי אש מאזרי
זיקות לבו | באור אשכם ובזיקות בערתם מירי
היתה זאת לכם למעצבה תשכבון: (ג) שמעו
אלי רופי צדק מבקשי יהוה הביטו אל צור
חצבתם ואל מקבת צור גפרתם: (ד) הביטו אל
אברתם אביכם ואל שנה תחוללכם כי אחד
קראתיו ואברכהו וארבהו: (ה) כי נחם יהוה ציון
נחם כל חרבתייה וישם מדברה בערן וערבתה
פגז יהוה ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול
זמרה:

הפטרות ראה (בישעיה נד ר"א עד נ"ה ה')

(ב) ענייה סערה לא נחמה הנה אנכי מרביץ בפוף
אבניך ויסדתיך בפפירים: (ג) ושמתי
כדבד שמשתיך ושעריך לאבני אקדה וכל
גבולך לאבני חפץ: (ד) וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך: (ה) בעדקה תפונגי החפוי
מעשק כי לא תיראי וממחתה כי לא תקרב
אלך: (ו) הן גור יגור אפס מאותי מיגר אתך
עליך יפול: (ז) הנה אנכי בראתי חרש נפח
באש סחם ומוציא כלי למעשהו ואנכי בראתי
משחית לחבל: (ח) כל כלי יוצר עליך לא יצלה
וכל לשון תקוים אתך למשפט תרשיעי זאת
הן כ'

נחלת עבדי יהוה וצדקתם מאתי ואסדי יהוה:
נה (א) הוי כל צמא לבו למים ואשר אין לו כסף
לבו שברו ואכלו ולבו שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב: (ב) למה תשקלו כסף בלוא
לחם ויגיעכם בלוא לשבעה שמעו שמוע אלי
ואכלו טוב ותתענג בדשן נפשכם: (ג) השו
אזנכם ולכו אלי שמעו ותחי נפשכם זאברתה
לכם ברית עולם חסדי דוד הנאמנים: (ד) הן עד
לאומים נתתיו נגיד ומצוה לאמים: (ה) הן גוי
לא תדע תקרא וגוי לא ידעך אלך ירועו למען
יהוה אלהיך ולקרוש ישראל כי פארך:

הפטרות שופטים (בישעיה נ"א ר"ב עד נ"ב ר"ג)

(א) אנכי אנכי הוא מנחמכם מי זאת ותיראי
מאנוש ימות ומפן אדם חציר ינתן:
(ב) ותשפח יהוה עשך נוטה שמים ויסד ארץ
ותפחד תמיד כל היום מפני חמת המציק באשר
פונן להשחית ואיה חמת המציק: (ג) מהר צעה
להפתח ולאימות לשחת ולא יחסר לחמו:
(ד) ואנכי יהוה אלהיך רגע הים ונהמו גליו יהוה
צבאות שמו: (ה) ואשם דברי בפיך ובצל ידי
כסיתיך לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון
עמי אתה: (ו) התעוררי התעוררי קימי ירושלים
אשר שתית מיד יהוה את כוס חמתו את קבעת
כוס התרעלה שתית מצית: (ז) אין מנהל לה
מכל בני ילדה ואין מחזיק בידה מכל בני

גדלה: (ט) שפתים הנה קראתיך מי נגיד לך השד
 והשבר והרעב והחרב מי אנחמך: (ז) בנגד
 עלפו שכבו בראש פלחוצות פתוא מכמר
 המלאים חמת יהוה גערת אלהיך: (ח) לבן שמעי
 נח זאת עניה ושכרת ולא מיין: (ט) כה אמר
 אדניך יהוה ואלהיך יריב עמו הנה לקחתי מידך
 את כוס התרעלה את קבעת כוס חמתי לא
 תוסיפי לשתותה עוד: (י) ושמתי ביד מוניה
 אשר אמרו לנפשך שחי ונעברה ותשימי בארץ
 גוף ובחיון לעברים: נא (י) עורי עורי לבשי עניך
 ציון לבשי בגדי תפארתך ירושלם עיר הקדש
 כי לא יוסף יבא בך עוד ערל וטמא: (יא) התנערי
 מעפר קומי שבי ירושלם התפתחי מוסרי צאורך
 שביה בת ציון: (יב) כירכה אמר יהוה חנם נמפרתם
 ולא בכסף תגאלו: (יג) כי כה אמר אדני יהוה
 מצרים ירד עמי בראשנה לגור שם ואשור באסם
 עשקו: (יד) ועתה מה ליפה נאם יהוה פי לקח
 עמי חנם משלוי יהלילו נאם יהוה ותמיד כל
 היום שמי מנאץ: (טו) לבן ידע עמי שמי לבן
 בינים ההוא כיראני הוא המדבר הנני: (טז) מה
 נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
 טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך:
 (יז) קול צפיד נשאו קול יחדו רננו כי עין בעין
 יראו בשוב יהוה ציון: (יח) פצחו רננו יחדו
 חרכות ירושלם כירנחם יהוה עמו נאל ירושלם:
 (יט) חשף יהוה את זרוע קדשו לעיני כל הגוים

תפתחו ב' משלו ב'

וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: (ב) סורו
 סורו צאו משם טמא אל תגעו צאו מתוכה הפרו
 נשאי פלי יהוה: (ג) כי לא בחפזון תצאו
 ובמנוסה לא תלכו פי יחלך לפניכם יהוה
 ומאספכם אלהי ישראל:

הפטרות כי תצא (בישועה סי' נד')

(א) רני עקרה לא ילדה פצחי רנה וצחלי לא
 חלה כירבים בני שוממה מבני בעולה
 אמר יהוה: (ב) הרחיבי מקום אהלך וריעות
 משכנותיך יטו אל תחשכי האריכי מיתריך
 ויתדתיך חנקי: (ג) כירימין ושמאל תפרצי וזרעך
 גוים יירש וערים נשמות יושיבו: (ד) אל תיראי
 כירלא תבושי ואל תכלמי כירלא תחפירי כי
 בשת עלומיך תשפחי וחרפת אלמנותיך לא
 תזכרי עוד: (ה) כי בעליך עשיך יהנה צבאות
 שמו וגאלך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא:
 (ו) כירכאשה עזובה ועצובת רוח קראך יהוה
 ואשת נעורים כי תמאם אמר אלהיך: (ז) ברנע
 קמן עזבתך וברחמים גדולים אקבצך: (ח) בשצף
 קצף הסתרתני פני רגע ממך ובחסד עולם
 רחמתך אמר גאלך יהוה: (ט) כירמי נח זאת
 לי אשר נשבעתי מעבר מירנח עוד על הארץ
 כן נשבעתי מקצף עליך ומגער בך: (י) כי ההרים
 ימושו והגבעות תמוטינה וחסדי מאתך לא
 ימושו וברית שלומי לא תמוט אמר מרחמך יהוה:

(6) קומי אורי כירבא אורד וכבוד יהוה עליך
זרח: (3) כירנה החשך יכסה ארץ
וערפל לאמים ועליך יזרח יהוה וכבודו עליך
יראה: (4) והלכו גוים לאורד ומלכים לנגה זרחד:
(7) שאי סביב עיניך וראי כלם נקבצו בארץ
בניך מרחוק יבאו ובנתיד על צד תאמנה: (5) אז
תראי ונהרת ופתד ורחב לבבך כיריחך עליך
המזן ים חיל גוים יבאו לך: (1) שפעת גמלים
תכסך בכרי מדין ועיפה כלם משבא יבאו זהב
ולבנה ישאו ותהלות יהוה יבשרו: (2) כל צאן
קדר יקבצו לך אילי נביות ישראל ונגדו על
רצון מזבחי ובית תפארתי אפאר: (8) מי אלה
בעב תעופינה וכיזנים אל ארבותיהם: (6) כירי |
איים יקוו ואניות פרשיש בראשנה להביא בניך
מרחוק כספם וזהבם אתם לשם יהוה אלהיך
ולקדוש ישראל כי פארך: (1) וכנו בני נבך
חומותיך ומלכיהם ישראל ונגדו בני נבך
וכרצוני רחמתיך: (2) ופתחו שעריך תמיד יומם
ולילה לא יסגרו להביא אליך חיל גוים ומלכיהם
נהוגים: (3) כירנה והממלכה אשר לא יעבדוך
יאבדו והגוים הרב יחרבו: (4) כבוד הלכנון
אליך יבא ברוש תדהר ותאשור יחדו לפאר
מקום מקדשי ומקום רגלי אכבד: (7) והלכו
אליך שחוח בני מעניך והשתחוו עלי כפפות
רגליך כל מנאצריך וקראו לך עיר יהוה ציון קדוש
ישראל: (8) תחת היותך עזובה ושנואה ואין

עובר ושמתיד לגאון עולם משוש דור ודור:
(10) וינקת חלב גוים ושד מלכים תינקי וידעת
כיראני יהוה מושיעך וגאלך אביר יעקב: (11) תחת
הנהשת אביא זהב ותחת הכרזל אביא כסף
ותחת העצים נהשת ותחת האבנים ברזל ושמתי
פקדתיך שלום ונגשיך צדקה: (12) לא ישמע עוד
חמם בארצך שד ושבר בגבולך וקראת ישועה
חומתיך ושעריך תרפח: (13) לא יהיה לך עוד
השמש לאור יומם ולנה הירח לא יאיר לך
והיה לך יהוה לאור עולם ואלהיך לתפארתי:
(14) לא יבא עוד שמשך וירחך לא יאסף כי יהוה
יהיה לך לאור עולם ושלמו ימי אבליך: (15) ועמד
כלם צדיקים לעולם ירשו ארץ נצר מפעי מעשה
ידי להתפאר: (16) תקטן יהוה לאלה ורצעיר
לגוי עצום אני יהוה בעתה אחישנה:

הפטרות נצבים (ישעיה ס"א):

(1) שוש אשיש ביהוה תגל נפשי באלהי כי
הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני
כחתן יבתן פאר וכפלה תעדה כליה: (2) כי
כארץ תוציא צמחה וכנהה זרועיה תצמיח בן |
אדני יהוה יצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים:
סב (6) למען ציון לא אחשה ולמען ירושלם לא
אשקוט עד יצא בנה צדקה וישועתה כלפיך
יבער: (3) וראו גוים צדקך וכל מלכים כבודך
וקרא לך שם חדש אשר פי יהוה יקבנו: (4) והיית

עמרת תפארת ביד יהוה ועניף מלוכה בכף
 אלהיך: (7) לא יאמר לך עוד עזובה ולא רצף לא
 יאמר עוד שממה כי לך יקרא חפציה ואלא רצף
 בעולה כי חפץ יהוה בך וארצך תבעל: (8) כי
 יבעל בחור בתולה יבעליו בנגד ומשש חתן
 על פלה ישיש עליו אלהיך: (9) על חומתיו
 ירושלם הפקדתי שמרים כל היום וכל הלילה
 תמיד לא יחשו המזכירים את יהוה אלדמי להם:
 (10) ואלתתנו דמי לו עד יכונן ועדישים את
 ירושלם תהלה בארץ: (11) נשבע יהוה בימינו
 ובזרוע עזו אסתן את דגדגך עוד מאכל לא יבדך
 ואם ישתו בני נכר תירושך אשר יגעת בו:
 (12) כי מאספיו יאכלו והללו את יהוה ומקבציו
 ישתו בחצרות קדשי: (13) עברו עברו בשערים
 פניו בדרך העם סלו סלו המסלה סקלו מאבן
 הרימו גם על העמים: (14) הנה יהוה השמיע אלי
 קצה הארץ אמרו לבת ציון הנה ישעך בא הנה
 שכרו אתו ופעלתו לפניו: (15) וקראו להם עם
 הקדש גאולי יהוה וקרא דרושה עיר לא
 נעזבה: (16) מיריה ו בא מאדום חמוץ בגדים
 מבצרה זה הדור בלבושו צעה ברב כחו אני
 מדבר בצדקה רב להושיע: (17) מדוע אדם
 ללבושך ובגדיך בדרך בגת: (18) פורתה ו דרכתי
 לבדי ומעמים איך איש אתי ואדרכם באפי
 וארמסם בחמתי וינ נצחם על בגדי וכל מלבושי
 אנאלתי: (19) כי יום נקם בלבי ושנת גאולי באה:

* וצנף כ'

(1) ואביש ואין עזר ואשתומם ואין סומך ותושע
 לי זרעי וחמתי היא סמכתיני: (2) ואבוס עמים
 באפי ואשכרם בחמתי ואוריד לארץ נצחם:
 (3) חסדי יהוה ו אזכיר תהלות יהוה בעל כל
 אשר גמלנו יהוה ורכי טוב לבית ישראל אשר
 גמלם ברחמיו וברב חסדיו: (4) ויאמר אדני עמי
 המה בגים לא ישקרו ויהי להם למושיע:
 (5) בכל צרתם ו לו צר ומלאך פניו הושיעם
 באהבתו ובהמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם
 כלימי עולם:

הפטרות וילך (הושע י"ד ב' עד י"ד)

כמנהג הספרדים והאשכנזים. וכשנצבים וילך נפרדים אז היא הפטרות שבת שובה:

(1) שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת
 בעוניך: (2) קחו עמכם דברים ושובו
 אליהוה אמרו אליו כל תשא עון וקח טוב
 ונשלמה פרים שפתינו: (3) אשור ו לא יושיענו
 על סוסים לא גרוב ולא נאמר עוד אלהינו
 למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום: (4) ארפא
 משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו:
 (5) אהיה כשל לישראל יפרח בשושנה ויך
 שרשיו כלבנון: (6) ילכו יונקותיו ויהי בגת הודו
 וריח לו כלבנון: (7) ישבו ושבני בעלו יתו דגן
 ויפרחו כנפן זכרו ביין לבנון: (8) אפרים מה
 לי עוד לעצבים אני עניתי ואשודנו אני בכרוש

* לא כתיב

הפטרת וילך שבת שוכה

הַעֲזֹן מִמֶּנִּי פְרִיָה נִמְצָא: (י) מִי חָכֵם וַיִּבֶן אֱלֹהִים
גִּבּוֹן וַיִּדְעֵם כִּי־יִשְׁרִים דְּרָכָי יְהוָה וְצַדִּיקִים יִלְכוּ
בָּם וּפְשָׁעִים יִכְשְׁלוּ בָּם:

(כאן מסיימן הספרים)

והאשכנזים מוסיפין: (יואל ב' ט"ו עד כ"ז)

(טו) תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קִדְשׁוֹ צוֹם קִרְאוּ עֲצֵרָה:

(טז) אֲסַפְרֵעֶם קִדְשׁוֹ קָהֵל קִבְצוּ

זִקְנִים אֲסַפּוּ עוֹלָלִים וַיִּזְנְקוּ יְשׁוּעָה יֵצֵא חֲתָן מִחֲדָרָיו

וְכֻלָּה מִחֶסְתָּהּ: (יז) בֵּין הָאוֹלָם וְלִמְזַבַּח יִכְפוּ

הַכַּהֲנִים מִשְׁרְתֵי יְהוָה וַיֹּאמְרוּ חוּסָה יְהוָה עַל־

עַמֶּךָ וְאַל־תִּתֵּן גַּחֲלֹתֶךָ לְחַרְפָּה לִמְשַׁלְבֵּם גּוֹיִם

לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיךְ אֱלֹהֵיהֶם: (יח) וַיִּקְנָא

יְהוָה לְאַרְצוֹ וַיַּחֲמַל עַל־עַמּוֹ: (יט) וַיַּעַן יְהוָה

וַיֹּאמֶר לַעֲמוֹ הֲגַנֵּי שַׁלַּח לָכֶם אֶת־הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ

וְהַיֵּצֶהֶר וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא־אִתָּן אֶתְכֶם עוֹד חֲרַפָּה

בְּגוֹיִם: (כ) וְאֵת־הַצִּפּוֹנִי אֲרַחֵק מֵעַלְיֵכֶם וְהִדַּחְתִּיו

אֶל־אֲרֶץ צִיָּה וּשְׂמַמָּה אֶת־פְּנֵי אֱלֹהִים הַקֹּדֶמְנִי

וּסְפּוּ אֱלֹהִים הָאֲחֵרוֹן וְעַלָּה כְּאִשׁוֹ וְתַעַל־

צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: (כא) אֶל־תִּירְאוּ אֲדָמָה

גִּילִי וּשְׂמַחִי כִּי־הִגְדִּיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת: (כב) אֶל־

תִּירְאוּ בַּהֲמוֹת שָׂדֵי כִּי רָשָׁאוּ גְאוֹת מִדְּבַר כִּי־עֵץ

גָּשָׁא פִרְיוֹ תִאֲנָה וְגַפֵּן גִּתְּנוּ חֵילִם: (כג) וּבְנֵי צִיּוֹן

גִּילּוּ וּשְׂמַחוּ כִּי־הוֹדָה אֱלֹהֵיכֶם כִּי־נָתַן לָכֶם אֶת־

הַמּוֹרָה לַצַּדִּיקָה וַיִּוֹרֵד לָכֶם גֶּשֶׁם מוֹרָה וּמִלְקוֹשׁ

בְּרֵאשׁוֹן: (כד) וּמִלֵּאוּ הַגְּבֻנוֹת בָּר וְהַשִּׁיקוּ הַיְּבֻבִים

תִּירוֹשׁ וַיֵּצֶהֶר: (כה) וּשְׁלַמְתִּי לָכֶם אֶת־הַשָּׁנִים

הפטרת שבת שוכה צום גדליה

סט

אֲשֶׁר אָכַל הָאֲרָבָה הַיֵּלֶק וְהַחֲסִיל וְהַגֹּזִם חִילוֹ

הַגְּדוֹל אֲשֶׁר שִׁלַּחְתִּי בְכֶם: (י) וְאִכְלַתֶּם אֹכוֹל

וּשְׂבוּעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת־שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר־

עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא־יִכְשׁוּ עַמִּי לַעֲזוֹלָם:

(יא) וַיִּדְעַתֶּם כִּי בִקְרֹב יִשְׂרָאֵל אָנִי וְאָנִי יְהוָה

אֱלֹהֵיכֶם וְאִין עוֹד וְלֹא־יִכְשׁוּ עַמִּי לַעֲזוֹלָם:

בקצת מקומות מוסיפין אלו הפסוקים (סוף מיכה ז' י"ח)

(יב) מִי־אֵל כַּמּוֹד נִשְׂאָ עוֹן וְעָבַר עַל־פֶּשַׁע

לְשֹׂאֲרֵית גַּחֲלָתוֹ לֹא־הִחְזִיק לְעַד אִפּוֹ כִּי־חָפֵץ

חֶסֶד הוּא: (יג) יָשׁוּב וַיַּחֲמֵנוּ יִכְפּוֹשׁ עוֹנֵתֵינוּ

וְתִשְׁלַח בְּמַצִּילוֹת יָם כָּל־חַטָּאתֶם: (יד) תִּתֵּן אֲמַת

לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעַת לְאַבְתָּינוּ

מִימֵי קֶדֶם:

הפטרת צום גדליה (ישעיה נ"ה' עד נ"ז ה')

(א) דִּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמְצָאוֹ קִרְאוּ בְּהִיזְתוֹ קְרוֹב:

(ב) יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָכָו וְאִישׁ אֲוִן

מִחֲשַׁבְתּוֹ וַיֵּשֶׁב אֶל־יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ

כִּי־יִרְבֶּה לְסֻלּוֹת: (ג) כִּי לֹא־מִחֲשַׁבּוֹתֵי מִחֲשַׁבּוֹתֵיכֶם

וְלֹא דְרָכֵיכֶם דְּרָכֵי נְאֻם יְהוָה: (ד) כִּי־גִבְהוּ שָׁמַיִם

מֵאֲרֶץ בֶּן גְּבָהוּ דְרָכֵי מִדְּרָכֵיכֶם וּמִחֲשַׁבְתֵי

מִמִּחֲשַׁבְתֵיכֶם: (ה) כִּי כַּאֲשֶׁר יִרַד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג

מִזֵּה־שָׁמַיִם וּשְׁמָה לֹא יָשׁוּב כִּי אִסְדְּרוּהָ אֶת־

הָאֲרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לִזְרַע וְלֶחֶם

לְאֹכֵל: (ו) כֶּן יְהִיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־

יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפְצָתִי

והצליח אשר שלחתיו: (3) כִּי־בְשִׁמְחָה תֵצְאוּ
וּבְשָׁלוֹם תִּזְכְּלוּן הַהָרִים וְהַגְּבְעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם
רִנָּה וְכָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה יִמְחֲאוּ־כָף: (4) תַּחַת
הַנְּעֻצִין יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסְּרָפָד יַעֲלֶה הַדָּם
וְהָיָה לַיהוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: יו (5) כֹּה
אָמַר יְהוָה שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוּבָה
יִשְׁעֵתִי לְבוֹא וְצְדָקָתִי לְהַגְלוֹת: (3) אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ
יַעֲשֶׂה־זֹאת וּבֶן־אָדָם יִחְזֹק כֹּה שֹׁמֵר שִׁבְתָּ מִחֲלָלוֹ
וְשֹׁמֵר יָדוֹ מִעֲשׂוֹת כְּלָרַע: (4) וְאֵל־יֹאמֵר בֶּן־
הַנֶּכֶר הַגֵּלִיָּה אֵל־יְהוָה לֵאמֹר הַבְּדֵל וּבְדִילְנִי יְהוָה
מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־יֹאמֵר הַסְּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יִבֶּשׁ:
(7) כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְסְרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־
שִׁבְתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר תִּפְצְצֵנִי וּמְחִזְקִים בְּכַרְיֹתַי:
(5) וְנִתְּתִי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחֹמֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב
מִבָּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֲתִן־לָו אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת:
(1) וּבְנֵי הַנֶּכֶר הַגֵּלִיִּים עַל־יְהוָה לְשִׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה
אֶת־שֵׁם יְהוָה לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כֹּל־שֹׁמֵר שִׁבְתָּ
מִחֲלָלוֹ וּמְחִזְקִים בְּכַרְיֹתַי: (1) וְהַבִּיאוֹתִים אֵל־
הַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחֵתִים בְּבֵית תְּפִלְתִּי עוֹלְתֵיהֶם
וּבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה
יִקְרָא לְכָל־הָעַמִּים: (5) נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה מִקְבֵּץ
גִּדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלָיו לְנִקְבְּצָיו:

הפטרת האזינו

כשיש שבת בין יום הכפורים לסוכות כמנהג האשכנזים תקעו שופר
עד לעולם. ויש מספרין אותה ביהוקאל סימן י"ב
(35) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה וְלִקְחֹתִי אֲנִי מִצִּמְרַת

תחת כ'

הָאָרֶץ הַרְמָה וְנִרְתִּי מִרֹאשׁ יִנְקוּרְתִּיו רָךְ
אֶקְטֹף וְשִׁתְּלֹתִי אֲנִי עַל הַר־גְּבִיהַ וְתִלְוִל: (35) בְּהַר
מְרוֹם יִשְׂרָאֵל אֲשִׁתְּלֶנּוּ וְנִשְׂא עֲנָף וַעֲשֶׂה כְרִי
וְהָיָה לְאָרֶץ אֲדִיר וְשִׁכְנֵנו תַּחְתָּיו כֹּל צִפּוֹר כֹּל־כַּנְּף
בְּצֹל הַלְוִיּוֹתֵינוּ תִשְׁכְּנֶנָּה: (7) וַיִּדְעוּ כָל־עֵצֵי הַשָּׁדָה
כִּי אֲנִי יְהוָה הַשֹּׁפֵלִתִי וְעֵץ גְּבִיהַ הִגְבַּהְתִּי עֵץ שֹׁפֵל
הוֹכַשְׁתִּי עֵץ לַח וְהִפְרַחְתִּי עֵץ יִבֶּשׁ אֲנִי יְהוָה
דְּבַרְתִּי וַעֲשִׂיתִי: יו (6) וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:
(3) מִהֲדַלְכֶם אַתֶּם מְשָׁלִים אֶת־הַמָּשָׁל הַזֶּה עַל־
אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֲבוֹרֵת יֵאכְלוּ כֶסֶד וְשִׁנֵּי
הַבָּנִים תִּקְהִינָה: (1) כִּי־אֲנִי נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה אִם־
יְהִי־לָכֶם עוֹד מִשָּׁל הַמָּשָׁל הַזֶּה בְּיִשְׂרָאֵל: (7) הֵן
כֹּל־הַנְּפֹשׁוֹת לִי הִנֵּה נִנְפְשׁ הַחֵב וּכְנֶפֶשׁ הַבֶּן
לִי־הִנֵּה הַנְּפֹשׁ הַחֲטָאָת הִיא תָמוּת: (5) וְאִישׁ
כִּי־יִהְיֶה צָדִיק וַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה: (1) אֵל־
הַהָרִים לֹא אֶכֶל וְעֵינָיו לֹא נִשְׂא אֵל־גִּלְגָּלִי בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְאֶת־אִשְׁתִּי רַעְהוּ לֹא טָמֵא וְאֵל־אִשָּׁה נָדָה
לֹא יִקְרָב: (1) וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חֲבֻלְתוֹ חוֹב וְשׁוֹב
גִּזְלָה לֹא יִגְזֹל לְחֶמֶד לְרַעֵב יִתֵּן וְעָרֶם יִכְסֶה־בְּגָד:
(5) בְּנִשְׁדָּ לֹא יִתֵּן וְתַרְבִּית לֹא יִקַּח מֵעוֹל יִשׁוּב
יָדוֹ מִשְׁפָּט אָמַר וַעֲשֶׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ:
(5) בְּחֻקוֹתַי יִחַלְדּוּ וּמִשְׁפָּטִי שֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֲמַת
צָדִיק הוּא חַיָּה יְהִיָּה נֹאֵם אֲדֹנָי יְהוִה: (1) וְהוֹלִיד
בְּדַפְרֵיָן שֹׁפֵד דָּם וַעֲשֶׂה אֵח מֵאֶחָד מֵאֲלֹהֵי:
(6) וְהוּא אֶת־כָּל־אֱלֹהֵי לֹא עֲשֶׂה כִּי נִם אֵל־
הַהָרִים אֶכֶל וְאֶת־אִשְׁתִּי רַעְהוּ טָמֵא: (3) עֵנִי

ואביזן הונדה וגלות גזל חבל לא ישוב ואל-
הגלולים נשא עיניו תועבה עשה: (י) בנשך
נתן ותרבית לקח וחי לא יהיה את כל התועבות
האלה עשה מות יומת דמיו בו יהיה: (י) והנה
הוליד בן וירא את כל חטאת אביו אשר עשה
ויראה ולא יעשה כהן: (י) על ההרים לא אכל
ועינו לא נשא אל גלגלי בית ישראל את אשת
הערו לא טמא: (י) ואיש לא הונה חבל לא
חבל וגזלה לא גזל לחמו לרעב נתן וערם פסה
כגד: (י) מעני השיב ידו נשך ותרבית לא לקח
משפטי עשה בחקותי הלך הוא לא ימות בעון
אביו חיה יהיה: (י) אביו כיעשק עשק גזל גזל
אח ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו והנהמת
בעונו: (י) ואמרתם מדע לא נשא הבן בעון
האב והבן משפט וצדקה עשה את כל חקותי
שמר ויעשה אתם חיה יהיה: (י) הנפש החטאת
היא תמות בן לא ישא בעון האב ואב לא ישא
בעון הבן צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת
הרשע עליו תהיה: (י) והרשע כי ישוב מכל-
חטאתיו אשר עשה ושמר את כל חקותי ועשה
משפט וצדקה חיה יהיה לא ימות: (י) כל-
פשעיו אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו אשר-
עשה יהיה: (י) החפץ אחפץ מות רשע נאם
אדני יהוה הלא בשובו מדרכיו וחי: (י) ובשוב
צדיק מצדקתו ועשה עול ככל התועבות אשר-
עשה הרשע יעשה וחי כל צדקתיו אשר עשה

וירא כ' רשע כ' חטאתו כ' מדרבו כ' צדקתו כ'

לא תזכרנה במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר-
חטא בם ימות: (י) ואמרתם לא יתכן הרה אדני
שמעונו בית ישראל הדרכי לא יתכן הלא
דרכיכם לא יתכנו: (י) בשוב צדיק מצדקתו
ועשה עול ומת עליהם בעולו אשר עשה ימות:
(י) ובשוב רשע מרשעתו אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו יחיה: (י) ויראה וישוב
מכל פשעיו אשר עשה חיו יהיה לא ימות:
(י) ואמרו בית ישראל לא יתכן הרה אדני
הדרכי לא יתכנו בית ישראל הלא דרכיכם לא
יתכן: (י) לכן איש כדרכיו אשפט אתכם בית
ישראל נאם אדני יהוה שובו והשיבו מכל-
פשעיכם ולא יהיה לכם למבשול עון: (י) השליכו
מעליכם את כל פשעיכם אשר פשעתם בם
ועשו לכם לב חדש ורוח חדשה ולמה תמותו
בית ישראל: (י) כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחי:

הפטרות האזינו

כשיש שבת בין יוה"כ לכות כמנהג ספרדים:
(שמואל ב' כ"ב עד כ"ג)

(ב) וידבר דוד ליהוה את דברי השירה הזאת
ביום הציל יהוה אתו מכל-
אויביו ומכף שאול: (ג) ויאמר יהוה סלעי ומצדתי
ומפלטי ל: (ג) אלהי צורי אחסה בו מגני וקרן
ישעי משנביו ומנוסי משעי מחמסת שעני: (ד) מהלל
אקרא יהוה ומאובי אושע: (ה) כי אפפני משפרי-

ושוב כ'

מות נחלי בליעל יבעתני (1) חבלי שאול סבני
 קדמני מן שירמות: (2) בצר לי אקרא יהוה ואל
 אלהי אקרא וישמע מהיכלו קולי ושועתו באזניו:
 (3) ויהנעש ותרעש הארץ מוסדות השמים ירגזו
 ויהנעשו כיתה לוי: (4) עלה עשן באפו ואש
 גפיו תאכל גחלים בערו ממנו: (5) ויש שמים
 יירד וערפל תחת רגליו: (6) וירכב על פרוב
 ויעתורא על כנפירוח: (7) וישת השד סביבתיו
 סבות השרתים עבי שחקים: (8) מגנה נגדו
 בערו גחלי אש: (9) ירעם מן שמים יהוה ועליון
 יתן קולו: (10) וישלח חצים ופיצם פרק ויהם:
 (11) ויראו אפיקי ים יגלו מסודות תבל בגערת
 יהוה מגשמת רוח אפס: (12) ישלח ממרום יקחני
 ומשגי ממים רבים: (13) יצילני מאיבי עז משנאי
 כי אמצו ממני: (14) יקדמני ביום אידי ויהי יהוה
 משען לי: (15) ויצא למרחב אתי יחלצני כיהפין
 בי: (16) יגמלני יהוה בצדקתי ככר ידי ישיב לי:
 (17) כי שמרתי דרכי יהוה ולא רשעתי מאלהי:
 (18) כי כל משפטיו לנגדי וחקתיו לא אסור
 ממנה: (19) ואהנה תמים לו ואשתמרה מעוני:
 (20) וישב יהוה לי בצדקתי ככר לנגד עיניו:
 (21) עסחסיד תתחסד עם גבור תמים תתקם:
 (22) עם נכר תתבר ועם עקש תתפל: (23) ואת
 עם עני תושיע ועיניך על דרמים תשפיל: (24) כי
 אתה גירי יהוה ויהוה יגיה חשפי: (25) כי ככה
 ארוץ גדיד באלהי אדלג שור: (26) האל תמים

ותנעש כ' ויהם כ' משפטו כ'

דרבו אמרת יהוה צרופה מגן הוא לכל החקים
 בו: (27) כי מיראל מפלעדי יהוה ומי צור מפלעדי
 אלהינו: (28) האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי:
 (29) משורה רגלי באילות ועל פמתי ועמדני:
 (30) מלמד ידי למלחמה ונתת קשת נחישת
 זרעתי: (31) ותתן לי מגן ישעך וענתך תרפני:
 (32) תרחיב צעדי תחתני וקרא מעדו קרסלי:
 (33) ארדפה איבי ואשמידם ולא אשוב עד
 פלתם: (34) ואכלם ואמחצם ולא יקומון ויפלו
 תחת רגלי: (35) ותזני חיל למלחמה תכריע קמי
 תחתני: (36) ואיבי תפדה לי עדה משנאי
 ואצמיתם: (37) ישעו ואין מושיע אלי יהוה ולא
 ענם: (38) ואשתקם בעפר ארץ כמיטת הוצות
 אדקם ארקעם: (39) ותפלמני מריבי עמי תשמרני
 לראש גוים עם לא ידעתי יעבדני: (40) בני נכר
 יתכחשו לי לשמוע און ישמעו לי: (41) בני נכר
 יבלו ויחגרו ממסגרותם: (42) חיי יהוה וכרתי
 צורי וירם אלהי צור ישעי: (43) האל הנתן נקמת
 לי ומריר עמים תחתני: (44) ומוציא מאיבי
 ומקמי תרוממני מאיש חמסים תצילני: (45) על כן
 אודך יהוה בגוים ולשמך אומר: (46) מגדול ישועות
 מלכו ועשה חסד למשיחו לדרך ולזרעו עד עולם:

דרבו כ' רגליו כ' מגדול כ'

ענין
ענין

מגילת איכה א

א (ב) איכה | ישבה בדר העיר רבתי עם היתה
באלמנה רבתי בגוים שרתי
במדינות היתה למס: (ג) בכז תכפר בלילה
ודמעתה על לחיה אין לה מנחם מפל-אהביה
פל-העיה בגדו בה היו לה לאיבים: (ד) גלתה
יהודה מעני ומרב עבודה היא ישבה בגוים לא
מצאה מנוח פל-רדפיה השיגיה בין המצרים:
(ה) דרכי ציון אבלות מבלי פאי מועד פל-
שעריה שוממין בהגיה גאנחים בתולתיה נוגות
והיא מר-לה: (ו) היו צריה לראש איביה שלו
כי-יהוה הונה על-רב פשעיה עולליה הלכו שבי
לפני צר: (ז) ויצא מפת-ציון כל-הדרה היו שריה
באילים לא-מצאו מרעה וילכו בלא-כח לפני
רודף: (ח) זכרה ירושלם ימי עניה ומרודיה כל
מחמדיה אשר היו מימי קדם בגפול עמה ביד-
צר ואיו עוזר לה ראוה צרים שחקו על משבתה:
(ט) חטא חטאה ירושלם על-כן לנידה היתה כל-
מכבדיה הזלילה כיראו ערותה גם-היא נאנחה
ותשב אחור: (י) טמאתה בשוליה לא זכרה
אחריתה ותרד פלאים אין מנחם לה ראה יהוה
את-עניי כי הגדיל אויב: (יא) ידו פרש צר על
פל-מחמדיה כיראתה גוים באו מקדשה אשר
צויתה לא-יבאו בקהל לך: (יב) פל-עמה נאנחים
מבקשים לחם נתנו מחמודיהם באכל להשיב
גפש ראה יהוה והביטה כי היתי זוללה: (יג) לא

מן בת כ' יתרו ל' זעירא

מגילת איכה א

עג

אליכם פל-עברי דרך הביטו וראו אס-יש מכאוב
כמכאובי אשר עולל לי אשר הונה יהוה ביום
חרון אפסו: (י) ממרום שלח-אש בעצמתי וירדה
פרש רשת לרגלי השיבני אחור נתנני שוממה
פל-היום דוה: (יא) גשקד על פשעי בידו ישתרנו
עלו על-צוארי הכשיל כחי נתנני אדני בידי לא-
אוכל קום: (יב) סלה כל-אבירי אדני בקרפי
קרא עלי מועד לשבד בחורי גת דרך אדני
לכתולת בת-יהודה: (יג) על-אלה אני בוכה
עיני ועיני ירדה מים כירחק ממני מנחם משיב
נפשי היו בני שוממים כי גבר אויב: (יד) פרשה
ציון בדיה אין מנחם לה צוה יהוה ליעקב
סביבו צרו היתה ירושלם לנדה ביניהם:
(טו) צדיק הוא יהוה כירפיהו מריתי שמעו-נא
כל-העמים וראו מכאבי בתולתי ובחורי חלקי
בשבי: (טז) קראתי למאהבי המה רמוני כחני
וזקני בעיר גועו כירבקשו אכל למו וישיבו את-
נפשם: (יז) ראה יהוה כירצ-לי מעי חמרמו
נהפך לפי בקרפי כי מרו מריתי מחוץ שפלה-
חרב בבית כמות: (יח) שמעו כי נאנחה אני אין
מנחם לי פל-איבי שמעו רעתי ששו כי אתה
עשית הבאת יום-קראת ויהיו כמני: (יט) תבא
כל-רעתם לפניך ועולל למו כאשר עוללת לי על
פל-פשעי כירבות אנהתי ולפי הוי:

ב (ב) איכה יעיב באפו אדני ארת-בת-ציון
השליך משמים ארץ תפארת ישראל ולא-

Mik. V. עמים כ'

זכר הדוסר גלוי ביום אפוי: (ג) בלע אדני ולא
חמל את כל נאות יעקב הרס בעברתו מכצרי
בת יהודה הגיע לארץ חלל ממלכה ושריה:
(ד) גדע בחרי אף כל קרן ישראל השיב אחור
ימינו מפני אויב ויבער ביעקב באש להכה אכלה
סביב: (ה) דרך קשתו כאויב נצב ימינו בצר
ויחרג כל מחמדי עין באהל בת ציון שפך באש
חמתו: (ו) היה אדני | כאויב בלע ישראל בלע
כל ארמנותיה שחת מכצרו וירב בבת יהודה
תאניה ואניה: (ז) ויחמס בגן שכו שחת מערו
שכח יהוה | בציון מועד ושבת וינאץ בזעם אפוי
מלך וכהן: (ח) זנח אדני מזבחו נאר מקדשו
הסגור ביד אויב חומת ארמנותיה קול נרתנו
בבית יהוה ביום מועד: (ט) חשב יהוה | להשחית
חומת בת ציון נטה לו לא השיב ידו מבלע
ויאכלתל וחומה יחדו אמללו: (י) טבעו בארץ
שעריה אבד ושפר בריחיה מלכה ושריה כגוים
אין תורה גם נביאיה לא מצאו חזון מיהוה:
(יא) ישבו לארץ ידמו זמני בת ציון העלו עפר
על ראשם חגרו שקים הורידו לארץ ראשון
בתולת ירושלים: (יב) בלו בדמעות עיני חמר מרו
מעזי נשפך לארץ כבדי על שבר פת עמי בעטף
עולל ויונק ברחבות קריה: (יג) לאמתם יאמרו
איה דגן ויין בהתעשפם כחלל ברחבות עיר
בהשתפך נפשם אל חיק אמתם: (יד) מה אעידך
מה אדמה לך הפת ירושלים מה אשנה לך

לא כ' ט' ועירא אעידך כ'

ואנחמך בתולת בת ציון כי גדול פים שברך מי
ירפא לך: (יז) נביאך חזו לך שוא ותפל ולא
גלו על עונך להשיב שביתך ויחזו לך משאות
שוא ומדוחים: (יח) ספקו עליך בפים כל עברי
דרך שרקו ויגעו ראשם על פת ירושלים הזאת
העיר שיאמרו כלילת יפי משוש לכל הארץ:
(יט) פצו עליך פיהם כל אויבי שרקו ויחרקו
שן אמרו בלענו אף זה היום שקנינוהו מצאנו
ראינו: (כ) עשה יהוה אשר זמם בצע אמרתו
אשר צוה מימי קדם הרס ולא חמל וישמח
עליך אויב הרים קרן צרוד: (כא) צעק לבם אל
אדני חומת בת ציון הורידו כנחל דמעה יזמם
ולילה אל תתני פוגת לך אל תדם בת עיגך:
(כב) קומי | רני בלילה לראש אשמרות שפכי
כמים לבך נכח פני אדני שאי אליו כפוך על
נפש עוללך העטופים בדעב בראש כל חוצות:
(כג) ראה יהוה ותביטה למי עוללת מה אם
תאכלנה נשים פרים עללי טפחים אם יחרג
במקדש אדני פתן ונביא: (כד) שכבו לארץ
חוצות גער וזקן בתולתי ובחורי נסלי כחרב הנפת
ביום אסף טבחתי לא חמלתי: (כה) תקרא כיום
מועד מגורי מסביב ולא הנה ביום אף יהנה פליט
ושגיר אשר טפחתי ודביתי אויבי בלם:
ג (כז) אני הנכר ראה עני בשכט עברתו: (כח) אותי
נהג וילך חשך ולא אור: (כט) אף בני ישוב
יהפך ידו בל היום: (ל) בלה בשרי ועורי שפת
שניתך כ' נלל כ'

עצמותי: (א) בָּנָה עָלַי וַיִּקַּף רֹאשׁ וַתִּלְאַחַ: (א)
 בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כַּמְתִּי עוֹלָם: (א) גָּדַר
 בְּעַדִּי וְלֹא אֵצֵא הַכְּבִיד נְחֻשְׁתִּי: (א) גַּם כִּי אֶזְעַק
 וְאֶשְׁנַע שְׁתָּם תִּפְלְתִי: (א) גָּדַר דְּרָכֵי בְּגוֹזֵר
 נְתִיבוֹתַי עוֹהָ: (א) דָּב אֲרַב הוּא לִי אֲרִי בַּמַּסְתָּרִים:
 (א) דְּרָכֵי סוֹרֵר וַיִּפְשַׁחֵנִי שְׁמֵנִי שׁוּמֵם: (א) דָּרַךְ
 קִשְׁתּוֹ וַיַּצִּיבֵנִי כַּמַּטְרָא לַחֵץ: (א) הִכִּינִי
 בְּכַלְיִתִּי בְּנִי אֲשַׁפְתּוּ: (א) הֵייתִי שָׁחַק לְכָל־עַמִּי
 נְגִינָתָם כָּל־הַיּוֹם: (א) הִשְׁבִּיעַנִי בַּמְרוֹרִים הַרְוֵנִי
 לַעֲנָה: (א) וַיִּגְרַם בְּחֻצָּץ שְׁנֵי הַכְּפִישָׁנִי בְּאֶפְרָי:
 (א) וַתִּזְנַח מִשְׁלֹם נַפְשִׁי נְשִׁיתִי מוֹזְבָּה: (א) וַאֲמַר
 אֲבָד נִצְחִי וַתּוֹחַלְתִּי מִיְהוָה: (א) זָכַר־עָנִי וּמְרוֹדִי
 לַעֲנָה וְרֹאשׁ: (א) זָכוֹר תִּזְכּוֹר וַתְּשׁוּחַ עַל־נַפְשִׁי:
 (א) זָאת אָשִׁיב אֶל־לִבִּי עַל־בֶּן אוֹחִיל: (א) חֲסָדֵי
 יְהוָה כִּי לֹא־תִמְנֹנֵנִי כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמָיו: (א) חֲדָשִׁים
 לִבְקָרִים רַבָּה אֲמוֹנְתָךְ: (א) חֲלָקֵי יְהוָה אֲמַרְהָ
 נַפְשִׁי עַל־בֶּן אוֹחִיל לֹ: (א) מוֹזַב יְהוָה לִקְוֹ
 לְנַפֵּשׁ תִּדְרָשְׁנֵנִי: (א) מוֹזַב וַיַּחֲלִל וְהוּמָם לַתְּשׁוּעַת
 יְהוָה: (א) מוֹזַב לְגִבּוֹר כִּי־יִשָּׂא עַל בְּנֵעוּרָיו:
 (א) יֵשֵׁב בְּרֹד וְיִדָּם כִּי נִמְלַע עָלָיו: (א) יִתֵּן בְּעַפְרֹ
 פִּיהוּ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה: (א) יִתֵּן לְמַכְהוּ לְחֵי יִשְׁבַּע
 בְּחַרְפָּה: (א) כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדַנִּי: (א) כִּי
 אֲסִי־הוֹנָה וְרַחֵם כָּרַב חֲסָדָיו: (א) כִּי לֹא עָנָה
 מִלְּבוֹ נִינְה בְּנִי־אִישׁ: (א) לְרַכָּא תַּחַת רַגְלָיו כָּל
 אֲסִירֵי אֶרֶץ: (א) לְהַמּוֹת מִשְׁפַּט־גִּבּוֹר נִגְדַּר פְּנֵי
 עֲלוֹזָן: (א) לְעוֹת אָדָם בְּרִיבוֹ אֲדַנִּי לֹא רָאָה:

*א"יח כ' ותשיח כ' רחמו כ' חסדו כ'

(א) מִי זֶה אָמַר וַתְּהִי אֲדַנִּי לֹא צוּהָ: (א) מַפְּי
 עֲלוֹזָן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת וְהַמּוֹב: (א) מִהִית־אוֹזְנִי
 אָדָם חִי גִבּוֹר עַל־חַמְטָיו: (א) נַחַפְשָׁה דְרָכֵינוּ
 וְנַחֲקָדָה וְנִשׁוּבָה עַד־יְהוָה: (א) נִשְׂא לְכַבְּנוֹ אֶל־
 כַּפָּיִם אֶל־אֵל בְּשָׁמַיִם: (א) נַחֲנוּ פִשְׁעֵנוּ וּמְרִינוּ
 אַתָּה לֹא סָלַחְתָּ: (א) סַפּוֹתֶיךָ בְּאֶף וַתִּרְדָּפֵנוּ
 הַרְגַּתָּ לֹא חֲמַלְתָּ: (א) סַפְּתָה בְּעֵזֶן לֶךְ מַעֲבוֹר
 תִּפְלְתָה: (א) סָחִי וּמֵאוֹם תִּשְׁיַמְנֵנִי בְּקָרַב הָעַמִּים:
 (א) פָּצוּ עֲלֵינוּ פִיהֶם כָּל־אֲבִינֵנוּ: (א) פָּחַד וּפְחַת
 הָיָה לָנוּ הַשְּׂאֵת וְהַשְּׁבָר: (א) פִּלְגֵי־מֵלֶם תִּרְדַּ
 עֵינֵי עַל־שִׁבְר בַּת־עַמִּי: (א) עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא
 תִדְמָה מֵאֵין הַפְּגוֹת: (א) עַד־יִשְׁקוֹף וַיִּרְא יְהוָה
 מִשְׁמָיִם: (א) עֵינֵי עוֹלָלָה לְנַפְשִׁי מִכָּל בְּגוֹזֵת
 עִירִי: (א) צוֹד צְרוּנִי בַּצַּפּוֹר אֵיבֵי הַנָּהָם: (א) צָמְתּוּ
 בְּבוֹר חַיִּי וַיִּדְדוּ־אֲבָן בֵּי: (א) צַפּוֹר־מִיִּם עַל־רֹאשִׁי
 אֲמַרְתִּי נִגְזַרְתִּי: (א) קָרָאתִי שְׁמֶךָ יְהוָה מִבוֹר
 תַּחַת־יְדֵי: (א) קוֹלִי שָׁמַעְתָּ אֶל־תַּעֲלֹם אֲזַנְךָ לְרוֹחַתִּי
 לְשׁוֹעַתִּי: (א) קָרַבְתָּ בְּיָוֶם אֶקְרָאךָ אֲמַרְתָּ אֶל־
 תִּירָא: (א) רַבַּת אֲדַנִּי רִיבֵי נַפְשִׁי גֵּאלְתָּ חַיִּי:
 (א) רַבָּאוֹתָהּ יְהוָה עוֹתָתִי שְׁפַטָּה מִשְׁפָּטִי:
 (א) רָאִיתָה כָּל־גַּמְמָתָם כָּל־מַחְשַׁבְתָּם לִי:
 (א) שָׁמַעְתָּ חַרְפָּתָם יְהוָה כָּל־מַחְשַׁבְתָּם עָלַי:
 (א) שַׁפְּתֵי קָמִי וְהִגִּינוּם עָלַי כָּל־הַיּוֹם: (א) שַׁבְּתָם
 וְקִימְתָם הַבִּיטָה אֲנִי מִנְּגִינָתָם: (א) תִּשְׁיֵב לָהֶם
 גִּמּוֹל יְהוָה כַּמַּעֲשֵׂה יְדֵיהֶם: (א) תִּתֵּן לָהֶם מִגְּנֵת־
 לֵב תַּאֲלֹתֶךָ לָהֶם: (א) תִּרְדָּף בְּאֶף וַתִּשְׁמִדֵם

*חטאו כ'

מפתח שמי יהוה:

ד (ב) איכה יועם זהב ישנה הפתח המזכ
 תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות:
 (ג) בני ציון היקרים המסלאים בפני איכה נחשבו
 לנבלת הרש מעשה ידי יוצר: (ד) נסתגלים חלצו
 שד הניקו גוריהן בת עמי לאבזר ביענים במדבר:
 (ה) דבק לשון יונק אל חכו בצמא עוללים שאלו
 לחם פחד אין להם: (ו) האכלים למעדנים
 נשמו בחוצות האמנים עלי תולע חבקי אשפתות:
 (ז) ויגדל עון בת עמי מחטאת סדם ההפוכה
 כמודגע ולא חלו בה ידים: (ח) וכו גזירה משלג
 צחו מחלב אדמו עצם מפנינים ספיר גזרתם:
 (ט) חשך משחור תארם לא נברו בחוצות צפר
 עזים על עצמם יבש היה בעץ: (י) מזכים היו
 חללי חרב מחללי רעב שהם זכו מדקרים
 מתנוכות שרי: (יא) ידי נשים החמניות בשלו
 ילדיהן היו לברות למו בשבר בת עמי: (יב) פלה
 יהוה את חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון
 ותאכל יסדתיקה: (יג) לא האמינו מלכי ארץ
 כל ישבי תבל כי יבא צר ואויב בשערי ירושלים:
 (יד) מחטאת נביאיה עונות בהגיה השפכים
 בקרבה דם צדיקים: (טו) געו עורים בחוצות נגאלו
 בדם בלא יוכלו יגעו בלב שיהם: (טז) סורו סמא
 קראו למו סורו סורו אל תגעו כי נצו נסתגעו
 אמרו בגוים לא יוסיפו לגור: (יז) פני יהוה חלקם
 לא יוסיף להביטם פני כהנים לא נשאו זקנים

תגין כ' כי ענים כ' וכל כ' זקנים כ'

לא חננו: (יח) ערדינו תכלינה עינינו אל עזרתנו
 הכל בצפיתנו צפינו אל גוי לא יושיע: (יט) צדו
 צעדינו מלכת ברחבתינו קרב קצנו מלאו ימינו
 כי בא קצנו: (כ) קלים היו רדפינו מגשרי שמים
 על ההרים דלקנו במדבר ארכו לנו: (כא) רוח
 אפינו משית יהוה נלכד בשחיתותם אשר אמרנו
 בצלו נחיה בגוים: (כב) שישי ושמחי בת אדום
 יושבת בארץ עוץ נס עליו מעבר פוס תשכרי
 ותתערי: (כג) מסעונך בת ציון לא יוסיף להגלותך
 פקר עונך בת אדום גלה על חטאתיך:
 ה (ב) זכר יהוה מה היה לנו הביטה וראה את
 חרפתנו: (ג) נחלתנו נהפכה לזרים פתינו
 לנכרים: (ד) יתומים היינו ואין אב אמתינו
 כאלמנות: (ה) מימינו בבסס שתינו עצנו במחור
 יבאו: (ו) על צוארנו נרדפנו יגענו ולא הונח
 לנו: (ז) מצרים נתנו יד אשור לשבע לחם:
 (ח) אכתינו חטאו ואינם ואנחנו עונתיהם סבלנו:
 (ט) עבדים משלו בנו פרך אין מידם: (י) בנפשונו
 נביא לחמנו מפני חרב המדבר: (יא) עורנו פתנור
 נכמרו מפני זלעפות רעב: (יב) נשים בציון ענו
 בתלות בערי יהודה: (יג) שרים בידם נתלו פני
 זקנים לא נהדרו: (יד) בחורים טחון נשאו ונגערים
 בעץ בשלוי: (טו) זקנים משער שבתו בחורים
 מנגינתם: (טז) שבת משוש לבנו נהפך לאבל
 מחולנו: (יז) נפלה עמרת ראשנו אזי נא לנו
 כי חטאנו: (יח) על זה היה דוה לבנו על אלה
 *עודנה כ' יושבתי כ' הביט כ' אין כ' לא כ' אינם כ' אנחנו כ'

חֲשָׁבו עֵינֵינוּ: (ט) עַל הַר־צִיּוֹן שִׁשְׁמֹם שׁוֹעֲלִים
הַלְכוּבוּ: (י) אַתָּה יְהוָה לְעוֹלָם תִּשָּׁב בְּסֶאֱדָה
לְדוֹר וָדוֹר: (כ) לְמַה לְנִצָּחַ תִּשְׁכַּחַנו תַּעֲזֹבֵנו
לְאֶרֶץ יָמִים: (כב) הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁׁבָה
חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקֶדֶם: (כג) כִּי אִם־מָאֵם מְאֹסְתָנוּ
קִצְפַת עֲלֵנוּ עַד־מָאֵד: הַשִּׁיבֵנו ה' וְכוּ'

כסוס סקויו ליכה עולא ותמתיס ותצבעס. וקיינו יסע קרים בצענים. וסליו לזכא ססס רבניו.
ונשוב ב'

מגילת קהלת א

פ ת י ח ה

א (ב) דַּבְּרֵי קֹהֶלֶת בֶּן־דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם:
(ג) הַבַּל הַבָּלִים אָמַר קֹהֶלֶת הַבַּל
הַבָּלִים הַבַּל הַבַּל: (ד) מֵה־יִתְרוֹן לְאָדָם בְּכָל־
עֲמָלוֹ שִׁיעֲמַל תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: (ה) דוֹר הַלֵּךְ וָדוֹר
בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת: (ו) וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא
הַשֶּׁמֶשׁ וְאֵל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא שֵׁם: (ז) הוֹלֵךְ
אֶל־דְּרוֹם וְסוּבֵב אֶל־צָפוֹן סוּבֵב אֶל־הוֹלֵךְ
הָרוּחַ וְעַל־סִבְיָתוֹ שָׁב הָרוּחַ: (ח) כָּל־הַנְּחָלִים
הַלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מֵלֵא אֶל־מְקוֹם
שֶׁהַנְּחָלִים הַלְכִים שֵׁם הֵם שָׁבִים לְלֶכֶת: (ט) כָּל־
הַדְּבָרִים יִגְעִים לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא תִשְׁבַּע
עֵיץ לְרֹאוֹת וְלֹא־תִמְלֵא אֵזֶן מִשְׁמַע: (י) מֵה־
שִׁחָה הוּא שִׁחָה וּמֵה־שִׁנְעֵשָׂה הוּא שִׁיעֵשָׂה
וְאֵיזֶן כָּל־חֲדָשׁ תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ: (יא) יֵשׁ דָּבָר שִׁיאָמַר
רֹאה־זֶה חֲדָשׁ הוּא כְּבָר הָיָה לְעֹלָמִים אֲשֶׁר הָיָה

מִלִּפְנֵינוּ: (ב) אֵיזֶן זָכְרוֹן לְרֹאשֵׁינִים וְגַם לְאַחֲרֵינִים
שִׁיחָיו לֹא־יִחָיֶה לָהֶם זָכְרוֹן עִם שִׁיחָיו לְאַחֲרָה:
פִּרְשָׁה א'

(ג) אֲנִי קֹהֶלֶת הֵיטִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם:
(ד) וְנָתַתִּי אֶת־לִבִּי לְדָרוֹשׁ וּלְתוֹר בַּחֲכָמָה
עַל כָּל־אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא אֶעֱנֶן רֵעַ
נָתַן אֱלֹהִים לְבִנֵי הָאָדָם לְעֲנוֹת בּוֹ: (ה) רֹאִיתִי
אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם וְהִנֵּה הַכֹּל
הַכֹּל וְרַעוּת רֵוַח: (ו) מַעֲוֹת לֹא־יִוָּכַל לְתַקֵּן
וְחֶסְרוֹן לֹא־יִוָּכַל לְהַמְנוֹת: (ז) דִּבַּרְתִּי אֲנִי עִם־
לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגְדַּלְתִּי וְהוֹסַפְתִּי חֲכָמָה עַל
כָּל־אֲשֶׁר־הָיָה לִפְנֵי עַל־יִרוּשָׁלַם וּלְבִי רָאָה הַרְבֵּה
חֲכָמָה וְדַעַת: (ח) וְאַתָּנָה לִבִּי לְדַעַת חֲכָמָה וְדַעַת
הַלְלוֹת וּשְׁכַלּוֹת יִדְעֵתִי שֶׁנִּסְדָּה הוּא רַעְיוֹן רֵוַח:
(ט) כִּי בָרַב חֲכָמָה רַב־בְּעֵס וְיֹסִיף דַּעַת יֹסִיף
מִכְּאוֹב:

ב (ב) אָמַרְתִּי אֲנִי בְלִבִּי לִכְהֵנָּה אֲנַסְכָּה בְּשִׁמְחָה
וְרֹאָה בְּטוֹב וְהִנֵּה נִסְדָּה הוּא הַבַּל: (ג) לְשִׁחוּק
אָמַרְתִּי מֵהוֹלֵל וּלְשִׁמְחָה מֵה־זֶה עֲשֵׂה: (ד) תַּרְתִּי
כְּלִבִּי לְמִשׁוֹךְ בֵּינִי אֶת־בְּשָׂרִי וּלְבִי נָהַג בַּחֲכָמָה
וְלֹאֲחֹז בְּסִכְלוֹת עַד אֲשֶׁר אֲרֹאָה אִי־זֶה טוֹב
לְבִנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסֶּפֶר יָמֵי
חַיֵּיהֶם: (ה) הִגְדַּלְתִּי מַעֲשָׂי בְּנִיתִי לִי בְּתִים נְטַעְתִּי
לִי בְּרָמִים: (ו) עֲשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרָדִסִים וְנְטַעְתִּי
בָּהֶם עֵץ כָּל־פְּרִי: (ז) עֲשִׂיתִי לִי בָּרְכוֹת מִיָּם
לְהִשְׁקוֹת מֵהֶם יַעַר צוֹמֵם עֵצִים: (ח) קָנִיתִי עֲבָדִים

ושפחות ובגניבת תנה לי גם מקנה בקר וצאן
הרבה הנה לי מפל שהיו לפני בירושלם: (ט) בנספתי
לי גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות עשיתי
לי שרים ושרות ותענגות בני האדם שדה ושדות:
(י) וגדלתי והוספתי מפל שהיה לפני בירושלם
אף חכמתי עמדה לי: (י) וכל אשר שאלו עיני
לא אצלתי מהם לא מנעתי את לבי מפל
שמחה בילבי שמח מפל עמלי וזה היה חלקי
מפל עמלי: (י) ופגיתי אני בכל מעשי שעשו
ידי ובעמל שעמלתי לעשות והנה הכל הכל
ירעות רוח ואין יתרון תחת השמש:

פרשה ב

(י) ופגיתי אני לראות חכמה וחוללות וסבלות
כי מה האדם שיכול אחרי המלך את אשר
קבר עשונה: (י) וראיתי אני שיש יתרון לחכמה
מן הסבלות כיתרון האור מן החושך: (י) החכם
עיניו בראשו והפסיל בחשך הנלך וידעתי גם
אני שמקרה אחד יקרה את כלם: (י) ואמרתי
אני בלבי כמקרה הפסיל גם אני יקרני ולמה
חכמתי אני או יתר ודברתי בלבי שגם זה הכל:
(י) כי אין זכרון לחכם עס הפסיל לעולם
בשכר הימים הבאים הכל נשפך ואף ימות
החכם עס הפסיל: (י) ושנאתי את החיים כי
רע עלי המעשה שנעשה תחת השמש כי הכל
הכל ורעות רוח: (י) ושנאתי אני את כל עמלי
שאני עמל תחת השמש שאני חנו לאדם שיחיה

אחרי: (י) ומי יודע החכם יהיה או סכל וישלם
בכל עמלי שעמלתי ושחכמתי תחת השמש
גם זה הכל: (י) וספזתי אני לאיש את לבי על
כל העמל שעמלתי תחת השמש: (י) כי יש
אדם שעמלו בחכמה וידעת ובכשרון ולאדם
שלא עמלו בו יתנו חלקו גם זה הכל ורעה רפה:
(י) כי מה הנה לאדם בכל עמלו וברעיון לבו
שהוא עמל תחת השמש: (י) כי כל ימיו
מכאבים וכעס ענינו גם בלילה לא שכב לבו
גם זה הכל הוא: (י) איך טוב באדם שיאכל
ושתה ויראה את גפשו טוב בעמלו גם זה
ראיתי אני כי מיד האלהים היא: (י) כי מי
יאכל ומי יחוש חוץ ממני: (י) כי לאדם שטוב
לפניו נתן חכמה ודעת ושמחה וקהומא נתן
ענין לאסף ולכנוס לתת לטוב לפני האלהים
גם זה הכל ורעות רוח:

פרשה ג

ג (א) לכל זמן ועת לכל חפץ תחת השמים:
(ב) עת ללדת ועת למות עת למשעת ועת
לעקור נמוע: (ג) עת להרוג ועת לרפוא עת
לפרוץ ועת לבנות: (ד) עת לבפות ועת לשחוק
עת ספוד ועת רקוד: (ה) עת להשליך אבנים
ועת פגום אבנים עת לחכוק ועת לרחק מחכק:
(ו) עת לבקש ועת לאבד עת לשמד ועת להשליך:
(ז) עת לחרוע ועת לתפור עת לחשות ועת לדבר:
(ח) עת לאהב ועת לשנא עת מלחמה ועת

שלום: (ט) מה יתרון העושה באשר הוא עמל:
 (י) ראיתי את הענין אשר נתן אלהים לבני
 האדם לענות בו: (יא) את הכל עשה יפה בעתו
 גם את העולם נתן בלבם מפלי אשר לא ימצא
 האדם את המעשה אשר עשה האלהים מראש
 ועד סוף: (יב) ידעתי כי אין טוב בם כי אם
 לשמוח ולעשות טוב בחייו: (יג) וגם כל האדם
 שיאכל ושתה וראה טוב בכל עמלו מתת אלהים
 היא: (יד) ידעתי כי כל אשר יעשה האלהים הוא
 יהיה קלעולם עליו אין להוסיף וממנו אין לגרוע
 והאלהים עשה שני ראוי מלפניו: (טו) מה שהיה
 כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש
 את הנדבך: (טז) ועוד ראיתי תחת השמש מקום
 המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:
 (יז) אמרתי אני בלבי את הצדיק ואת הרשע
 ישפט האלהים כיעת לכל חפץ ועל כל המעשה
 שם: (יח) אמרתי אני בלבי על דברת בני
 האדם לבקם האלהים ולראות שהם בהמה המה
 להם: (יט) כי מקרה בני האדם ומקרה בהמה
 ומקרה אחד להם כמות זה בן מות זה ורוח אחד
 לכל ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הכל:
 (כ) הכל הולך אל מקום אחד הכל היה מן
 העפר והכל שוב אל העפר: (כא) מי יודע רוח
 בני האדם העלה היא למעלה ורוח הבהמה
 הירדת היא למטה לארץ: (כב) וראיתי כי אין
 טוב מאשר ישמח האדם במעשיו כיהוא חלקו

כי מי יבין
 ד (ב) ושבת
 געשיו
 ואין להם
 מנחם: (ג)
 מן החיוב
 משניהם
 את המע
 (ד) וראוי
 המעשה
 ודעות
 בשרו:
 עמל
 תחת
 אין
 עשו
 גם
 הא
 אם
 ש
 ד

אֹכְלֵיהָ וּמִה־כִּשְׁרוֹן לִבְעָלֶיהָ כִּי אִם רְאוֹת עֵינָיו:
 (ב) מִתּוֹקָה שְׁנַת הַעֲבֹד אִם־מַעֵם וְאִם־הַרְבֵּה
 יֵאָכֵל וְהַשֶּׁבַע לְעֹשִׂיר אֵינְנו מְנִיחַ לוֹ לִישׁוֹן:
 (ג) יֵשׁ רָעָה חוֹלָה רְאִיתִי תַחַת הַשָּׁמֶשׁ עֹשֶׂה
 שְׁמוֹר לִבְעָלָיו לְרַעְתּוֹ: (ד) וְאָבֵד הָעֹשֶׂה הֵהוּא
 בְּעֵגֶן רַע וְהוֹלִיד בֶּן וְאִין בְּיָדוֹ מְאוּמָה: (ה) כְּאִשֶׁר
 יֵצֵא מִבֶּטֶן אִמּוֹ עָרוֹם יָשׁוּב לְלֶבֶת כְּשֶׁבֵא
 וּמְאוּמָה לֹא־יֵשֵׂא בְּעַמְלוֹ שִׁילָד בְּיָדוֹ: (ו) וְגַם־
 זֶה רָעָה חוֹלָה כִּלְעַמַּת שֶׁבֵא בֶּן יֶלֶד וּמִה־תִּרְוֹן
 לוֹ שִׁיעֵמֶל לְרוּחַ: (ז) גַּם כִּלְיָמִיו בַּחֲשָׁד יֵאָכֵל
 וּבְעַם הַרְבֵּה וְחֲלִיו וְקִצְף: (ח) הִנֵּה אֲשֶׁר־רְאִיתִי
 אֲנִי טוֹב אֲשֶׁר־יִסֶּה לְאָכֹל וּלְשִׁתּוֹת וּלְרְאוֹת
 טוֹבָה בְּכִלְעַמְלוֹ שִׁיעֵמֶל תַּחַת־הַשָּׁמֶשׁ מִסָּפֵר
 יִמְרִתּוּ אֲשֶׁר־גִּתְּלוּ הָאֱלֹהִים כִּי־הוּא חֶלְקוֹ:
 (ט) גַּם כִּלְהָאָדָם אֲשֶׁר גִּתְּלוּ הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה
 יִנְכַסִּים וְהַשְׁלִיטוֹ לְאָכֵל מִמֶּנּוּ וּלְשֹׂאת אֶת־חֶלְקוֹ
 וּלְשִׁמַּח בְּעַמְלוֹ זֶה מִתַּת אֱלֹהִים הוּא: (י) כִּי
 לֹא הַרְבֵּה יִזְכֹּר אֶת־יָמָיו כִּי הָאֱלֹהִים מַעֲנֶה
 בְּשִׂמְחַת לִבּוֹ:
 פֶּרֶשֶׁה ו'

ו (ב) יֵשׁ רָעָה אֲשֶׁר רְאִיתִי תַחַת הַשָּׁמֶשׁ וְרַבָּה
 הִיא עַל־הָאָדָם: (ג) אִישׁ אֲשֶׁר יִתֶּן־לֵד
 הָאֱלֹהִים עֹשֶׂה וְנִכְסִים וְכְבוֹד וְאֵינְנו חֹסֵר לְנַפְשׁוֹ
 מִכָּל אֲשֶׁר־יִתְּאוּהוּ וְלֹא־יִשְׁלִיטֵנוּ הָאֱלֹהִים לְאָכֵל
 מִמֶּנּוּ כִּי אִישׁ גְּבוּרִי יֵאָכֵלֵנוּ זֶה הַכֹּל וְחֲלִי רַע הוּא:
 (ד) אִם־יֹלִיד אִישׁ מֵאָה וְשָׁנַיִם רַבּוֹת יִחִיהַ וְרַבּוֹ
 רְאִיתִי כ'

מִה־לְבָבִים תַּחַת
 נִמְד תַּחֲתָיו:
 הָאֱלֹהִים לְפָנֵיהֶם
 זֶה הַכֹּל

הָאֱלֹהִים
 יִתְּאוּהוּ

לְהוֹצִיא
 בְּשִׁמְחָה

מִעֵינָיו:
 יֵלֶךְ בְּרַב

אֶל־
 אֲשֶׁר־

תִּדְוֹר
 אֶת־

הָאֱלֹהִים
 וְיִתְּאוּהוּ

וְיִתְּאוּהוּ
 וְיִתְּאוּהוּ

שִׁיחֵיו יִמְרֵשְׁנֵיו וּנְפִשׁוֹ לֹא־תִשְׁבַּע מִן־הַטּוֹבָה
 וּגְסִי־קִבְרוֹהָ לֹא־תִהְיֶה לוֹ אֲמַרְתִּי טוֹב מִמֶּנּוּ
 הַנֶּפֶס׃ (ז) כִּי־בִהְבֵּל בָּא וּבִחֲשָׁד יֵלֵךְ וּבִחֲשָׁד
 שָׁמׁוֹ יִכָּסֶה׃ (ח) גְּסִי־שָׁמֶשׁ לֹא־רָאָה וְלֹא יֵדַע גַּחַת
 לְזֶה מְזֹה׃ (ט) וְאֵלֹו חִירָה אֵלֶף שָׁנִים פְּעָמִים
 וְטוֹבָה לֹא רָאָה הֲלֹא אֶל־מְקוֹם אֶחָד הִכֵּל הוֹלֵךְ׃
 (י) כָּל־עֵמֶל הָאָדָם לִפְיֵהוּ וּגְסִי־הַנֶּפֶשׁ לֹא תִמְלֹא׃
 (יא) כִּי מִה־יִּזְתַּר לְחַכְמָם מִן־הַכֶּסֶל מִה־לַּעֲנִי יוֹדַע
 לְהִלְךָ גִּגְדֵי הַחַיִּים׃ (יב) טוֹב מִרְאֵה עֵינַיִם מִהִלְךָ־
 נֶפֶשׁ גְּסִיָּה הִכֵּל וְרַעוּת רוּחַ׃ (יג) מִה־שִׁהְיָה כְּבוֹד
 נִקְרָא שְׁמוֹ וְגוֹדַע אֲשֶׁר־הוּא אָדָם וְלֹא־יִוָּכַל לְדַיֵּן
 עִם שֶׁהַתְּקוּף מִמֶּנּוּ׃ (יד) כִּי יִשְׁדַּבְּרִים הַרְבֵּה
 מִרְבִּים הִכֵּל מִה־יִּזְתַּר לְאָדָם׃ (טו) כִּי מִי־יִוֹדַע
 מִה־טוֹב לְאָדָם בְּחַיִּים מִסֵּפֶר יְמֵי־חַיֵּי הַבְּלִי
 וַיַּעֲשֶׂם בְּצֵל אֲשֶׁר מִי־יִגִּיד לְאָדָם מִה־יִּהְיֶה אַחֲרָיו
 תַּחַת הַשָּׁמַשׁ׃

ז (ט) טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב וַיּוֹם הַמּוֹת מִיּוֹם הוֹלְדוֹ׃
 (י) טוֹב לְלֶכֶת אֶרֶץ־בִּירַת־אֲבֵל מִלֶּכֶת אֶל־
 בֵּית מִשְׁתֶּה בְּאֲשֶׁר הוּא סוּף כָּל־הָאָדָם וְחַי יִתֵּן
 אֶל־לִבּוֹ׃ (יא) טוֹב בְּעַם מִשְׁחֹק כִּי־בִרְעַ פָּנִים
 יִיטֵב לֵב׃ (יב) לֵב חֲכָמִים בְּבֵית אֲבֵל וְלֵב כְּסִילִים
 בְּבֵית שִׂמְחָה׃ (יג) טוֹב לִשְׁמַע גְּעֵרַת חָכָם מֵאִישׁ
 שִׁמְעֵ שׁוֹר כְּסִילִים׃ (יד) כִּי כְקוֹל הַסִּירִים תַּחַת
 הַסִּיר בֶּן שֹׁחַק הַכֶּסֶל גְּסִיָּה הִכֵּל׃ (טו) כִּי הָעֵשֶׂק
 יְהוֹלֵל חָכָם וַיֵּאבֵד אֶת־לֵב מִתְּנָה׃ (טז) טוֹב אַחֲרִית
 דְּבַר מִרְאֵשִׁיתוֹ טוֹב אֶרְךְ־רוּחַ מִגְּבוּהַ רוּחַ׃ (יז) אֶל־

*תיר ה' *ט רבתי

תִּכְהַל בְּרוּחָהּ לִבְעוֹס כִּי כָעַם בְּחִיק כְּסִילִים
 יִגִּיחַ׃ (י) אֶל־תֵּאמַר מֶה הִיָּה שְׁחֵימִים הֲרֵאשְׁנִים
 הָיוּ טוֹבִים מֵאֵלֶּה כִּי לֹא מַחְכְּמָה שְׂאֵלֶת עַל־זֶה׃
 (יא) טוֹבָה חֲכָמָה עַם־גְּחִלָּה וְיִתֵּר לְרֵאֵי הַשָּׁמֶשׁ׃
 (יב) כִּי בְצֵל הַחֲכָמָה בְּצֵל הַכֶּסֶף וַיִּתְרוֹן דַּעַת
 הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעַלְיָה׃ (יג) רָאָה אֶת־מַעֲשֵׂה
 הָאֱלֹהִים כִּי מִי יוֹכֵל לְתַמְקֵן אֶת אֲשֶׁר עוֹתוֹ׃
 (יד) בַּיּוֹם טוֹבָה הִיָּה בְּטוֹב וּבַיּוֹם רָעָה רָאָה גְּסִי
 אֶת־זֶה לַעֲמַת־זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר־תּוֹ שֶׁלֹּא
 יִמְצָא הָאָדָם אַחֲרָיו מְאוּמָה׃
 פֶּרֶשֶׁה ז'

(טו) אֶת־הַכֵּל רָאִיתִי בְיַמֵּי הַכֵּלִי יֵשׁ צְדִיק אֲבָד
 בְּצַדְקוֹ וַיֵּשׁ רָשָׁע מֵאֲרִיךְ בְּרַעְתּוֹ׃ (טז) אֶל־תִּהְיֶה
 צְדִיק הַרְבֵּה וְאֶל־תִּתַּחֲכֵם יוֹתֵר לָמָּה תִשׁוּמָם׃
 (יז) אֶל־תִּרְשַׁע הַרְבֵּה וְאֶל־תִּהְיֶה סָכָל לָמָּה תָמוּת
 בְּלֹא עֵתָהּ׃ (יח) טוֹב אֲשֶׁר תִּאָחַז בְּזֶה וּגְסִי־מִזֶּה
 אֶל־תִּנַּח אֶת־יָדְךָ כִּי־יִרָא אֱלֹהִים יֵצֵא אֶת־כַּפְּלָם׃
 (יט) הַחֲכָמָה תַּעֲזֹ לְחַכְמָם מַעֲשֵׂה שְׁלִימִים אֲשֶׁר
 הָיוּ בְּעִיר׃ (כ) כִּי אָדָם אֵין צְדִיק בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 יַעֲשֶׂה־טוֹב וְלֹא יִחַטָּא׃ (כא) גְּסִי לְכָל־הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר יִדְבְּרוּ אֶל־תִּתֵּן לִבְךָ אֲשֶׁר לֹא־תִשְׁמַע אֶת־
 עַבְדְּךָ מִקְלָלְךָ׃ (כב) כִּי גְסִי פְעָמִים רַבּוֹת יֵדַע לִבְךָ
 אֲשֶׁר גְּסִי־תִתֶּה קַלְלֶת אַחֲרָיִם׃ (כג) כָּל־זֶה גִּסְתִּי
 בַּחֲכָמָה אֲמַרְתִּי אַחְכְּמָה וְהִיא רְחוּקָה מִמֶּנּוּ׃
 (כד) רְחוּק מִה־שִׁהְיָה וְעַמֵּק וְעַמֵּק מִי יִמְצָאֵנּוּ׃
 (כה) סְבוּתִי אֲנִי וְלִבִּי לְדַעַת וְלִתּוֹר וּבִקֵּשׁ חֲכָמָה

את כ'

והשבון ולדעת רשע כסל והסכלות הזללות:
(ט) ומוצא אני מר ממות את-האשה אשר-היא
מצודים וחרמים לבח אסורים ידה טוב לפני
האלהים ימלט ממנה וחוטא ילכד בה: (י) ראה
זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא
השבון: (יא) אשר עוד-בקשה גפשי ולא מצאתי
אדם אחד מאלה מצאתי ואשה בכל-אלה לא
מצאתי: (יב) לכד ראה-זה מצאתי אשר עשה
האלהים את-האדם ישר והמה בקשו השבנות
רבים:

ח (ב) מי כהחכם ומי יודע פשר דבר חכמת אדם
תאור פניו ועז פניו ישגא: (ג) אני פיר-
מלך שמו ועל דברת שבועת אלהים: (ד) אל-
תבהל מפניו תלך אל-תעמד בדבר רע כי כל-
אשר יחפץ יעשה: (ה) באשר-דבר-מלך שלטון
ומי יאמר-לו מה-תעשה: (ו) שומר מצוה לא
ידע דבר רע ועת ומשפט ידע לב חכם: (ז) כי
לכל-חפץ יש עת ומשפט כירעת האדם רבה
עליו: (ח) כי-איננו ידע מה-שיהיה כי פאשר
יהיה מי יגיד לו: (ט) אין אדם שליט ברוב
לכלוא את-הרוח ואין שלטון ביום המות ואין
משלחת במלחמה לא-ימלט רשע את-בעליו:
(י) את-כל-זה ראיתי ונתון את-לבי לכל-מעשה
אשר נעשה תחת השמש עת אשר שלט האדם
באדם לרע לו:

א' במקום ה'

פרשה ח

(א) ובכן ראיתי רשעים קברים ובאו וממקום
קדוש יהלכו וישתכחו בעיר אשר בן-עשו נס-
זה הבל: (ב) אשר אין-נעשה פתגם מעשה
הרעה מהרה על-כן מלא לב בני-האדם פתגם
לעשות רע: (ג) אשר חטא עשה רע מאת
ומאריך לו כי נס-יודע אני אשר יהיה-טוב
ליראי האלהים אשר יראו מלפניו: (ד) וטוב
לא-יהיה לרשע ולא-יארץ ימים בצל אשר איננו
ירא מלפני אלהים: (ה) יש-הבל אשר נעשה
על-הארץ אשר ויש צדיקים אשר מגיע אלהם
כמעשה הרשעים ויש רשעים שמגיע אלהם
כמעשה הצדיקים אמרתי שגם-זה הבל:
(ו) ושבתתי אני את-השמחה אשר אידטוב
לאדם תחת השמש כי אם-לאכל ולשתות
ולשמח והוא ילוננו בעמלו ימי חייו אשר-נתן
לו האלהים תחת השמש: (ז) פאשר נתתי את-
לבי לדעת חכמה ולראות את-הענין אשר נעשה
על-הארץ כי גם ביום ובלילה שנה בעיני איננו
ראה: (ח) וראיתי את-כל-מעשה האלהים כי
לא יוכל האדם למצוא את-המעשה אשר נעשה
תחת השמש בשל אשר יעמל האדם לבקש
ולא ימצא וגם אם-יאמר החכם לדעת לא
יוכל למצא:

ט (ב) כי את-כל-זה נתתי אל-לבי ולבוך את-
כל-זה אשר הצדיקים והחכמים ועבדיהם

ביד האלהים גם-אהבה גם-שנאה אין יודע
 האדם הכל לפניו: (א) הכל כאשר לכל מקרה
 אחד כצדיק ולרשע לשוב ולטהור ולטמא
 ולזבח ולאשר איננו זבח כשוב כחטא הנשבע
 כאשר שבעה ורא: (ב) זה רע בכל אשר-
 געשה תחת השמש כי-מקרה אחד לכל וגם לב
 בני-האדם מלא-רע והוללות בלבכם בחייהם
 ואחריו אלה-מתים: (ג) כי-מי אשר-יחבר אל
 בל-החיים יש בשחון פיר-לכלב חי הוא טוב מן
 הארצה המת: (ד) כי החיים יודעים שימתו
 והמתים אינם יודעים מאומה ואין-עוד להם
 שחר כי נשפח זכרם: (ה) גם אהבתם גם-שנאתם
 גם-קנאתם כבר אברה וחלק אין-להם עוד
 לעולם בכל אשר-געשה תחת השמש: (ו) לך
 אכל בשמחה לחמך ושתה בלב-טוב ייגך כי
 כבר רצה האלהים את-מעשיך: (ז) בכל-עת
 יהיו בגדיך לבנים ושמן על-ראשך אל-יחסר:
 (ח) ראה חיים עם-אשה אשר-אהבת כל-ימי חיי
 הבלך אשר נתן-לך תחת השמש כל ימי הבלך
 כי הוא חלקך בחיים ובעמלך אשר-אתה עמל
 תחת השמש: (ט) כל אשר תמצא ידך לעשות
 בכחך עשה כי אין מעשה וחשבון ודעת וחכמה
 בשאול אשר אתה הולך שמה: (י) שכתי וראה
 תחת-השמש כי לא לקלים המרוץ ולא לגבורים
 המלחמה וגם לא לחכמים לחם וגם לא לגבנים
 עשר וגם לא לידעים חן כיעת ופגע יקרה את-

יכר כ

היא אלי: (י) עיר קטנה ואנשים בה
 אליה מלך גדול וסבב אתה ובה עליה
 גדולים: (יא) ומצא בה איש מסבן חכם ומלט-
 הוא את-העיר בחכמתו ואדם לא זכר את-האיש
 המסבן ההוא: (יב) ואמרתי אני טובה חכמה
 מנבירה וחכמת המסבן בזויה ודבריו אינם
 נשמעים: (יג) דברי חכמים בנחת נשמעים מזעקת
 מושל בפסילים: (יד) טובה חכמה מפלי קרב
 וחוטא אחד יאבד טובה הרבה:
 י זבובי מור יבאיש יגיע שמן רוקח יקר
 מחכמה מכבוד סבלות מעט: (טו) לב חכם
 לימינו ולב כסיל לשמאלו: (טז) וגם-בהרף
 פשהסכל הלך לבו חסר ואמר לכל סכל הוא:
 (יז) אס-רוח המושל תעלה עליך מקומך אל-
 פתח כי מרפא יניח חטאים גדולים: (יח) יש רעה
 ראיתי תחת השמש כשגגה שיצא מלפני השליט:
 (יט) נתן הסכל במרומים רבים ועשירים בשפל
 ישבו: (כ) ראיתי עבדים על-סוסים ושרים הלכים
 בעבדים על-הארץ: (כא) חפר גומץ בו יפל ופרץ
 גדר ישכנו נחש: (כב) מסיע אבנים יעצב בהם

יחיר ה

ים לא ידע האדם מה שיהיה ואשר
מאחוריו מי יגיד לו: (ט) עמל הפסילים
תנגענו אשר לא ידע ללכת אל עיר:
פרשה י

(ט) ארץ ארץ שמלפני גער ושניך בבקר יאכלו:
(י) אשריך ארץ שמלפני בנחורים ושניך בעת
יאכלו בגבורה ולא בשתי: (י) בעצלתים ימד
המקרה ובשפלות ידים ידלף הבית: (י) לשחוק
עשים לחם ויין ישמח חיים וחכמה יענה את
הכל: (י) גם במדעה מלך אל תקלל ובחדרי
משכבה אל תקלל עשיר כי עוף השמים יליך
את הקול ובעל הפגפג יגיד דבר:

יא (ב) שלח לחמך על פני המים כי כרב הימים
תמצאנו: (ג) תן חלק לשבעה וגם לשמונה
כי לא תדע מה יהיה רעה עלי הארץ: (ד) אם
ימלאו העבים גשם עלי הארץ יריחו ואם יפול
עץ בדרום ואם בצפון מקום שיפיל העץ שם
יבא: (ה) שמר רוח לא יזרע וראה בעבים לא
יקצור: (ו) באשר אינך יודע מה יבנה הרוח
בעצמים בבטן המלאה ככה לא תדע את מעשה
יחיד ה'

ויזכר את ימי החשך כי הרבה יהיו
הכל: (ט) שמח בחור בילדותך ויטיב לבך לפי
בימי בחורותיך וכלך בדרכי לבך ובמראה עיניך
ודע כי על כל אלה יביאך האלהים במשפט:
(י) והסר פעם מלפניך והעבר רעה מבישרך כי
הגלות והשחרות הכל:

יב (ב) וזכר את ימי ימיך בימי בחורותיך עד אשר
לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר
תאמר אייולי בהם חפץ: (ג) עד אשר לא תחשך
השמש והאור והירח והכוכבים ושבו העבים
אחר הגשם: (ד) ביום שיזעו שמרי הבית והתעותו
אנשי החיל ובטלו השחנות כי מעטו וחשכו
הראות בארבות: (ה) וסגרו דלתים בשוק בשפל
קול השחנה ויקום לקול הצפור וישחו כל בנות
השיר: (ו) גם מגבה ייראו וחתחתים בדרך ונגאץ
השקר ויסתבל החנב ותסר האביונה כי יחלך
האדם אל בית עלמו וסבכו בשוק הסופדים:
(ז) עד אשר לא ירתק חבל חכמה ותרון גלת
החנב ותשבר פד על המבוע ותרץ הגלגל אל

יבטראי כ' ירחק כ'

א דברי חפץ וכתוב ישר דברי אמת:
ו דברי חכמים בדרך בנות וכמשמרות נטויעים
בעלי אספות נתנו מרעה אחד: (3) וותר מהמה
בני הזהר עשות ספרים הרבה אין קץ ולרג
הרבה נעת בשור: (4) סוף דבר הכל נשמע
את האלהים ירא ואת מצותיו שמור ביה כל
האדם: (7) בי את כל מעשה האלהים ירא
במשפט על כל נעלם אם טוב ואסרע:

ס' רבתי

סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם:
סכום פסקיו דסכר קבלת עלמים ועצמים וסנים וסיונו ונה ססיה כבר
נקבל סנו. ונפ סליו מה ססיה כבר נקבל סנו. וסדכיו לרצעה וסיונו
אבא נס חודס יס ופסקיו סס סנים עשר וסיונו כי זה כל האדם:

חזק

ענין
ישי